

Debatten van de provincieraadszitting

27 mei 2020

OPENBARE ZITTING 27 MEI 2020**Mevrouw de voorzitter**

Excuseer iedereen voor het wachten. Maar inderdaad, het is belangrijk dat iedereen kan deelnemen aan de vergadering. Ik open hierbij onze digitale provincieraad. Ik denk dat iedereen aanwezig is. Ik heb een verontschuldiging gekregen van mevrouw Lena Van Boven. Ik zal misschien nog kort even voor de goede gang van zaken de praktische zaken van de digitale provincieraad ophelderen. Ik denk dat het belangrijk is dat iedereen zijn microfoon uitschakelt. U weet hoe dat moet. Zijn er mensen die niet weten hoe dat moet? U heeft een balkje. Als u met de muis over het scherm gaat, verschijnt er een balkje met een microfoon erop, onder andere ook een rood telefoontje en de camera, en daar klikt u op 'dempen'. Dank u wel daarvoor. Wanneer u het woord vraagt, is het gemakkelijkste dat u in de chat – dat staat ook in dat balkje, dat spraakberichtje, dat u daar op klikt en dan ziet u rechts de chat verschijnen, en dat u op die manier het woord vraagt. Als u 'woord' typt, dan kan ik heel goed zien wie in welke volgorde het woord vraagt. U krijgt straks twee mails van mevrouw Haegens. Eén mail met twee stemformulieren, één voor de openbare stemmingen en één voor de geheime stemmingen. U stuurt die dan terug naar mevrouw Haegens. Zeker voor de geheime stemmingen is het belangrijk dat u dat alleen naar mevrouw Haegens verstuurt. Zoals jullie ook weten, is er een voorstel van motie toegestuurd geweest naar iedereen. Dat is ook mee opgenomen op de agenda. Die motie is ingediend door alle partijen. Daarvoor zal ook moeten gestemd worden enerzijds over de hoogdringendheid van toevoeging op de agenda. U zal daar ook moeten over stemmen. Dat is punt 3 op onze agenda. En dan uiteraard ook over de motie zelf. Voilà, ik denk dat dat de praktische afspraken zijn. Dan kunnen wij nu overgaan tot onze agenda voor de provincieraad vandaag, 27 mei 2020. Zoals u weet, wordt deze provincieraad ook opgenomen, zoals de andere provincieraden ook. Door deelname geeft u ook de toestemming dat deze vergadering wordt opgenomen. Ik geef het graag nog even mee. Ik hoop dat het voor iedereen duidelijk is. Ik hoop ook dat iedereen nog in goede gezondheid en in goede doen is. Ik ben blij dat we nu elkaar, zij het wel digitaal, toch opnieuw kunnen zien en spreken. Goed, dan kunnen we over tot de behandeling van onze agenda.

PUNT 1. PROVINCIERAAD – SAMENSTELLING (OPENBARE ZITTING)

Provincieraadslid Eric Scheire: kennisgeving einde verhindering
Akteneming van de beëindiging van de periode van verhindering en van de heropname van het mandaat

Mevrouw de voorzitter

Welkom, mijnheer Scheire, welkom terug.
Mijnheer Scheire, u vraagt het woord? Alstublieft.

De heer Scheire

Ja, ik wens iedereen te bedanken die mij tijdens die moeilijke periode een bemoedigend woord gestuurd heeft. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Scheire. Wij zijn blij dat u terug bent, goed en wel en gezond.

PUNT 2. PROVINCIERAAD – SAMENSTELLING (OPENBARE ZITTING)

DEBATTEN

Samenstelling fracties en commissies

Kennisneming van de actualisering van de samenstelling van de N-VA-fractie en van de commissie(s)

Mevrouw de voorzitter

Dit is een kennisneming. U hoeft daar straks ook op het formulier niet over te stemmen. Wenst iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan naar punt 3.

PUNT 3. TOEVOEGING BIJ SPOEDEISENDHEID AAN DE AGENDA (OPENBARE ZITTING)

Voorstel van motie inzake het behoud van de voorziene investeringsmiddelen voor de spoorverbinding L204 tussen Gent en Terneuzen

Mevrouw de voorzitter

Dit punt gaat enkel over de toevoeging aan de agenda. Twee derde van de raadsleden zullen hierover hun goedkeuring moeten geven. De behandeling van het inhoudelijke aspect van die motie komt hier nog niet aan bod. Dit gaat enkel over de hoogdringendheid.

Mevrouw De Troyer, u vraagt daarover het woord?

Mevrouw De Troyer

Inderdaad, mevrouw de voorzitter. Collega's, ambtenaren, degenen die ons ook volgen. Ik vraag het woord. Ik ben alleszins blij dat ik jullie allemaal terugzie, dat weten jullie ondertussen al. Ik vraag het woord op punt 3. Uiteraard ben ik akkoord. Die problematiek sleept inderdaad al zeer lang aan en uiteraard erkennen wij het belang van de spoorlijn. Ik kan begrijpen dat Oost-Vlaanderen, althans de provincieraad, naast de deputatie ook zijn stem wil laten horen en terecht. Maar ik heb een ander probleem. Ik zie dat op de agenda staat: de toevoeging bij spoedeisendheid aan de agenda. Mag ik vragen wat de motivering zal zijn om deze spoedeisendheid, hoogdringendheid, te motiveren?

Mevrouw de voorzitter

Ik geef daarvoor het woord aan de fractieleiders. Misschien aan de heer Matthys, die de initiatiefnemer was. De motie is ingediend bij hoogdringendheid door alle fracties.

Mijnheer Matthys, wilt u hierover het woord nemen?

De heer Matthys

Ja, dank u. U hoort mij?

Mevrouw de voorzitter

Ja, we horen u.

De heer Matthys

Wel, ik denk dat ik niet veel meer moet doen, collega's, dan refereren naar de vergadering van het bureau waarin wij toch met de fractieleiders en de aanwezige gedeputeerden tot de conclusie zijn gekomen dat het heel belangrijk is dat wij met alle provincieraadsleden samen een signaal laten horen aan de hogere overheden dat de implementatie van spoorlijn 204 iets heel belangrijks is. En wat specifiek de vraag van mevrouw De Troyer betreft, u weet dat corona ervoor zorgt dat alles een beetje trager

verloopt en om ervoor te zorgen dat die brief niet nog meer uitgesteld wordt, heb ik hiervoor de hoogdringendheid gevraagd in het afgelopen bureau van gisteren. Ik was heel tevreden dat alle fractieleiders zich konden vinden in mijn voorstel om deze vraag, deze brief te sturen, om dit te agenderen in hoogdringendheid en niet weer een maand of meerdere maanden daarmee te wachten. Vandaar het antwoord op de vraag van mevrouw De Troyer: hoogdringendheid omdat we toch niet kunnen blijven wachten met die vraag. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Oké, dank u wel.
Volstaat dat, mevrouw De Troyer? Iedereen is het erover eens.

Mevrouw De Troyer

Neen, omdat wij moeten weten – en ik dank de heer Matthys en de fractieleiders, maar ik neem toch graag mee dat het de coronacrisis is geweest om dit punt bij hoogdringendheid toe te voegen. Want anders gaat u mij het in de toekomst, mevrouw de voorzitter, niet kwalijk nemen dat ik ook punten mag toevoegen. U begrijpt, juridisch, als men iets toevoegt bij hoogdringendheid moet dat gemotiveerd worden. Ik zal akte nemen dat de motivatie komt door de coronacrisis dat alles een beetje aansleept en dat u dat dan zo juridisch gaat kunnen formuleren, dat dat dus de hoogdringendheid is.

Mevrouw de voorzitter

Deze motie is ingediend door alle fracties in de provincieraad, dus daar is ook volkomen overeenstemming over. Over de hoogdringendheid moet gestemd worden. Dit zal natuurlijk ook afhangen van het feit of effectief ook twee derde van de raadsleden akkoord is met die hoogdringendheid. Aangezien alle fracties unaniem deze motie indienen, ga ik er ook vanuit dat twee derde er ook zal mee akkoord zijn. We weten ook wel dat het iets is dat we niet te pas en te onpas moeten gebruiken. Maar in maart of februari is dat in de provincieraad al vermeld geweest, was men al van plan om dat te doen. Deze ochtend, gisteren, is er in de Kamer ook een initiatief rond ontwikkeld. Maar ik denk dat iedereen het hierover eens is. Maar u hebt gelijk dat u daar op tussenkomt.

De heer Matthys

Voorzitter?

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Samengevat: mevrouw De Troyer heeft gelijk als zij concludeert dat deze hoogdringendheid aangevraagd is gezien de coronacrisis of de coronasituatie en dat dit in een ander tijdperk gewoon een reguliere motie zou geweest zijn. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel.

PUNT 4. MAATSCHAPPIJEN (OPENBARE ZITTING)

DEBATTEN

POM Oost-Vlaanderen

Aanstelling commissaris-revisor: de aanduiding van bvba Verheyden, Heyvaert en Co

Mevrouw de voorzitter

Dat zal een geheime stemming zijn. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan tot punt 5.

PUNT 5. EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GEMEENSCHAP TEVHID CAMII TE GENT (OPENBARE ZITTING)

Akteneming van het budget 2020 en van het verslag/de conclusies “betrokkenheid bij de lokale gemeenschap”

Mevrouw de voorzitter

Het is een akteneming, maar ik zie dat de heer Blommaert en de heer Evrard daarover het woord vragen. Mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Ja, het is nu niet omdat het digitaal is dat dat punt ons hier gaat ontsnappen. Nu, het zijn drie punten na elkaar wat betreft die erediensten. Mijn concrete vraag is: die erediensten hebben nooit een website. Voor mij geen probleem natuurlijk als die altijd alleen werken via Facebook. Maar ik had toch graag geweten of de gedeputeerde of zijn diensten de Facebookpagina's op de Nederlandse taal – want ik heb gezien, ik weet ook dat ze daar nu goed op letten, maar of dat gecheckt is, zoals ik dat steeds vraag. En hij ook in zijn vorige leven trouwens.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik ga eerst nog het woord geven aan de heer Evrard en dan aan de heer Moens vanuit de deputatie.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u. Ik heb mij de moeite getroost om toch ook eens de cijfers na te kijken van die verschillende moskeeën en daar is toch één opvallende. De inkomsten worden vooral gehaald uit omhalingen. Wat mij daar in het bijzonder bij opvalt, is dat die omhalingen, die resultaten daarvan, al jarenlang hetzelfde zijn, maar dat de exploitatiekosten wel oplopen, waardoor eigenlijk de kosten voor de provincie ook oplopen. Die omhalingen, ik vermoed dat dat moeilijk kan gecontroleerd worden hoeveel geld daar precies opgehaald wordt. Maar ik stel mij daar toch vragen bij hoe al die cijfers tot stand komen. Zeker gezien de constante van de inkomsten, maar het alle jaren hoger oplopen van de exploitatiekosten.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. De heer Matthys vroeg nog het woord en dan de heer Moens.
Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Ja, ik heb een zuiver informatieve vraag, dus het is geen politieke opmerking. Maar naar aanleiding van de vraag van de heer Blommaert over die websites, ik vroeg mij gewoon af: zijn die organisaties verplicht om een website te hebben? Dat is mijn vraag.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Moens, heel wat vragen in één voor u.

De heer gedeputeerde Moens

Ja, dank u wel. Goedenamiddag, collega's. Bedankt voor uw vraag, mijnheer Blommaert, ik had ze verwacht. Natuurlijk checken wij de openbare communicatie, want dat is eigenlijk uw vraag. Mijnheer Matthys, eigenlijk is niemand verplicht om een Facebookpagina te hebben of een website te hebben. Maar als de communicatie openbaar is, moet die in de bestuurstaal zijn en dat is hier gelukkig bij ons nog altijd het Nederlands. Ik kan u melden, mijnheer Blommaert, met veel plezier, maar ook veel moeite, onze diensten, maar ook mensen van mijn kabinet en ikzelf hebben er veel tijd ingestoken: iedere moskee heeft nu zijn eigen Facebookpagina, wat ze in het verleden ook hadden, en die is in het Nederlands. Die is bij iedereen in het Nederlands. Er zijn er een paar bij die dat zeer goed doen. Dat zijn dezelfde die dat in het verleden al deden. En er zijn er nu een paar die gestart zijn. Wat waren de misvattingen in het verleden? Want wij krijgen er inderdaad opmerkingen over en terecht, want ik heb het altijd zelf ook gedaan, van: goed, die hebben een Facebookpagina, maar er staat niets op in het Nederlands. En als wij de voorzitters of de verantwoordelijken aanspraken van die moskeeverenigingen vielen die uit de lucht en zeiden zij: wij hebben helemaal geen Facebookpagina. Blijkbaar is het zo als je naar een moskee gaat of ook ergens anders naartoe en je logt in op die locatie, als meerdere mensen dat doen, gewoon inloggen van: ik ben op die plaats geweest, dan maakt Facebook een eigen pagina aan. Vandaar die verwarring dat er soms meerdere Facebookpagina's waren. Maar nu heeft iedere moskee zijn eigen officiële Facebookpagina en dat is volledig in het Nederlands. Dus chapeau daarvoor. Er waren een aantal voorlopers die dat zeer schitterend en zeer correct gedaan hebben en de laatste, ik denk dat het Aalst was en Sint-Niklaas, die zijn daar ook nu op ingestapt en hebben een officiële pagina. Wat de omhalingen betreft, mijnheer Evrard, dat is inderdaad wel een moeilijke. Dat valt moeilijk te controleren. Maar dat is natuurlijk niet alleen bij de islamitische erediensten zo. Dat is bij alle erediensten zo. Nu, dat kan wel wisselen eens we het financieel verslag hebben, het jaarrapport van een bepaald jaar, dan zien we dat er soms wel schommelingen in zitten. Dus wat wij doen, u hebt het nu misschien over het budget of bij de andere moskee over het meerjarenplan, dat gebeurt natuurlijk op cijfers waar we een inschatting van geven. U zal zien dat bij de rekening, dat er nog wel verschillen kunnen op zitten. Uw vraag, kan dat gecontroleerd worden, dat is inderdaad een moeilijke vraag.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Voldoende antwoord? Vraagt iemand opnieuw het woord hierover?
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Ja, goed, dat is inderdaad zo voor alle religies dat er nogal eens beroep gedaan wordt op de leden. Dat is inderdaad moeilijk of niet te controleren. Maar ik zie dat bepaalde moskeeën ook bij de opstelling van die budgetten een stuk consciëntieuzer te werk gaan dan andere. Wat bedoel ik daarmee? Als het gaat over de contacten buiten de moskeeën wordt er een opsomming gegeven van rondleidingen en dergelijke. Sommige moskeeën doen dat zeer algemeen, andere doen dat gedetailleerd. Mijn vraag is: kan dat eigenlijk allemaal gecontroleerd worden, die bedragen die opgenomen zijn in zowel budget als rekening? Ik vermoed dat daar toch ook wel bijlagen zullen bij zijn, dat dat niet bedragen zijn die gewoon opgegeven worden, doorgegeven worden. Ik vermoed dat daar toch wel enige controle op zal zijn. Ja, dat was het.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Goed. Mijnheer Evrard, er zit een zeer goede controle op. Ik moet zeggen, de dienst die dit opvolgt, die doet dat zeer correct, zeer goed. Voor alle zingevingsystemen, voor alle religies, is dat op dezelfde leest geschoeid. Ik ben er zeer tevreden van. Dat is altijd in goed overleg. We hebben tweemaal per jaar een decretaal overleg. Er worden dan dikwijls, als er onduidelijkheden zijn, nog bepaalde zaken opgevraagd en dat wordt allemaal goed gemotiveerd. Ik heb er eigenlijk vrij veel vertrouwen in. Wat er kan gedaan worden, wat er moet gedaan worden, gebeurt ook. Dus ik ben er zeer tevreden over. U verwijst ook naar het rapport van de betrokkenheid lokale gemeenschap. Ook daar moet ik zeggen, mijnheer Evrard, en ik denk dat u mij daar zal in volgen, als je dat vergelijkt met de vorige legislatuur, dat dat toch iets concreter geworden is. Vroeger was dat een keer een kopietje van dat er snel tussen en van dat. De oplijstingen zijn duidelijker. Natuurlijk, de ene moskeevereniging doet het beter dan de andere. En wat de maatschappelijke betrokkenheid betreft, als je ziet hoeveel deelnemers zij hebben, dan denk ik dat andere religieuze gemeenschappen er eerlijk gezegd jaloers kunnen op zijn en dat dat duidt op een betrokkenheid die er is binnen die verenigingen. Zonder mij daarover uit te spreken, maar dat valt mij op.

Mevrouw de voorzitter

Goed.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Ja, het doet mij plezier dat dat allemaal gecontroleerd wordt van alle religies, tussen haakjes. Maar inderdaad, die cijfers zijn inderdaad soms impressionant moet ik zeggen.

PUNT 6. EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GEMEENSCHAP KEVSER MOSKEE TE AALST (OPENBARE ZITTING)

Akteneming van het budget 2020 en van het verslag/de conclusies “betrokkenheid bij de lokale gemeenschap”

Mevrouw de voorzitter

Het is ook een akteneming. Wenst iemand hierover nog het woord of is het bij het vorige punt al min of meer behandeld? Dan kunnen we overgaan naar het volgende punt.

PUNT 7. EREDIENSTEN – ISLAMITISCHE GEMEENSCHAP HICRET CAMII TE SINT-NIKLAAS (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring meerjarenplan 2020-2025

Mevrouw de voorzitter

Dit is een punt ter stemming, waarvan u de formulieren intussen heeft gekregen en misschien ook al heeft ingevuld.

PUNT 8. FLANKEREND ONDERWIJSBELEID (OPENBARE ZITTING)

Het Beroepenhuis vzw:

- Goedkeuring van de statuten
- Aanduiding van 1 vertegenwoordiger in de Algemene Vergadering
- Voordracht van 1 vertegenwoordiger in het Bestuursorgaan

Mevrouw de voorzitter

Goedkeuring van de statuten enerzijds. En dan de aanduiding van één vertegenwoordiger in de Algemene Vergadering. Dat is mevrouw Caroline Delbaere. En één vertegenwoordiger in het bestuursorgaan. Dat is ook mevrouw Caroline Delbaere. Dat is een geheime stemming. Wenst iemand daarover het woord, over die voordrachten of over die statuten? Neen? Dan kunnen we overgaan tot het volgende punt.

PUNT 9. KIEMPUNT CAMPUS BUGGENHOUT (OPENBARE ZITTING)

- Verlenging Scholengemeenschap basisonderwijs Dendermonde/Buggenhout, ingangsdatum 01 september 2020
- Aanduiding van 1 effectief en 1 plaatsvervangend vertegenwoordiger in het Beheerscomité

Mevrouw de voorzitter

Effectieve vertegenwoordiger is de heer Roggeman en plaatsvervanger mevrouw Vervliet. Daar zal geheim moeten over gestemd worden. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan tot punt 10.

PUNT 10. KIEMPUNT CAMPUS EEKLO EN KIEMPUNT CAMPUS ASSENEDE (OPENBARE ZITTING)

- Verlenging van de Scholengemeenschap basisonderwijs Meetjesland, ingangsdatum 01 september 2020
- Aanduiding van 1 effectief en 1 plaatsvervangend vertegenwoordiger in het Beheerscomité

Mevrouw de voorzitter

Als effectieve vertegenwoordiger de heer Eric Scheire en als plaatsvervanger de heer Bart Vermaercke. Dat zal ook een geheime stemming zijn. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan tot het volgende punt.

PUNT 11. PROVINCIALE SCHOLEN SECUNDAIR ONDERWIJS (OPENBARE ZITTING)

Verlenging Scholengemeenschappen secundair onderwijs en opheffing Scholengemeenschap Denderleeuw-Ninove, ingangsdatum 01 september 2020

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan punt 12.

PUNT 12. LOGISTIEK – TANKKAARTEN DIENSTWAGENS (OPENBARE ZITTING)

Goedkeuring beroep op de raamovereenkomst gesloten door de Aankoopcentrale Facilitair Bedrijf

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Ik zie dat de heer Bauwens daarover het woord vraagt.
Mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Ik wil juist de vraag stellen in verband met de tankkaarten voor het buitenland. Wat is daar de bedoeling van? Want het tweede bestek is dan alleen voor het binnenland. Er worden ook kaarten voor het binnenland en buitenland gevraagd. Wat is daar de bedoeling van?

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Moens, gaat u daarop antwoord of iemand anders uit de deputatie? Alstublieft.

De heer gedeputeerde Moens

Absoluut. Ja, mijnheer Bauwens, ik geloof dat er in het verleden wel kaarten geweest zijn waarmee je ook kon tanken in het buitenland. Nu, deze periode niet. Ik heb geen kaart waarmee ik kan tanken in het buitenland. Ik vermoed, mijnheer Bauwens, dat bij die raamovereenkomst die gesloten is bij het facilitair bedrijf, dat bij dat ene station, dat het buitenland daar bij zit. Het is natuurlijk een aankoopovereenkomst van het facilitair bedrijf. Misschien dat bepaalde instanties die daaraan deelnemen dat wel nodig hebben. Maar tot nu toe hebben wij dat niet gehad. Ik vermoed dat dat er zo bij zit. Wij waren er ook geen vragende partij voor.

Mevrouw de voorzitter

Oké, dank u wel. Dat volstaat als antwoord? Dan kunnen we overgaan naar punt 13.

PUNT 13. PATRIMONIUM – WATERLOOP 739A TE DEINZE (OPENBARE ZITTING)

Verlegging waterloop i.k.v. nieuwe verkaveling
Goedkeuring van de proces-verbalen van opmeting en machtiging van de Deputatie de provincie in rechte te vertegenwoordigen

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan gaan we over tot punt 14.

PUNT 14. PATRIMONIUM – LEOPOLDSKAZERNE (OPENBARE ZITTING)

Verkoop van grond met opstallen
Goedkeuring van de authentieke koopakte inclusief verkoopprijs en machtiging van de Deputatie tot het stellen van alle verdere uitvoeringshandelingen

Mevrouw de voorzitter

Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan tot punt 15.

PUNT 15. WAALSE KROOK CVBA – VOORBEREIDING ALGEMENE VERGADERING VAN 02 JUNI 2020 (OPENBARE ZITTING)

- Aanduiding van 1 effectieve en 1 plaatsvervangende vertegenwoordiger
- Vaststelling van het mandaat = goedkeuring van de voorstellen

Mevrouw de voorzitter

De aanduiding van een effectief en een plaatsvervangend vertegenwoordiger. Als effectief is dat de heer Bart Vermaercke en als plaatsvervanger mevrouw Karlijn Deene. Dat is een geheime stemming. En de vaststelling van het mandaat. Dat is meteen ook de goedkeuring van de voorstellen. De stemming daarover.

Mijnheer Bauwens. Nee, de heer Evrard vroeg daarover eerst het woord.
Mijnheer Evrard en dan de heer Bauwens.

De heer Evrard

De totale negatieve impact van het akkoord met de BBI over de cijfers voor 2019 bedraagt dus het zware bedrag van 1.583.000 euro. Nu is mijn vraag: dit akkoord, is dit eenmalig of heeft dat ook effect op de volgende jaren? En zo ja, welke gevolgen?

Mevrouw de voorzitter

Goed. De heer Bauwens en dan de heer Vermaercke.
Mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Ja, dank u. Er wordt in het verslag verwezen naar het verslag van de commissarissen. Er zijn echter geen stukken te vinden in verband met de commissarissen, geschreven door het kantoor Mazars. Niettemin zijn er geen opmerkingen gemaakt als je dat ziet in de nota van de deputatie. Dus onze fractie zou graag dit stuk eerst willen zien alvorens de goedkeuring te geven. En dan is mijn vraag: op welke manier gaan wij de verliezen, die zich ieder jaar opstapelen – gaan die ooit weggewerkt worden? Of gaat men blijven sparen, maar dan in min?

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. De heer Vermaercke en dan mevrouw Grillaert.
Mijnheer Vermaercke, uw microfoon staat nog uit.

De heer Vermaercke

De gedeputeerde gaat antwoorden, maar ik was op die vergadering. Ik denk dat het verlies in één keer genomen wordt, dus het saldo van de BBI. Dat zal natuurlijk afgeschreven worden op verschillende jaren. En uw tweede vraag, die ben ik even kwijt. Het verslag van de commissarissen. Ik ben het kwijt, uw vraag. U moet ze herhalen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik zal misschien eerst de gedeputeerde laten antwoorden. U kunt zeker nog aanvullen, mijnheer Vermaercke, als dat nodig zou zijn.
Mevrouw gedeputeerde, mevrouw Grillaert.

DEBATTEN

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Ja, dank u wel, voorzitter. Nu, het is zo dat het een eenmalige overeenkomst is met de BBI die volledig op de reserves kan genomen worden van de Waalse Krook. Dat wil ook zeggen dat er geen financiële gevolgen zijn voor de provincie, iets waar we uiteraard ook altijd voor gepleit hebben. Nu, wat de toekomst betreft, er is uiteraard een overeenkomst gemaakt met de BBI, ook naar de toekomst, naar exploitatie. Maar in die exploitatie is de provincie nooit betrokken. Dus in die zin zullen de negatieve gevolgen voor de provincie er niet zijn. Dus dat was voor ons zeer belangrijk. De heer Vermaercke zit ook op die vergadering. Het was voor ons belangrijk om ook onze belangen veilig te stellen en in die zin is dat ook gebeurd door die overeenkomst met de BBI, opgevangen door de reserve van de Waalse Krook. Nu, wat de stukken betreft, als die nu niet opgeladen zijn, ik kan daar niet direct aan. Ik kan die laten nabezorgen. Maar ik kan u daarbij niet direct helpen vrees ik. Tenzij Martine Haegens daar nu direct een oplossing voor heeft. Maar ik kan daar niet direct aan. Ik kan ze u wel laten bezorgen. Voorzitter, ik denk dat uw micro niet aan staat.

Mevrouw de voorzitter

Excuseer. Goed, volstaat dat als antwoord, dat het zal worden overgemaakt, heb ik begrepen van de gedeputeerde? Goed, dan kunnen we overgaan naar punt 16.

PUNT 16. WMD-JAARACTIEPLAN 2019 (OPENBARE ZITTING)

Extra taakstellingen en evaluatie
Kennismening

Mevrouw de voorzitter

Dit is een kennismening. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kunnen we overgaan tot punt 17.

PUNT 17. RECREATIEDOMEINEN – PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS (OPENBARE ZITTING)

Jaarrekening en jaarverslag 2019
Verlenen van gunstig advies

Mevrouw de voorzitter

Dit zal ook een stemming zijn. Vraagt iemand daarover het woord? Neen? Dan kan ik overgaan tot het volgende punt.

PUNT 18. RECREATIEDOMEINEN – PROVINCIAAL DOMEIN DE GAVERS (OPENBARE ZITTING)

Sluiting vereffening 31 maart 2020:

- Goedkeuring van het vereffeningverslag van 07 mei 2020
- Verlenen van kwijting aan de bestuurders en aan de vereffenaars voor resp. hun mandaat/hun opdracht
- Afsluiting van de vereffening
- Overdracht van het resterende netto-actief aan het provinciebestuur

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer vraagt daarover het woord.

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, u zult willen begrijpen mijn standpunt over De Gavers hebben wij al voldoende uiteengezet. Mijn bekommernis over De Gavers en, laat ik zeggen, mijn niet goede gevoel, ik probeer mij zacht uit te drukken, met de beslissing van de deputatie en de meerderheid om De Gavers onder te brengen. Nu, u zult mij het niet kwalijk nemen dat ik ga vragen of het ooit nog de bedoeling zal zijn of er een verslag wordt uitgebracht aan de provincieraadsleden over de oefening recreatiedomeinen onder externe begeleiding. Collega's, want na meer dan een jaar vind ik dat het opnieuw zeer merkwaardig stil wordt. Zeer stil. Collega's, ik heb een jaar geleden mijn bedenkingen gemaakt, mijn bekommernissen geuit, en ik stel vast dat ik, en de raadsleden samen met mij, op mijn honger blijf zitten. Ik blijf constructief in deze. Kan bijvoorbeeld geopperd of ingecalculeerd worden dat wij een commissie hebben, dat dat in de commissie van eind augustus zal worden ingelast? Wat is nu mijn probleem? Ik verwijs naar mijn eerder geuite vrees van betrokkenheid van de raad bij ons provinciaal domein De Gavers. Deze betrokkenheid van de raad na meer dan een jaar is nul komma nul, nul, nul, heeft ooit een beroemd fietser gezegd. Wij worden in niets meer betrokken. U zult nu zeggen: mevrouw De Troyer, u blijft over De Gavers zagen. Ja, ik blijf daarover zagen. Ik ga u zeggen: ik woon in Aspelare, ik woon hier op 3 km van De Gavers. Zeker in coronatijden ook, men vraagt: mevrouw De Troyer, De Gavers, wij weten als omliggende gemeenten en als provincieraadslid weten wij dus niets meer over De Gavers. En dat was dus mijn vrees en ook die van de heer Blommaert herinner ik mij nog. Wij worden dus niet meer betrokken. Ik vind dat dus spijtig. Dus ik zou willen vragen: wordt mijn vermoeden nu stilaan bewaarheid? Gaat dit nu zo voortgaan dat wij dus in niets meer betrokken worden en zeker niet bij De Gavers? Ik zou dat toch spijtig vinden. Mijn vraag is: kunnen wij een verslag krijgen? Kan dat ingelast worden in een commissie, bijvoorbeeld in augustus? Dat kan toch zo geen werk zijn zodanig dat de provincieraadsleden op de hoogte blijven en betrokken blijven bij de werking van De Gavers. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. De heer Blommaert vraagt het woord.
Mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Wel, eigenlijk was ik niet van plan van hier tussen te komen, want dit verhaal is natuurlijk al lang geschreven. Het is nu eenmaal een feit. Maar ik moet natuurlijk wel mevrouw De Troyer gelijk geven. De feiten zijn er. We zijn vandaag eind mei en we hebben inderdaad in vijf, zes maand – opeens weet je daar niets meer van wat er daar gebeurt, niet gebeurt. En vroeger was het echt, als je lid was van de raad van bestuur en dat ben ik toch verschillende jaren geweest, dan kon je goed meemaken wat daar gebeurt en dan kon je ook mee sturen. Dat was zowel meerderheid als oppositie. En nu, het is eigenlijk een beetje door de strot geduwd. Ik kan het niet anders zeggen. Maar ik vind het wel spijtig dat er op geen enkele manier nu een beetje feedback is, dat we eigenlijk niets weten wat er nu gebeurt. En ik wil ook erop aandringen dat wij in de toekomst, en dan niet alleen van De Gavers, maar ook de andere domeinen, dat we daar meer van weten wat betreft de exploitatie. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Ik geef het woord aan de deputatie. Ik denk dat het mevrouw Charlier is die hier het beste op antwoordt.
Mevrouw Charlier.

Mevrouw gedeputeerde Charlier

Dank u wel, mevrouw de voorzitter, en dank u wel ook aan mevrouw De Troyer en ook aan de heer Blommaert om hun betrokkenheid met vooral De Gavers dan als recreatiedomein opnieuw op tafel te

DEBATTEN

leggen. Nu, de optimalisatieoefening waar mevrouw De Troyer over spreekt, die loopt. Er zijn verschillende sessies geweest. Zeker en vast in de periode voor corona. Februari was volgens mijn weten een van de laatste. Maar in maart en april, omwille van corona, zijn een aantal sessies geschrapt. De bedoeling is nog altijd om tegen juni, eind juni, af te sluiten en met een verslag naar de deputatie te gaan. Dat verslag zal dan kunnen voorgelegd worden op een commissie zonder problemen ofwel in augustus ofwel in september. We moeten kijken wanneer het past. Maar u zal zeker en vast van die optimalisatieoefening, die niet alleen loopt voor De Gavers, maar die we ook voor alle recreatiedomeinen, daarvan het verslag en van de werkzaamheden, zal u op de hoogte gebracht worden. Daar kunt u van op aan. Dat u natuurlijk over de werking van De Gavers op zich minder geïnformeerd bent, dat heeft te maken met het feit dat de raad van bestuur van De Gavers niet meer bestaat omwille van het feit dat De Gavers vandaag een van de recreatiedomeinen is en bestuurd wordt door de provincie, zoals de andere recreatiedomeinen. Ik denk niet dat u minder informatie heeft over De Gavers dan over bijvoorbeeld De Ster of over Puyenbroeck. Zij worden allemaal mee in de informatie genomen en in hetgeen dat er beslist wordt. Alleen, uw betrokkenheid via het APB was voor De Gavers natuurlijk veel groter dan dat u betrokken bent bij het beleid van bijvoorbeeld De Ster of Puyenbroeck. Maar laten we zeggen, augustus of september, op het moment dat de optimalisatieoefening afgerond is, dat u een verslag zal krijgen, dat het verslag zal voorgesteld worden en dat wij daar dan over in discussie of in gesprek kunnen gaan.

Mevrouw de voorzitter

Oké, dank u wel.
Volstaat dat als antwoord?

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank mevrouw gedeputeerde voor haar sterkmaking dat het zal besproken worden in de Eerste Commissie in augustus of september. Ik dank u daarvoor. Volledigheidshalve is het een beetje normaal, mevrouw gedeputeerde, dat ik meer betrokken ben bij De Gavers, omdat men mij vragen stelt over De Gavers en niet zozeer De Ster in Sint-Niklaas of Puyenbroeck. Ik denk dat men daar zijn vragen kan richten naar de betrokken provincieraadsleden die daar rond wonen. Maar men stelt mij heel veel vragen, dus is het maar normaal dat ik die tussenkomst doe en omdat ik inderdaad nauw betrokken wil blijven bij die werking van De Gavers waar wij als Oost-Vlaming zeer fier op zijn, om zo een prachtig domein te hebben. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Eens, mevrouw De Troyer, het is zeker ook in de provincieraad dat u die vragen kan en moet stellen. Goed, dan kunnen we overgaan naar het volgende punt.

PUNT 19. VOORSTEL VAN MOTIE (OPENBARE ZITTING)

Het behoud van de voorziene investeringsmiddelen voor de spoorverbinding L204 tussen Gent en Terneuzen

Mevrouw de voorzitter

Daar zal over gestemd worden. Vraagt iemand daarover het woord? De motie is ingediend door alle fracties waarover iedereen dan ook akkoord is. Iedereen heeft de motie ook gekregen. Vraagt niemand daar nog over het woord?
Mijnheer Evrard, u vraagt het woord? Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Wel, zeer kort. Ik ben blij dat deze motie door alle fracties is ondertekend. Ik denk dat we het belang van deze spoorlijn zeker niet mogen onderschatten. In het algemeen voor de economie, maar in het bijzonder voor de Oost-Vlaamse economie. Eigenlijk hebben we al veel te lang moeten wachten op de aanleg van die spoorlijn. Ik hoop dat er nu eindelijk schot in de zaak komt. We hebben geloof ik gisteren of vandaag in de pers vernomen dat er maatregelen genomen zouden worden om dat blijvend op de agenda te plaatsen. Wij hopen dat dat ook effectief zal gebeuren. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Ja, ik zou collega Evrard willen bijtreden. Collega Evrard heeft het over de economie, maar ik zou het ook willen hebben over onze werkgelegenheid, die natuurlijk een link is naar de economie. Maar niet alleen de economie, maar ook de ecologie. Omdat een dergelijke spoorlijn de mobiliteit en het verkeer ook zou ontlasten. Dus ook de mobiliteit, de werkgelegenheid en het ecologisch aspect valt hierin niet te onderschatten. Dank u.

De heer Evrard

Volledig mee eens.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Goed, dan zijn dit de punten die ter stemming voorlagen voor vandaag. Zoals gezegd, kunt u nog tot een uur na het sluiten van de zitting uw stemformulieren doorsturen. Dan kunnen we nu overgaan tot de vragen op onze agenda.

PUNT 20. VRAAG VAN PETER HERTOOG, INGEDIEND DOOR BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Situatie contractuelen in tijdelijke werkloosheid

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Hertog, bent u er? Ik zie u nog niet. Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer Hertog

Ik ben er, mevrouw de voorzitter. Alles goed met u?

Mevrouw de voorzitter

Ja, alles goed, dank u wel. Met u ook?

De heer Hertog

Dat doet mij veel plezier. Ik hoop met de rest van de collega's ook.

DEBATTEN

Collega's, de coronacrisis heeft de afgelopen maanden op een bepaald moment denk ik ongeveer tot 1 miljoen tijdelijke werklozen geleid. Een systeem dat vele landen ons benijden denk ik, waardoor mensen van de ergste gevolgen van zo een crisis bespaard worden. Ook de provincie is overgegaan tot het stelsel van de tijdelijke werkloosheid voor een aantal personeelsleden. Vaak gaat dat echter over de minst betaalde personeelsleden, de meest zwakke die contractueel zijn. Poetsvrouwen, de klusjesmannen, de groendienst. Statutaire personeelsleden behouden allemaal 100 procent van hun loon dacht ik, ook al viel het werk weg. Dus mijn vraag is eigenlijk: hoeveel mensen werden er op tijdelijke werkloosheid gezet? En over welke categorieën van personeelsleden gaat dat dan? Hoeveel A-niveaus, hoeveel B-niveaus, hoeveel C's en D's? En toch ook belangrijk: heeft de deputatie een geste gedaan om het loon van deze mensen toch een beetje meer op peil te houden? Gezien het feit dat het over de zwakste inkomenscategorie gaat binnen het personeelsbestand van de provincie. Veel privébedrijven hebben dat wel gedaan. Mijn vraag was dus of de deputatie dat ook gedaan heeft, vooral omdat die tijdelijke werkloosheid op zich een mooie besparing is voor het budget van de provincie. Dus dan denk ik dat daar toch een inspanning tegenover had mogen staan. Voilà, dat is de vraag.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Hertog. Ik geef het woord aan de deputatie. Mijnheer Moens, gaat u daar een antwoord op geven? Nee? Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ik ga daar een antwoord op geven. Dank u wel.

Mijnheer Hertog, wij hebben op 9 april 2020 beslist om een financiële bijpassing te geven aan de contractuelen in tijdelijke werkloosheid, zodat zij een garantie op 80 procent van hun normale loon zouden genieten. Die bijpassing werd eind mei uitbetaald voor de periode van tijdelijke werkloosheid in april. Nu, in de praktijk zal een bijpassing niet voor iedereen van toepassing zijn. Maar vooral voor degenen die dus niet meer verdienen dan het geplafonneerd bedrag en een aantal dagen in tijdelijke werkloosheid waren. Dus dat geplafonneerd loon bedraagt 2.754 euro.

Nu, waarom wij hebben maar tot 80 procent bijgepast? Omdat je eigenlijk geen 100 procent kan bijpassen, omdat je dan uiteindelijk zou komen met de energiepremie van de Vlaamse regering en de RVA die een bedrag van 5,63 euro per dag bijpast. Dan zouden ze eigenlijk meer verdienen, omdat de bijpassing tot 80 procent ook belastingvrij is. Dan zouden ze eigenlijk meer verdienen dan anders. Er zijn een aantal berekeningen gemaakt in verschillende looncategorieën en daaruit bleek dat de mensen bijna niets van hun loon verloren zijn. Heel weinig tot bijna niets.

U vroeg ook het aantal. Op 9 april waren er 171 mensen in tijdelijke werkloosheid. Later werden dat er in april 182. Concreet was dat 120 in de recreatiedomeinen die natuurlijk allemaal op dat moment gesloten werden, 4 in de uitleendienst en 47 niet-gesubsidieerden in de provinciale scholen. Wat de cijfers in mei betreft, ging het om 12 mensen op B-niveau, 35 op C-niveau, 52 op D-niveau en 68 op E-niveau.

Ondertussen zijn er natuurlijk al heel wat bewegingen, zijn er minder mensen op tijdelijke werkloosheid. Omdat de domeinen fasegewijs open gegaan zijn. Een aantal mensen is opnieuw aan het werk.

Nu, u zei van: de ongelijkheid tussen statutairen en contractuelen. De statutairen zijn praktisch allemaal aan het werk gebleven. Dus via telewerk ofwel op de werkvloer indien er geen telewerkbare taken waren. Bijvoorbeeld in de domeinen konden mensen geplaatst worden. Zij ontvingen uiteraard hiervoor hun gewone loon.

Ik hoop dat ik daarmee voldoende heb geantwoord, mijnheer Hertog.

De heer Hertog

Mag ik, mevrouw de voorzitter?

Mevrouw de voorzitter

Ja, mijnheer Hertog, u mag daar op repliceren.

De heer Hertog

Ja. Gedeputeerde Gillis, bedankt. Dat was een duidelijk antwoord. Het is fijn dat er een bijpassing is gebeurd. Van mij had het natuurlijk iets meer dan 80 procent mogen zijn, maar ik begrijp dat het geen 100 procent was, want dan zou dat inderdaad tot scheefftrekkingen kunnen leiden. Indien het mogelijk is, want ik heb hier geen pen en papier bij mij momenteel, is het mogelijk om uw gedetailleerde antwoord op een of andere manier nog op de mail te zetten naar alle collega's, zodanig dat wij allemaal over die cijfers beschikken?

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, ik wil dat zeker en vast doen, mijnheer Hertog. Geen enkel probleem.

De heer Hertog

Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dan zag ik dat de heer Evrard het woord vraagt en de heer Blommaert ook. Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Gedeputeerde Gillis, u heeft een toelichting gegeven. Ik moet zeggen: ik was daar ook niet echt van op de hoogte. Want ik weet dat de stad Gent tot 100 procent bijpast. De stad Deinze past tot 90 procent bij. Daar is de motivatie dat er toch een verschil moet zijn in de verloning als ik het zo mag zeggen van mensen die werken en niet werken. De stad Gent past dus tot 100 procent bij. Maar als ik uw redenering volg, en eigenlijk was dat een beetje nieuw voor mij, dan gaan die mensen die tot 100 procent bijgepast worden, meer verdienen dan vroeger. Doordat zij nog recht zullen hebben op andere vergoedingen, zoals die vergoeding, hoeveel was het, 205 euro voor elektriciteit en dergelijke. Plus dan nog die bijpassing van de RVA. Dus als ik uw redenering volg, dan verdienen die mensen meer tijdens de coronacrisis met thuis te blijven dan te gaan werken voor en na de coronacrisis. Ja, dat opent een interessant debat denk ik op verschillende niveaus.

Mevrouw de voorzitter

De heer Blommaert vroeg nog het woord en de heer Hertog. Goed, ik ga jullie het woord geven. Het is een interessante vraag, maar uiteindelijk is het een vraag van de heer Hertog. Goed, mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Nu, die 80 procent vind ik eigenlijk zeer billijk. Ik vind dat er wel een verschil moet zijn natuurlijk tussen mensen die werken en niet werken. Want ik versta niet goed als ik iemand hoor zeggen: tot 100 procent. Dan is het inderdaad zo, ik zou niet weten wie er tot 100 procent betaalt, want dan ga je inderdaad met de premies die de andere overheden geven, dan ga je erover. Dus ik vermoed dat dat niet kan. Dan klopt er iets niet. Want het kan niet zo zijn dat je met thuis te blijven 100 procent krijgt en dan nog premies krijgt. Dan moet je eigenlijk bijna zeggen: viva de corona. Dat kan niet de bedoeling zijn. Nu, voor alle duidelijkheid, ik zit in vele landen en misschien nog mensen van ons. Wij zitten op dat gebied in een zeer welvarend land waarbij ons sociaal zekerheidssysteem zeer goed in elkaar zit. Ik wou toch terzijde nog iets zeggen. Twee opmerkingen toch. Ik vind het zeer bizar natuurlijk. Die statutairen kunnen perfect allemaal aan het werk blijven. Die contractuelen, dat zijn er zoveel. Er zijn er een aantal bij die misschien minder geschoold zijn, maar ik vind het toch bizar dat die statutairen, dat

DEBATTEN

daar geen enkel probleem was of is. Dat vind ik een beetje raar. Nu, nog iets anders. Collega's, we moeten ook beseffen, eigenlijk een besparing voor de provincie, maar eigenlijk is dat wat betreft belastingen een vestzak-broekzakoperatie. Het is gewoon een andere overheid die dat betaalt. Dus eigenlijk blijft dat juist hetzelfde. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

Mijnheer Hertog, u had de vraag gesteld, dus u krijgt het woord nog eens. Mijnheer Hertog, ik denk dat uw microfoon niet aan staat. We horen u alleszins niet.

De heer Hertog

U heeft gelijk, mevrouw de voorzitter. Mijn microfoon stond terug af, omdat ik die afgezet had zoals u ons allemaal hebt opgedragen. Mijn excuses.

Nee, ik kom nog even tussen omdat de collega's ook verwezen naar die 80, 90 of 100 procent. Ik begrijp nog dat men niet bijpast tot 100 procent, omdat dat door afhoudingen en zo er uiteindelijk op neer zou komen dat het de provincie meer kost. Maar ik vraag ook een beetje begrip voor veel van die mensen met lage lonen die op dat moment thuiszitten, wiens kinderen niet meer naar school kunnen en daar ook geen maaltijd meer kunnen nuttigen, wiens kosten blijven doorlopen, maar wiens rekeningen op alle andere vlakken alleen maar toenemen. Dat zijn geen hoge lonen. Dus mochten die op het einde van de maand daar 50 euro meer aan overgehouden hebben, ik zou dat geen drama gevonden hebben. Dus ik wilde daar toch nog even op terugkomen. Het gaat hier niet over mensen die zelf hebben gekozen om werkloos te zijn. Dat gaat over mensen waarvan de werkgever beslist heeft dat ze tijdelijk moeten thuisblijven en die allemaal in de laagste inkomenscategorie zitten. Dus een bijpassing zodanig dat het loon maximaal behouden blijft en indien mogelijk zelfs iets hoger ligt, lijkt mij niet overdreven.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mevrouw Gillis, wilt u nog iets aanvullen? Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, ik wil zeker nog antwoorden. Ik ga proberen op iedereen zijn vraag te antwoorden. Ik denk dat het vanuit de deputatie geen vraag was van: wie gaat er nu werken, wie gaat er niet werken? We willen ook geen onderscheid maken tussen mensen. Zoals de heer Hertog zegt, we hebben mensen uiteindelijk verplicht tussen aanhalingstekens om hen op tijdelijke werkloosheid te plaatsen.

Nu, wat de statutairen betreft, statutairen kun je niet op werkloosheid plaatsen. Dus er is geprobeerd om te kijken: hebben zij telewerkbare taken? Hebben zij geen telewerkbare taken, dan worden zij ergens anders ingeschakeld op vraag van de dienst, volgens de dienstnoodwendigheden.

Nu, wat de stad Gent doet, ik kan daar niet over oordelen. Ik weet alleen, want de heer Hertog zei: als ze nu 50 euro meer in een maand verdienen, dat zou wel een serieus probleem zijn, want dan zouden zij een volledige uitkering van de RVA kunnen verliezen. Maar ik denk dat de stad Gent, ik zou het moeten navragen, dat zij gewoon ervoor zorgen dat zij bijpassen. Wij passen bij tot 80 procent. Dat zij misschien voor sommige mensen tot 82 of tot 83 of tot 78 procent bijpassen met de premie van de Vlaamse regering van 202,68 en dan de RVA-premie rond de 150 euro per maand, dat zij dan op 100 procent ongeveer van hun loon zullen uitkomen. Maar dus 100 procent, als zij dan hoger zitten, dan kunnen zij hun RVA-premie verliezen en ik denk dat dat niet de bedoeling is. We hebben het uitgerekend voor een aantal categorieën van lonen en wij kwamen tot een zeer klein of bijna geen verlies van loon.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mijnheer Hertog, ik geef de allerlaatste keer op deze vraag het woord aan u en dan gaan we over naar de volgende vraag. Mijnheer Hertog.

De heer Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Gewoon heel kort. Wanneer ik zeg: och god, och here, 50 euro meer, dan bedoel ik dat zij eventueel in sommige gevallen met de energiepremie erbij boven die 100 procent zouden uitkomen. Maar nogmaals, ik denk dat dat verantwoord is. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Dank voor deze interessante discussie. Dan kunnen we overgaan tot de volgende vraag.

PUNT 21. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Ecologische ramp Schelde-water: reactie en aanpak provincie

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys, u heeft het woord.

De heer Matthys

Dank u wel, collega's. Vooraleer dat ik aan die vraag begin, heb ik misschien een heel kleine opmerking over de werkzaamheden, namelijk dat de agenda die op dit moment te zien is op de website, op ons intranet, dat die agenda niet meer up-to-date is. Die agenda is ondertussen al veranderd. Maar bon, het is een kleine opmerking. Ik ga over naar mijn vraag.

We hebben het daarstraks ook al gehad over de actualiteitswaarde van de vragen gezien de coronacrisis. Inderdaad, de titel van mijn vraag heeft een beetje verloren aan actualiteitswaarde in die zin dat ik in mijn vraagstelling het heb over een ecologische ramp. Nu, we zijn ondertussen meerdere weken later.

Eigenlijk kan men vandaag niet meer spreken over een ramp of een drama of een catastrofe. Gelukkig valt dit allemaal nog best mee. Maar het is toch een zeer ernstig incident geweest wat zich heeft afgespeeld. En ik vind niet omdat ik misschien geen problemen heb om het woord 'ramp' terug te trekken dat men ook gans dit verhaal moet beginnen onderschatten. Ik refereer graag aan de uitspraak van gedeputeerde – ik denk dat het gedeputeerde Grillaert was die in het bureau van vorige maand die tevens dienst deed als soort van debat over de provincieraad waarin zij toch wel de feiten enorm relativeerde en het even had over een soort luchtig niemendalletje ofzo. Ik overdrijf een beetje, mevrouw Grillaert, maar u had wel serieus gezegd dat het allemaal toch niet erg was. Het is wel een ernstig incident. Het is gelukkig geen drama. Het is wel een zeer groot incident. Er zijn duizenden, tienduizenden vissen gestorven. Er zijn heel veel planten aangetast. En wat betreft mijn vraag, om deze toch een actualiteitswaarde te geven, heb ik mij enorm geërgerd aan het feit dat de provincie of de gedeputeerden en de gouverneur zich hebben gehuld in stilzwijgen. Waar waren uw symbolische caoutchouc laarzen, geachte deputatie? Ik heb die niet gezien. Ik heb u niet gezien in de pers op de plaats van de feiten, behoudens vergissing natuurlijk. Dus mijn vraag is dan ook: hoe heeft de deputatie gereageerd op het incident met het Scheldewater? En dan ook mijn vraag: welke rol heeft de waarnemend gouverneur in de uren en de dagen na de ramp? Ik weet sinds het bureau van gisteren dat ik daar niet te veel over mag vragen, over het reilen en zeilen en het gedrag van de gouverneur. Maar ik stel de vraag toch. Ik weet dat het grootste deel van de waterlopen die aangetast zijn geen waterlopen zijn waarvoor de deputatie een verantwoordelijkheid uitoefent. Daarom zal ik mijn vraag toch nog iets breder stellen. Hoe denkt de deputatie te reageren bij een eventueel toekomstig incident waarbij onze Oost-Vlaamse waterlopen aangetast zouden kunnen worden? Met andere woorden: hoe zit dat rampenplan van jullie in elkaar? En welke rol kan de provincie spelen om dergelijke toch zeer pijnlijke incidenten in de toekomst te voorkomen? Tot zover mijn vraag die dus eigenlijk voor alle duidelijkheid meer gaat over: waarom hebben jullie niet gereageerd op wat er gebeurd is en hoe kan in de toekomst geanticipeerd worden en gereageerd worden op dergelijke incidenten? Ik dank u voor uw aandacht.

Mevrouw de voorzitter

DEBATTEN

Goed. Mevrouw Grillaert vroeg het woord en ik denk ook de waarnemend gouverneur. Alstublieft.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Dank u, voorzitter. Nu, mijnheer Matthys, ik denk dat u een andere vergadering heeft meegemaakt dan ikzelf. Ik heb daar niet pejoratief over geweest. Dat was een ramp, maar niet tot bij ons in Vlaanderen omwille van het vele goede werk van veel mensen. Wat ik wel gezegd heb, is dat de deputatie op zich daar geen rol in te spelen heeft. Vandaar ook dat nu bij uw vraag waar u nu van alles aan toevoegt eerlijk gezegd, vandaar dat op de oorspronkelijke vraag zal geantwoord worden door de gouverneur, omdat het gaat over rampenbestrijding. Dus ik geef graag het woord door, voorzitter, met uw goedvinden, aan de gouverneur.

Mevrouw de voorzitter

Ja. Mijnheer de gouverneur, u bent ook aanwezig dacht ik in de vergadering? Mijnheer de gouverneur, het woord is aan u.

De heer waarnemend gouverneur Detollenaere

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik dank de gedeputeerde om mij het woord te geven. Ik dank in de eerste plaats de heer Matthys voor de vraagstelling. Het is niet dat er enige schroom moet gesteld worden bij de vraag aan de gouverneur, alleen is het zo dat een gouverneur uiteraard meer dan één petje heeft, zoals u weet. Vlaamse regeringscommissaris, federale regeringscommissaris, voorzitter van de deputatie. Het is niet altijd even duidelijk in welke hoedanigheid dat wij een of ander initiatief nemen ofwel actie ondernemen. Hier in deze is het duidelijk dat de acties die ondernomen geweest zijn door mezelf en door mijn diensten, dat dat kadert in het kader van mijn federale opdrachten in het kader van de veiligheid. Maar ik ben heel blij dat u mij die vraag stelt. Het is inderdaad niet omdat het nu niet meer in de brandende actualiteit staat dat het toch een actualiteitswaarde heeft. Het is ongeveer een maand geleden dat het gebeurd is. Maar ik denk dat het niet alleen dan, maar ook op vandaag nog altijd belangrijk is dat men een klaar en duidelijk inzicht heeft van wat zich heeft voorgedaan en wat wij daarin gedaan hebben. Dus als men zegt: stilzwijgen, is het zo dat wij graag in de luwte werken, maar dit wil niet zeggen dat er geen initiatieven genomen geweest zijn. Dat zal straks blijken uit mijn uiteenzetting. Het klopt inderdaad dat wij ontsnapt zijn aan een grote ecologische ramp. Dat mogen wij wel zeggen. Het had veel erger gekund. Het betreft een feit dat zich heeft voorgedaan op 9 april in Frankrijk in Cambrai waar een dijkbreuk ontstaan is aan een suikerbietenfabriek in Frankrijk. Daarbij is er 100.000 m³ afvalwater in de Schelde terechtgekomen. Hoe is dat gebeurd? Dat was bietenpulp, afval van de bieten. Daardoor is er een grote vissterfte geweest. Het spijtige van het geval is dat Frankrijk België, noch Wallonië, noch Vlaanderen, tijdig op de hoogte gebracht heeft, waardoor er een serieuze vissterfte is geweest. Maar gelukkig niet bij ons. Het is pas op dinsdag 21 april, dus laat ons zeggen twee weken na de feiten zelf, dat mijn diensten en dan nog via een lokale noodplanningscoördinator voor het eerst melding hebben gekregen van de verontreiniging die zich had voorgedaan. In de nota van De Vlaamse Waterweg die hier de bevoegde instantie voor was en die de coördinatie op zich genomen heeft, was er sprake van spoelwater dat 's avonds binnengekomen was in Vlaanderen en in Wallonië al een vissterfte had veroorzaakt. Er werd meegedeeld dat er zou contact opgenomen worden met beide gouverneurs, omdat de Schelde eerst binnenkomt in de provincie West-Vlaanderen, en dat er contact zou worden opgenomen met mijzelf en met de collega van West-Vlaanderen met het oog op een mogelijke coördinatie vooral gericht op het feit dat er brandweercapaciteit zou nodig zijn en dat provinciegrensoverschrijdend zou dienen gewerkt te worden. Nu, het is zo dat mijn diensten dezelfde dag nog dat ze daarvan op de hoogte waren, contact opgenomen hebben met het afdelingshoofd van DVW, De Vlaamse Waterweg, en gevraagd heeft om een crisisoverleg te organiseren op 22 april. Dan zijn wij dagelijks op de hoogte gebleven van de feiten zelf, de situatie die zich altijd maar wijzigde in de zin van dat het water stroomopwaarts kwam, eerst vanuit Frankrijk, dan in Wallonië, de regio Doornik dan, West-Vlaanderen, Spiere-Helkijn, Avelgem en dan zo Oudenaarde, Gavere richting Gent. Op woensdag 22 april heeft er een crisisoverleg plaatsgevonden tussen mijn diensten en de twee verantwoordelijke officieren van de betrokken hulpverleningszones. Concreet de hulpverleningszone Vlaamse Ardennen en de hulpverleningszone Centrum. De coördinatie was zoals ik zei in handen van De Vlaamse Waterweg.

De strategie werd door hen bepaald, met name om ervoor te zorgen dat de Schelde zou belucht worden, dat er zuurstofrijk water zou bijgepompt worden. Aan de gouverneurs werd gevraagd om de inzet van materiaal en personeel, brandweer, middelen te coördineren, zowel wat betreft het beluchten van het Scheldewater als ook wat betreft het ruimen van de dode vissen. Ik heb contact opgenomen met mijn West-Vlaamse collega Carl Decaluwé om te zien hoe we dat gingen aanpakken. Wij hebben geoordeeld dat het afkondigen van een provinciale fase op dit moment dan niet noodzakelijk was. Maar wel dat wij de facto de operationele coördinatie op het terrein zouden waarnemen. Hij in West-Vlaanderen en ikzelf dus in Oost-Vlaanderen. Dan zijn er de volgende dagen diverse stappen gezet geweest door onze diensten. Namelijk, buiten de operationele werking door Agentschap Natuur en Bos en De Vlaamse Waterweg heb ik al gezegd dat onze betrokken hulpverleningszones in die regio, de Vlaamse Ardennen, dus voornamelijk de regio Oudenaarde en Centrum, in stelling gebracht zijn. We hebben ook de medewerking gevraagd van de civiele bescherming. De civiele bescherming heeft dus ook gezorgd voor extra materiaal, omdat uiteraard het erop aankwam om zo snel en zoveel mogelijk beluchters te kunnen krijgen op de Schelde. Ook Aquafin heeft zijn steentje bijgedragen en ook private bedrijven, zoals Air Liquide. Dan is er nog een firma, Rendac, ingeschakeld voor het opruimen van de dode vissen. Dagelijks werden de burgemeesters van de andere betrokken actoren geïnformeerd. Met de andere betrokken actoren bedoel ik mee, omdat de bedoeling geweest is van in het begin ervoor zorgen dat niet heel de Schelde zou vervuild worden, dat het water zou afgelijnd worden vanaf Gent. Dat het niet de binnenstad zou binnenvloeden en dat het zou afgeleid worden niet naar de regio Wetteren en zo naar de Schelde in de regio Antwerpen, maar dat wij die zouden afleiden via de ringvaart naar de Westerschelde en naar de zee. En gelukkig is er geen vissterfte meer geweest in onze provincie. Dus de burgemeesters zijn gecontacteerd geweest eerst via mail, dan via ICMS. ICMS is het crisisbeheerplatform van de federale overheid. Ik heb daarnet gezegd dat de grootste problemen zich hebben gesitueerd in West-Vlaanderen, met name in Spiere en in Kerkhove. In de jachthaven in Oudenaarde, dat was het eerste kritieke punt in onze provincie, werden er twee beluchters geplaatst door Aquafin en één beluchter door het Agentschap voor Natuur en Bos. Ook aan het sluiscomplex in Oudenaarde is dat gebeurd. En ook werd er zuurstof bijgepompt in het complex in Gavere. Het water in de binnenstad van Gent is afgesloten geweest, zodanig dat er geen vervuild water in de binnenstad van onze provinciehoofdstad is terechtgekomen. De bedoeling was, en daar zijn we ook in geslaagd, om het water af te leiden naar het kanaal Gent-Terneuzen, zo naar de Westerschelde en naar de zee. Ook de politiezones werden op de hoogte gebracht, met name op het feit van, u hebt het daarnet zelf gezegd, we waren toen op dat moment ook in de volle coronacrisis en de bedoeling was ook om de politiezones een oogje te laten in het zeil houden omdat uiteraard ook bij deze ramp dat ook de coronamaatregelen dienden gerespecteerd te worden. We hebben vastgesteld dat er toch heel veel enthousiasme was, op een bepaald moment teveel enthousiasme. Heel veel burgers hebben de handen uit de mouwen gestoken, hebben zich letterlijk en figuurlijk natgemaakt om te proberen die vissterfte tegen te gaan. Maar sommigen hebben dat wat te enthousiast gedaan, waardoor in de regio van concreet de gemeente Gavere, het Agentschap voor Natuur en Bos een boswachter heeft moeten inschakelen om hen te wijzen op bepaalde verbodsbepalingen. Dat ook de burgemeester van Gavere de lokale politie heeft ingeschakeld om ervoor te zorgen dat de coronamaatregelen wel gerespecteerd werden.

Afgerond kunnen we zeggen met betrekking tot dat item dat alles goed verlopen is. Er zijn geen incidenten geweest. Het was natuurlijk niet leuk om aan al die enthousiastelingen, voornamelijk de amateurvissers die gekomen waren met kleine zwembadjes, om dan de vissen die naar lucht snakten op te halen. Maar goed, de redenering van zowel ANB als van de lokale politie was dat de veiligheid toch vooropging. De veiligheid in die mate dat er te veel mensen opeen gehoopt waren op een te beperkte plaats. Dat was één. Twee: de veiligheid. We bevonden ons dus aan de Schelde, waarbij niet uit te sluiten was dat bepaalde mensen in het water konden vallen. Omdat men over de hekken kroop, wat op zich al niet kon. En ook omdat er vastgesteld werd door het Agentschap voor Natuur en Bos dat men daar ook een klein feestje van aan het maken was. Vandaar dat men gezegd heeft: daar moeten we tegen optreden. En drie, een derde fenomeen dat men ook voor ogen hield, dat was dat er niet uit te sluiten was dat bepaalde enthousiastelingen misschien wel de vissen die ze hadden opgevangen om in een zwembadje te doen, dat die misschien niet terug in de Schelde zouden terechtkomen, maar dat die in private zwemvijvers zouden kunnen komen. Maar nog een keer gezegd: er is geen enkel pv opgesteld geweest, dus alles is correct verlopen. Ikzelf ben buiten het feit dat we dagelijks in contact waren met De Vlaamse Waterweg met onze eigen dienst ben ik zelf op zondag 26 april ter plaatse geweest. Namelijk in de jachthaven van Oudenaarde. Ik weet niet of er iets in de pers van verschenen is, maar in elk geval heeft AVS een interview met mij afgenomen. Nu, op die plaats en op die datum, dat is zondag 26 april, waren wij in feite dus al aan de betere hand. Laat ons zeggen dat het kritische punt zich gefocust heeft in West-Vlaanderen, in Spiere en in Kerkhove. Heel weinig vissen zijn gestorven op ons grondgebied. Wat wel gebeurd is, dat is dat er een bepaald aantal vissen die dood waren en die zo tot in Oudenaarde zijn

DEBATTEN

terechtgekomen. Maar op Oost-Vlaams grondgebied zijn we er wel in geslaagd om dit een halt toe te roepen. Nu, wat dat betreft, gedeputeerde Grillaert heeft het al gezegd. Het provinciebestuur was maar in de marge betrokken omdat het hier ging over veiligheid. Het is dus een federaal gegeven. Dan is het zo dat via het Agentschap voor Natuur en Bos de provinciale visserijcommissie op de hoogte gehouden was van de situatie. Zij hebben mee advies gegeven om de strategische punten van de beluchting en het eventueel vangen van de vissen die in nood waren. Op het vlak van waterbeheer is de provincie niet in het vizier gekomen, omdat er geen risico was op vervuiling met betrekking tot de zijrivieren van de Schelde. De Schelde valt niet onder het beheer van de provincie zelf. Dus met andere woorden: concluderend kunnen we zeggen, zoals u terecht heeft gezegd, dat er een grote ecologische ramp had kunnen plaatsvinden. Dat die gelukkig genoeg is teruggedrongen geweest, dat het zich niet heeft voortgezet. Dat heeft hoofdzakelijk te maken met de heel goede samenwerking die er gebeurd is door de verschillende actoren. Wie zijn die verschillende actoren? Dat is het Agentschap voor Natuur en Bos. Dat zijn onze diverse hulpverleningszones, de Vlaamse Ardennen en Centrum zoals ik al gezegd heb. Ook Fluvia, de West-Vlaamse brandweerzone. De civiele bescherming. Aquafin. Het privaat bedrijf Air Liquide. INBO, het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. En de Vlaamse Milieumaatschappij. In een brief heb ik dan ook al die instanties bedankt.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer de gouverneur, kunt u stilaan afronden alstublieft?

De heer waarnemend gouverneur Detollenaere

Ja, ik ben aan het afronden. Ik heb dus alle instanties per brief bedankt. Afrondend kunnen we zeggen: de grootste vissterfte heeft zich voorgedaan in Frankrijk en Wallonië. Er wordt bijna 100 ton dode vis geschat. 95 procent van het visbestand in Oost-Vlaanderen is wel correct gebleven, is wel in stand kunnen gehouden worden. Het laatste element van uw vraag met betrekking tot de kosten is het zo dat dat gecoördineerd wordt door Vlaanderen. Heel concreet is dat het departement Omgeving. Het is zo dat De Vlaamse Waterweg een advocatenbureau aangesteld heeft om dat te coördineren en een schadebundel in te dienen. Dit gebeurt dus ook met betrekking tot onze hulpverleningsdiensten die de facturen uiteraard voor de inzet van het materiaal en van personeel, daarvoor gaat in rekening brengen. Alstublieft.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel voor dit uitgebreide antwoord. De heer Moens had nog het woord gevraagd vanuit de deputatie.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Wel, ik zou graag naar aanleiding van die vraag toch ook een keer een suggestie willen doen. Ik merk dat bij sommige raadsleden en bij de heer Matthys valt het wel meer op. We zijn een land met heel veel bevoegdheidsniveaus. Dat we misschien een keer in een commissie bespreken: wat zijn precies de bevoegdheden van welke instanties? Want ik merk dat sommige raadsleden ze door elkaar halen en dat moeten we vermijden hier. Dus misschien is dat een aandachtspunt dat we een keer kunnen bespreken op een commissie.

Mevrouw de voorzitter

Inderdaad. We kunnen het in onze provincieraad alleen maar hebben over zaken waar wij voor bevoegd zijn.

Mijnheer Matthys, u vroeg het woord? De heer Roggeman vroeg ook het woord. Ik geef eerst het woord aan de heer Matthys omdat hij de vraagsteller was.

Mijnheer Matthys en daarna kort de heer Roggeman.

De heer Matthys

Ja, dank u wel, collega's. Ik dank de waarnemend gouverneur voor zijn toch zeer uitgebreide en vooral zeer boeiende uiteenzetting. Ik hoor, ik onthoud dat u eigenlijk heel hard gewerkt heeft, dat u veel gedaan heeft en dat stelt mij eigenlijk wel gerust. Maar wat ik misschien – het is misschien een persoonlijk iets, maar misschien moet u die communicatie toch iets beter doen. Ik vind dat wij als Oost-Vlamingen misschien, dat wij niet altijd genoeg op de hoogte gehouden worden van wat u als gouverneur doet. In mijn volgende vraag op de agenda ben ik daar ook weer zeer kritisch tegenover u. U zal dat meteen horen. Maar misschien is het aan u – het is niet erg om een keer te stoefen over wat u doet. Ik merk dat een aantal gouverneurs van andere provincies een ongelooflijke PR-machine hebben. Misschien is het ook aan u om af en toe ook als u iets goed gedaan heeft, om dat ook een keer aan de bevriende journalisten te communiceren. Maar bon, dat is een zijopmerking. Ik ben de waarnemend gouverneur zeer dankbaar voor zijn zeer uitvoerige en zeer interessante uiteenzetting.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel.

Mijnheer Roggeman, u wil daar nog kort op reageren? Mijnheer Roggeman, zou het kunnen dat uw microfoon uitstaat, want wij horen u niet?

De heer Roggeman

Ja, is dat nu beter? Ja. Ik sluit een beetje aan bij wat de heer Matthys op het einde zei. Inderdaad, de gouverneur heeft het zeer goed geschetst. Het incident is in het buitenland gebeurd. De Schelde, de waterbeheerder, het is natuurlijk niet de provincie die daar verantwoordelijk voor is. Ik denk dat allen, degenen die daar konden iets doen, zeer goed gereageerd hebben. Het was geen vergiftiging. Het was een gebrek aan zuurstof, dus beluchting was eigenlijk het enige wat men kon doen. VLM heeft eraan meegewerkt, Aquafin een beetje, ANB enzovoort. Maar inderdaad, ik denk ook dat de rol van de provincie in de pers zeer slecht belicht is of bijna niet aan bod gekomen is. En als ik hoor wat de gouverneur allemaal gedaan heeft, aan de oorsprong lag van allerlei overleg, dan kan dat qua communicatie inderdaad beter naar de toekomst toe. Ik weet, mijnheer de gouverneur, dat u geen tafelspringer bent en dat u liever in de luwte werkt. Maar de provincie en hetgeen de provincie doet, heeft ook zijn rechten natuurlijk naar de toekomst toe.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Er is inderdaad al meermaals gezegd dat we misschien als provincie nog veel meer moeten communiceren wat wij doen en wat wij allemaal goed doen. Dank u wel daarvoor. Dan gaan we over naar onze volgende vraag.

PUNT 22. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Sociale aanpak Corona-crisis provincie Oost-Vlaanderen cf. aanpak provincie West-Vlaanderen

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys, u krijgt het woord.

De heer Matthys

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte collega's, misschien moet ik even een heel korte inleiding geven om de reden waarom ik deze vraag heb ingediend. Namelijk het gaat uit van een zekere frustratie. Als relatieve nieuwkomer heb ik een soort frustratie ontwikkeld in ons gremium waarbij dat ik mij vaak

DEBATTEN

erger over het feit dat gelijk welk aangehaald onderwerp wordt afgeblokt als zijnde 'ja, dit is onze bevoegdheid niet'. En ik weet dit. Ik ben mij daar goed van overtuigd. Ik hoor daarnet dat onze eerste gedeputeerde voorstelt om eens alle bevoegdheden van de provincie op te sommen. Dat is in mijn ogen niet echt nodig. Ik weet wat de bevoegdheden zijn van de provincie en wat niet. Maar ik erger mij dat er geen enkele, maar dan ook geen enkele vorm van creativiteit aan de dag gelegd wordt in de provincie Oost-Vlaanderen. Mijn frustratie wordt nog meer gevoed door het feit dat ik zie, dat ik hoor dat in andere provincies dat daar wel op een creatieve manier wordt omgegaan met het invullen van bevoegdheden. Ik geef twee zeer eenvoudige voorbeelden. Cultuur. Wij zijn inderdaad niet meer bevoegd voor cultuur. Maar we zijn wel nog bevoegd voor toerisme. Toerisme is cultuur en daardoor zou een provincie, ik geef als voorbeeld West-Vlaanderen, die zal dan bepaalde culturele zaken waarvan Oost-Vlaanderen zou zeggen van: nee, dat is onze bevoegdheid niet, zouden zij dan wel op zich nemen. Een ander eenvoudig voorbeeld. De laatste keer dat we fysisch met elkaar hebben vergaderd, was ik heel kwaad omdat mevrouw Charlier, gedeputeerde Charlier, zei: ja, de daklozen, dakloosheid, dat heeft niets te maken met ons, wij hebben daar niets mee te maken, wij hoeven ons daar niet mee bezig te houden. Terwijl men in West-Vlaanderen dat wel doet. Men zegt: kijk, de dakloosheid heeft te maken met wonen en wonen kunnen we beschouwen als een van onze bevoegdheden, dus wij kunnen via een zekere vorm van creativiteit daar toch wel ons steentje aan bijdragen. Ik merk dan ook dat partijen die bijvoorbeeld in West-Vlaanderen in de oppositie zitten, zoals Vlaams Belang, zoals Groen, zoals N-VA, dat die daar ook een soort stilzwijgend akkoord geven voor de gang van zaken. Dat is een beetje de inleiding op mijn vraag. Ik lees mijn vraag voor.

Het valt op dat we van de gedeputeerden en de waarnemend gouverneur zeer weinig horen tijdens deze coronacrisis. In de andere provincies is dat wel even anders. We hebben geen Google-zoek-en-tel-machine nodig om te zien dat de provincie West-Vlaanderen het actiefst is van allemaal. Gouverneur Carl Decaluwé is niet uit het nieuws weg te slaan en is overal aanwezig. Hij is dus wel een tafelspringer, in tegenstelling tot onze waarnemend gouverneur. En dan specifiek op sociaal vlak beperkt de provincie West-Vlaanderen zich niet tot het uitdelen van een overschot paaseieren – ik trek het op flessen, maar ik heb daar ook mijn reden voor – of het uitlenen van een tiental leegstaande bungalows in Geraardsbergen, maar zij neemt ook effectief zeer indrukwekkende initiatieven, met goedkeuring van de oppositie. De provincie West-Vlaanderen heeft namelijk een eerste pakket aan maatregelen en acties klaar voor een bedrag van maar liefst 600.000 euro, collega's, om de gevolgen van de coronacrisis aan te pakken en er is nog een tweede pakket op komst van miljoenen euro's. Er gaat 300.000 euro naar de opvang van daklozen, inderdaad, mevrouw Charlier, naar de opvang van daklozen, kansarmen en de woonzorgcentra. De provincie West-Vlaanderen trekt 50.000 euro uit voor bijkomende capaciteit voor de opvang van daklozen in de regio's Roeselare, Kortrijk, Brugge en Oostende. De organisaties die hiervoor instaan, hebben het momenteel extra moeilijk om social distancing te waarborgen of sociale afstand binnen hun huidige opvangcapaciteit. En daar wordt ook aan gewerkt. Ik ga misschien niet gans mijn vraag voorlezen, maar er wordt ook nog 250.000 euro bestemd voor het streekfonds voor de ondersteuning van woonzorgcentra en kleinschalige organisaties die strijden tegen armoede. Bovendien maakt de West-Vlaamse deputatie nog eens 300.000 euro vrij voor humanitaire noodhulp in binnen- en buitenland. Zij gaan zelfs zo ver dat zij de vluchtelingenkampen op de Griekse eilanden ondersteunen. U hoort het, collega's, ik ga niet zeggen dat in West-Vlaanderen alles perfect is en in Oost-Vlaanderen alles fout, maar ik erger mij te pletter aan het feit dat de Oost-Vlaamse deputatie zich angstvallig verschuilt achter een schild waarbij zagezegd op sociaal vlak weinig of niets kan gebeuren, terwijl dit in West-Vlaanderen duidelijk wel kan met goedkeuring van de oppositie. Ik heb het dan nog niet over de 140.000 mondklappers, want dat komt in een latere vraag.

Mijn vraag is dan ook, collega's, geachte deputatie, welke sociale initiatieven heeft de provincie Oost-Vlaanderen al genomen in deze crisis? En welke initiatieven zal ze nog nemen? Ik dank u voor uw aandacht.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Matthys. Een antwoord vanuit de deputatie.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel, mijnheer Matthys, voor uw vraag. Ik begrijp natuurlijk van waar dat uw vraag komt. Het is inderdaad zo, zoals u zelf zegt, dat de provincie West-Vlaanderen en in het bestuur bepaalde gedeputeerden inderdaad vrij veel in de actualiteit komen. Maar ik ga doen wat ik gezegd heb. U weet dat we sinds enkele jaren over een aantal zaken niet meer bevoegd zijn. Het is ook niet mijn stijl. Ik wil gerust creatief zijn, maar ik wil er ook niet te ver over gaan. Over bepaalde aangelegenheden hebben wij de bevoegdheid niet meer. Ik ga ze niet meer opnoemen, want u kent ze. Ik wil er toch ook bij zeggen dat die middelen voor die bevoegdheden destijds zijn overgedragen ofwel naar Vlaanderen ofwel naar de lokale besturen. En zeggen dat wij geen initiatieven genomen hebben, klopt niet. Want u hebt het zelf gezegd, "ik trek het op flessen", u geeft het voorbeeld van de paaseitjes. Maar uiteindelijk hebben we toch wel een aantal zaken gedaan. Als het gaat over de financiële moeilijkheden rond belastingen wil ik zeggen dat we die termijn verlengd hebben naar vier maanden, dat er afbetalingsregelingen mogelijk zijn, dat we ook een economisch relanceplan hebben, dat er donaties geweest zijn van mondkmaskers aan ziekenhuizen en woonzorgcentra. Dus dat hebben wij ook allemaal gedaan. Maar ik heb geen lessen te krijgen over sociaal beleid vanuit de provincie West-Vlaanderen en ook niet vanuit u. Want corona of geen corona, hier doen wij dat dagelijks, sociaal beleid in deze provincie binnen onze decretale mogelijkheden. En ik ga u zeggen waarom. U gaat uw huiswerk gedaan hebben als provincieraadslid. U gaat gekeken hebben wat de belastingdruk is in West-Vlaanderen. Wel, dan zult u het verschil zien. Wij hebben het meest sociale beleid qua belastingdruk. In West-Vlaanderen zijn er geen uitzonderingen voor mensen met een verhoogde tegemoetkoming. Die hebben inderdaad een lager tarief. Maar bij ons betalen ze niets. En ik denk, als we die bedragen zouden samentellen, dat wij meer sociaal beleid voeren binnen onze decretale mogelijkheden en daar zijn wij fier op binnen onze provincie. Maar we kleuren inderdaad binnen de lijntjes. En bij ons, corona of geen corona, we blijven sociaal.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mijnheer Matthys, volstaat dat voor u als antwoord?

Ik zie dat mevrouw De Troyer nog het woord heeft gevraagd, maar ik geef eerst het woord aan de heer Matthys die de vraag heeft gesteld en ook eerst de kans krijgt om op het antwoord te reageren. Mijnheer Matthys en daarna mevrouw De Troyer.

De heer Matthys

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik hoor dat de eerste gedeputeerde zegt dat hij van mij geen lessen te leren heeft. Hij zegt ook, en ik citeer hem, dat er dagelijks een sociaal beleid gevoerd wordt vanuit de provincie Oost-Vlaanderen. En eerlijk gezegd, collega's, ik voel daar als oppositieraadslid zeer weinig van. Ik zie heel weinig van dat dagelijks beleid. Ik voel dat niet. Ik zal mij als oppositieraadslid, als socialist, zal ik mij blijven inzetten en blijven ervoor ijveren dat de Oost-Vlaamse provincie ook een iets diepgaander beleid voert op sociaal vlak. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter, collega's. De vraag van Bruno Matthys, de sociale aanpak. Uiteraard dat dat een bekommernis is en een terechte bekommernis. De discussie echter, excuseer mijnheer eerste gedeputeerde en mijnheer Matthys, dat doet ons als politici geen deugd. Misschien kunnen we beginnen met vandaag naar onszelf te kijken. Sociaal beleid komt ook uit onszelf. Ik vraag elk provincieraadslid, ik verwijs, ik ga zeggen: sociaal beleid is bij mij al van vorige week begonnen. De uitnodiging van de VVP om te steunen voor het maken van beademingstoestellen. Ik geef jullie vandaag nog een project waar mijn zitpenning naartoe gegaan is, naar vzw Windkracht. Van de journalisten van de VRT, dat zijn sociaal beleid-mensen en zeker als politici. Ik wil dat die discussie stopt. Dat begint bij onszelf. Ik word daar niet goed van als ik die discussie hoor. Excuseer. Dank u wel.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Troyer. Het siert u dat u sociale zaken steunt uiteraard. Ik denk en ik hoop dat ieder van ons dat ook doet. Maar we moeten hier geen opbod gaan doen van wie wat allemaal steunt, maar dat siert u alleszins.

Mijnheer Taylor, u vraagt het woord.

De heer Taylor

Ja, ik vind dat die discussie er wel toe doet. Wat ik juist begreep uit wat Bruno zei, is dat wij algemeen een gevoel hebben als dat de provincie eigenlijk niet aanwezig is in deze crisis. En dat is denk ik wat Bruno wil verwoorden en dat gaat niet alleen over het sociaal beleid, maar dat gaat eigenlijk over alles. En ja, nu is het moment dat je kunt bewijzen waarom uw instelling nog nut heeft. En ik heb niet het gevoel dat de provincie Oost-Vlaanderen dat op dit moment aan het doen is. Alle gemeenten zitten met hun handen in het haar hoe zij dit gaan aanpakken. Er is geen enkele steun aan de provincie Oost-Vlaanderen en als die steun er komt, komt die meestal een maand te laat. Ik zal daarstraks nog op terugrijpen in mijn vraag over de mondkmaskers. Maar eerlijk gezegd, ook in burgemeestersoverleggen die wij nu hebben, is telkens de vraag: waar is de provincie als je ze nodig hebt? Eerlijk gezegd, wij zijn ook heel veel dingen aan het doen als gemeente die eigenlijk niet onze bevoegdheid zijn. Wij hebben kliniek geweest voor ons woonzorgcentrum. Dat is geen bevoegdheid van een gemeente om een ziekenhuis te zijn. Maar het is wel de realiteit dat je in een crisis er alles moet aan doen om uw inwoners te helpen. Ik heb het gevoel dat de Oost-Vlaming op dat vlak er triestig van afkomt. En ik vind dat jammer, want ik denk dat je nu als provincie met het personeel dat je hebt, veel meer zou kunnen doen en dat dat personeel dat ook wil doen. Misschien moest je ze dan niet op technische werkloosheid zetten, misschien konden ze gaan ondersteunen in gemeenten waar het nodig of waar de hulp nodig is. Maar ik heb dat aanbod niet gezien in deze crisis en ik betreurt dat.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ze komen straks nog terug, zaken rond corona en de aanpak daarrond. Dus ik ga deze discussie hier nu afsluiten en overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 23. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Meting stilte in de Moervaartvallei

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Dank u wel, collega's. Dank u wel, voorzitter. Deze vraag heeft eigenlijk geen groot politiek gewicht. Ik wil geen statement maken. Maar ik zit met iets dat ik gewoon niet begrepen heb. Ik zou vragen aan de deputatie om wat meer uitleg te geven. In een persbericht kunnen we het volgende lezen. Ik citeer: in de Moervaartvallei voert het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek momenteel geluidsmetingen uit op een dertigtal locaties. Na het opheffen van de coronamaatregelen zullen op dezelfde plaatsen de geluidsmetingen opnieuw uitgevoerd worden, om het verschil in omgevingsgeluiden te bepalen. Einde citaat. Eerlijk, collega's, ik begrijp dat niet. We zijn nog altijd in het coronatijdperk en het wordt al wat drukker in de straten en in de bossen en in de domeinen. Maar ik herinner u aan het feit dat een week of zes, acht, geleden gans het leven stillag, dat je kon een vlinder horen schreeuwen om een bekend gedicht te citeren. Ik begrijp het allemaal niet zo goed. Het lijkt mij toch logisch dat het stiller is in de provincie en dus ook in de Moervaartvallei als alle mensen thuisblijven en de economische activiteiten en alle andere activiteiten zowat platliggen. Waarom is dan een dergelijk onderzoek nodig en waarvoor is dat

nodig? Ik begrijp er eerlijk gezegd niets van. Het lijkt mij toch logisch dat als iedereen thuisblijft, dat het in de Moervaartvallei stiller is dan als er mensen rondlopen. Ik ben benieuwd naar uw antwoord.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel, mijnheer Matthys.

Mevrouw Gillis, ik denk dat dat een antwoord is dat u gaat geven?

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer Matthys, ik ga proberen ervoor te zorgen dat u het na enkele minuten wel gaat begrijpen. Die metingen gebeuren in het kader van een mogelijke erkenning als stiltegebied. Natuurlijk, de metingen zijn opgestart voor het coronatijdperk en zullen ook verdergezet worden na het coronatijdperk. Maar het is nu net in deze periode van corona een bijzondere unieke gelegenheid om metingen te kunnen uitvoeren in die zin dat er geen menselijke of economische activiteit is. Dus het autoverkeer ligt praktisch stil, het vliegverkeer ligt praktisch stil. Dus het is een zeer speciale toestand waarin we ons nu bevinden. Nu, in het dichtbebouwde Vlaanderen is er geen overvloed aan natuurgebieden of parken waar je aan kan ontsnappen en zeker al niet aan stiltegebieden. We hebben dat gezien tijdens de coronacrisis, aangezien mensen zoeken naar plaatsen waar ze in de natuur kunnen wandelen, waar ze in bossen kunnen wandelen, waar ze in stiltegebieden kunnen wandelen. Nu, de deputatie heeft in de zitting van 23 november 2017 beslist dat het PCM, dus ons Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek, van start mocht gaan om in bepaalde gebieden metingen uit te voeren in het kader van de erkenning van stiltegebieden. In 2018, op 4 december, is het eerste stiltegebied erkend en dat was het stiltegebied Dender-Mark in Ninove. Nu, in 2019, dus vorig jaar, heeft eigenlijk zelf de provincieraad - in principe voor de erkenning van een stiltegebied zijn het de gemeenten die het initiatief nemen. Maar nu is het initiatief uitgegaan voor de Moervaartvallei vanuit de provincie, waar ze de vier gemeenten die in de Moervaartvallei gelegen zijn, Stekene, Sint-Niklaas, Lokeren en Moerbeke, bij betrokken heeft, het laten goedkeuren heeft op een gemeenteraad, en waarbij we het voorjaar van dit jaar effectief gestart zijn met geluidsmetingen te doen. De bedoeling is natuurlijk dat de geluidsmetingen zijn opgestart voor de coronaperiode. Die gaan ook verdergezet worden na de coronaperiode, eigenlijk zouden we kunnen zeggen in normale omstandigheden. Nu, de Moervaartvallei is eigenlijk een uniek gebied omdat daar meerdere, eigenlijk zelfs vijf internationale vlieglijnen kruisen boven het gebied. Het is eigenlijk sinds het ontstaan van de luchtvaart dat het nog niet voorgekomen is dat het luchtvaartverkeer zo lang heeft stilgelegen. Dat zorgt voor unieke omstandigheden. Waarom? Kijk, op het moment dat corona, in maart, in volle hevigheid losgebarsten was, was er eigenlijk dus geen autoverkeer, bijna geen wegverkeer, bijna geen vliegverkeer. Men heeft dan metingen kunnen doen. Nu is het wegverkeer, menselijke en economische activiteit, deels terug opgestart. Dus er is terug meer wegverkeer. Maar het vliegverkeer is nog altijd niet terug opgestart, waardoor we kunnen meten wat het verschil is, als er geen vliegverkeer is, maar wel terug al deels wegverkeer. Eigenlijk is het de bedoeling om met die metingen gerichte maatregelen te kunnen treffen, aanbevelingen te kunnen doen naar de gemeenten om uiteindelijk ervoor te zorgen dat dat stiltegebied ook een echt stiltegebied kan worden. Nu, misschien nog even voor alle duidelijkheid. Een stiltegebied wil niet zeggen dat je daar niets hoort. Want nu zeker in het voorjaar, maart, april is daar een enorme bedrijvigheid van vogels, van dieren, vlinders die schreeuwen zoals u zelf zegt. Ik heb het nog nooit gehoord, maar bon. Misschien nachtvlinders wel, dat weet ik niet. Maar in een stiltegebied zijn altijd geluiden aanwezig. Maar door corona is het nu een unieke situatie waarbij we gerichte maatregelen kunnen nemen om dat stiltegebied echt om te vormen tot een uniek stiltegebied rond de Moervaart. Ik hoop dat het iets duidelijker geworden is, mijnheer Matthys.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Ja, het is mij allemaal duidelijk. Ik dank u voor uw antwoord. De schreeuw van de vlinder is een gedicht van Jim Morrison van The Doors. Tot zover.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan gaan we over naar de volgende vraag.

PUNT 24. VRAAG VAN PETER HERTOOG (OPENBARE ZITTING)

Provinciale domeinen en verschillende aanpak inzake opening/openingsmodaliteiten

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijn microfoon stond nog af. Ja, deze vraag is ook al zoals sommige andere een beetje achterhaald, omdat die oorspronkelijk voor de vorige provincieraad was ingediend. Maar bon, ik ga ze toch nog stellen. Collega's, collega Matthys, maar ook collega Taylor heeft er ook naar verwezen. Er zijn momenten dat je het verschil kunt maken en het is dan heel jammer dat u dat niet doet. Ik vond dat dat onder meer ook met de sluiting van de provinciale domeinen was bij het begin van de coronacrisis. Nu zijn ze allemaal terug open denk ik. Maar in het begin werden ze allemaal gesloten. Net op het moment dat er tegen iedereen werd gezegd: blijf allemaal in uw kot, neem niet de auto, verlaat uw huis zo weinig mogelijk en probeer in een bos te gaan wandelen op wandel- of fietsafstand. Nu, voor mensen die in het Meetjesland wonen of in de buurt van Wachtebeke of Moerbeke wonen, hoeft u maar 200 meter te stappen waarschijnlijk om in de natuur te gaan wandelen. Maar, en mevrouw gedeputeerde zal dat weten, want zij komt uit dezelfde stad als ik, wie in de kernstad van Sint-Niklaas woont, en er wordt gevraagd van op wandel- of fietsafstand te gaan wandelen in de natuur, dan nog in een kernstad waar heel veel mensen geen tuin hebben of op een appartement wonen, is het wel bijzonder zwaar dat bijvoorbeeld De Ster, de enige grote groene long op dat moment ter beschikking, of toch een van de weinige groene longen op dat moment ter beschikking, dat die gesloten worden. Ik begrijp natuurlijk wel dat tijdens de coronacrisis de uitbatingen allemaal worden afgesloten. Dat was ook nodig. Dat was ook verplicht. Maar dat ook het puur wandelen in onze domeinen, die dan toch het grootste deel van het jaar gratis toegankelijk zijn, dus je moet daar zelfs geen betalingen en dergelijke verrichten, dat dat ook werd stopgezet, vond ik bijzonder jammer. Je had daar heel wat mensen denk ik in Sint-Niklaas, maar ook in de andere regio's waar onze provinciale domeinen zijn, een groot plezier mee kunnen doen. Daarna kwam dan het signaal dat sommige domeinen toch de deuren openden en andere dan weer niet, wat ik ook weer niet begreep. Dus mijn vraag is eigenlijk: waarom werd er niet gekozen om onze provinciale domeinen in de mate van het mogelijke maximaal open te plaatsen? En waarom heeft het zo lang geduurd voor er eenduidigheid was tussen de verschillende domeinen? Temeer omdat bijvoorbeeld de stad Gent, die ook een groot domein heeft, de Blaarmeersen, dat die dat altijd opengehouden hebben voor wandelaars. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Hertog.

Mevrouw Charlier, ik denk dat dat een antwoord is dat u zal verstrekken? Mevrouw Charlier.

Mevrouw gedeputeerde Charlier

Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dank u wel, collega, voor uw vraag. Ze is een beetje inderdaad gedateerd. Maar het kan geen kwaad om toch eens de film te laten terugspoelen. Eerst en vooral wil ik zeggen: wij hebben onze recreatiedomeinen zo lang mogelijk opengehouden. Tot wanneer het bericht kwam dat de recreatiedomeinen dicht moesten. Dan hebben wij, weliswaar met pijn in het hart, voor de wandelaars en ook voor de fietsers onze recreatiedomeinen moeten sluiten. Een van de oorzaken was ook omwille van het feit dat de toiletten niet mochten open zijn. U begrijpt dat dat voor wandelaars en fietsers als er geen toiletten zijn, dat dat niet evident is om daar zeker in de grote recreatiedomeinen te

komen wandelen. Daar wil ik nog aan toevoegen dat ondertussen ook onze bossen en onze natuurdomeinen in de coronacrisis open zijn gebleven. Dat betekent dat mensen altijd nog konden in bossen en natuurdomeinen gaan wandelen. Dan hebben wij ervoor gekozen om gefaseerd te openen. En die volgorde, die fases die we erin gestoken hebben, had te maken met de risico-inschatting. We hebben de recreatiedomeinen die eerder focussen op zachte recreatie en die vooral gebruikt werden door wandelaars en fietsers, die hebben we eerst opengezet. Dat waren dus de domeinen De Blakken en Het Leen. 24 april, op het moment dat we zagen dat alles daar vlot verliep, dat er geen extra problemen zich aandienen, hebben wij in dezelfde week, woensdag 28 april, ook Puyenbroeck opengesteld voor wandelaars en fietsers uit de omgeving altijd, omdat dat ook een van de voorwaarden was. Vandaar dat onze parkings ook niet openstonden. In de volgende fase, 4 mei, dat was net een paar dagen later, werden dan de domeinen De Ster, De Gavers, de Boerekreek en Nieuwdonk geopend. En De Brielmeersen vanaf 6 mei. Dat was in samenspraak met de burgemeester van Deinze. Vandaar die gefaseerde opening. Ik denk dat de mensen die op dat moment opnieuw konden gebruikmaken van onze recreatiedomeinen, dat die toch wel tevreden waren. Over het gefaseerd openen hebben we in ieder geval geen vragen en opmerkingen van onze bezoekers gekregen. Ondertussen is de situatie natuurlijk wel gewijzigd en kunnen op onze recreatiedomeinen niet alleen wandelaars en fietsers terecht, maar kunnen ze ook terecht voor een aantal buitensporten. Dat heeft ook te maken met de exit-strategie die naar voren geschoven wordt van de Nationale Veiligheidsraad. Nu, onze mensen, en ik moet toch wel iedereen van de domeinen, zowel de directie van de domeinen als de beheerders van de domeinen die zich dag in, dag uit hebben ingezet om al die plannen te implementeren, al die voorwaarden, al die reglementering te implementeren, eigenlijk toch bedanken om zo kort op de bal te kunnen spelen. Ze hebben in de loop van de maand april een stappenplan uitgewerkt voor elk recreatiedomein afzonderlijk. Want er zijn natuurlijk verschillen tussen de recreatiedomeinen. En elk domein heeft een stappenplan waarin zij heel flexibel en gemakkelijk kunnen inspelen op veranderende richtlijnen vanuit de Nationale Veiligheidsraad. Dat stappenplan gaat uit in de eerste plaats, en ik denk dat iedereen daarmee akkoord gaat, de gezondheid en de veiligheid van de bezoekers en de medewerkers. Die moeten altijd in elke fase kunnen gegarandeerd worden. Dat is de eerste opdracht naar al degenen, al de mensen die daar werken en komen ontspannen. Twee, we moeten natuurlijk kunnen beschikken over een redelijke termijn om de nieuwe zaken te kunnen implementeren en uit te voeren met in uw achterhoofd de gezondheid en de veiligheid. Voor een aantal specifieke activiteiten, zoals bijvoorbeeld de golf op Puyenbroeck, hebben wij altijd afgestemd met de sector. In dit geval met Golf Vlaanderen, met de sportfederaties, met de toeristische sector. Onze mensen hebben op het terrein echt alle linken gelegd, alle lijnen opengelegd om in samenspraak met de anderen verantwoordelijken uit de andere provincies om daar op tijd op het juiste moment te kunnen inspelen. Dan natuurlijk ook nog de personeelsinzet op zich. Deze coronacrisis met een aantal maatregelen vergt van de mensen zeer veel en vraagt extra werk en vraagt ook zelf extra personeel. Dit betekent dat vanaf 4 mei een aantal contactloze sporten, zoals golf, tennis, alles wat in de buitenlucht kan gebeuren, onder strikte voorwaarden terug is toegelaten. Sinds 11 mei kan er door de zeilclub op Nieuwdonk opnieuw gezeild worden. En dan ondervinden we toch, en dat was niet alleen voor de wandelaars en de fietsers, maar we hebben toch wel een probleem ook met het openstellen van het sanitair. Op dit moment proberen wij om op elk domein voor onze bezoekers een paar sanitaire instellingen coronaveilig open te stellen. Nu weet u dat sinds gisteren bericht gekomen is dat niet alleen de buurtspeeltuinen, maar ook de grote speeltuinen mogen opengesteld worden. Onze mensen zijn dus vandaag aan het werk geschoten om dit zo snel mogelijk te implementeren. Lees wel in de voorbereiding of in de berichtgeving dat in de grote speeltuinen maximum twintig kinderen mogen binnengelaten worden en dat dus de organisatie om twintig kinderen op die speeltuinen toe te laten, dat dat toch wel nogal wat voeten in de aarde zal hebben om dat mogelijk te maken. Ook vandaag waren er al bezoekers die dachten dat hun kinderen vrij zouden kunnen spelen in onze speeltuinen. Die zijn teleurgesteld terug naar huis moeten gaan, want wij konden van gisteren op vandaag al die modaliteiten niet implementeren en waarmaken. Vandaar, maar wij hebben wel aan de mensen op het terrein gevraagd om ervoor te zorgen dat onze speeltuinen zo snel als mogelijk kunnen opengaan voor onze bezoekers. Ik kan u ook meegeven dat ook in Antwerpen en in Limburg de speeltuinen van de recreatiedomeinen nog niet zijn opengegaan om dezelfde reden als degene die ik jullie nu vandaag weergeef. Is dat voldoende voor uw vraag als antwoord?

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Hertog, is dat een voldoende antwoord? Mijnheer Hertog.

DEBATTEN

De heer Hertog

Het was een uitgebreid antwoord, mevrouw de voorzitter, waarvoor dank aan de gedeputeerde. Maar of het voldoende was, dat is iets anders. Ik ben gestart met te zeggen dat ik alle begrip heb voor het feit dat men het recreatiegedeelte waar mevrouw de gedeputeerde of het sportgedeelte of de speelpleintjes, dat men dat afsloot. Dat was ook verplicht in het begin. Het volledig sluiten is eigenlijk veel makkelijker dan het half open zijn, zoals nu op ons afkomt, want dat leidt alleen maar tot meer discussie. Maar ik heb het natuurlijk over het feit dat onze recreatiedomeinen soms voor 30 procent, maar soms zelfs voor 90 procent bosgebied zijn. In Het Leen bijvoorbeeld is eigenlijk 90, 95 procent van het domein puur bosgebied om te gaan wandelen. Ook in Puyenbroeck is er meer dan 100 ha bosgebied. Er zijn weinig plaatsen waar je 100 ha aaneengesloten bos vindt. Dus ja, ik denk toch nog altijd dat er mogelijkheden waren met inachtneming van de sluiting van alle recreatieve sportieve en speelpleintjes en dergelijke, dat men die domeinen kon openplaatsen, net zoals de stad Gent dat gedaan heeft met de Blaarmeersen. Dat daar geen toiletten ter beschikking zijn, ja, bon, in een ander bos zijn ook geen toiletten. Toch niet bossen waar ik meestal in wandel. Dat hoeft op zich geen probleem te zijn en ik denk dat de meeste mensen dat op dat ogenblik wel zeer goed aanvaarden en begrijpen. Dus ik vind nog altijd dat er meer mogelijkheden moesten geboden worden om zeker de bosgebieden, de natuurgebieden van onze provinciale domeinen, die echt los staan van het recreatieve of het sportief gedeelte, om die toch open te plaatsen.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Charlier.

Mevrouw gedeputeerde Charlier

Ik wil daar graag toch nog op antwoorden. Want ik begrijp de bemerkingen van de heer Hertog. Diezelfde bemerkingen hebben wij ons zeker bij het sluiten van onze recreatiedomeinen ook gemaakt. Nu, als u aanhaalt Puyenbroeck, is eigenlijk licht anders dan bijvoorbeeld De Ster, dat veel dichter bij de bewoonde agglomeratie ligt. Men mocht ook geen niet-essentiële verplaatsingen doen. Dat betekent dus dat mensen met een auto vanuit Gent, vanuit de verdere gemeenten, zich niet mochten verplaatsen naar Het Leen en naar Puyenbroeck. Het mocht alleen maar te voet. Probeer maar vanuit Lochristi te voet naar Puyenbroeck te gaan wandelen. Het mocht alleen maar te voet of met de fiets. Met de fiets is natuurlijk iets haalbaarder. Onze parkings waren dus gesloten. En het zijn de directies van de recreatiedomeinen die aan de alarmbel getrokken hebben omwille van de hygiëne in de bossen. De eerste week van corona hebben wij onze domeinen open gelaten. Het zijn de directies die mij gemeld hebben: mevrouw gedeputeerde, u wilt niet weten wat wij vinden in de bossen nadat mensen daar zijn komen wandelen. Dan hebben wij als deputatie de beslissing genomen om onze recreatiedomeinen te sluiten zolang dat we de hygiëne en de veiligheid niet konden garanderen. Maar ik begrijp uw opmerking dat het erg was voor mensen die geen tuin hebben, die op een appartement wonen, dat die niet zich konden gaan ontspannen in de recreatiedomeinen. Ik begrijp uw opmerking, maar de feiten hebben erop gewezen dat we dat toch moesten sluiten.

Mevrouw de voorzitter

Oké. Goed. Ik kan deze vraag hierbij afsluiten en overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 25. VRAAG VAN OLAF EVRARD (OPENBARE ZITTING)

Organisatie zomerscholen

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Dit betreft dus de organisatie van de zomerschool. Minister van Onderwijs Ben Weyts verklaarde op 9 april dat hij een werkgroep heeft opgericht om zomerscholen te organiseren. Die zomerscholen moeten ertoe leiden dat leerlingen die een grote leerachterstand hebben opgelopen, nog worden bijgespijkerd voor de start van het volgende schooljaar. Voor de bemanning van die zomerscholen kijkt hij naar vrijwillige leerkrachten, maar vooral naar wat genoemd wordt 'de pedagogische reserve'. Dat zijn dus leerkrachten die met pensioen zijn of leraren die nog in opleiding zijn. Voor die laatsten zou deelname aan een zomerschool ook een ander probleem kunnen oplossen, gezien zij door de opschorting van de lessen geen stagelessen kunnen geven. Minister Weyts zei wel dat deelname aan die zomerscholen op vrijwillige basis zal gebeuren. Volgens pedagogisch adviseur Patrick Remmerie, die zelf al sedert de zomer van 2017 bijspiijkerzomerscholen organiseert, zijn zomerscholen alvast een stap in de goede richting. Dit is een werkwijze die in Nederland al langer toegepast wordt. Dirk Van Damme, onderwijsexpert verbonden aan de OESE, sloot zich aan bij het voorstel van minister Weyts. We kunnen inderdaad de vakantie gebruiken om leerlingen die het nodig hebben weer mee te krijgen, bijvoorbeeld via de betreffende zomerscholen. Zo heeft de Antwerpse provincieraad op 23 april groen licht gegeven voor extra ondersteuning aan lokale besturen en andere organisaties die in juli en augustus een zomerschool willen organiseren voor kinderen van vier tot veertien jaar. De provincie Antwerpen – het moet niet altijd over de provincie West-Vlaanderen gaan – wil een goed onderbouwd aanbod bundelen en promoten, zodat ouders kunnen kiezen voor een kwaliteitsvolle zomerschool in hun eigen buurt. Zowel bestaande initiatieven als wie voor het eerst een zomerschool organiseert, zullen kunnen rekenen op extra ondersteuning. De provincie, en dit is dus Antwerpen, pleit vooral voor kleinschalige projecten, met groepjes van maximaal twintig kinderen in de setting van bijvoorbeeld een buurtplein, speelpleinwerking of wijkcentrum. Er wordt ook extra ondersteuning voorzien voor de begeleiding van kinderen met een leerachterstand en leerlingen uit kwetsbare doelgroepen. Nu, dat bericht van minister van Onderwijs Ben Weyts dateerde dus al van 9 april, wat betekent dat de leerachterstand intussen nog een stukje groter is geworden.

Nu, vandaar mijn concrete vragen. Is de provincie Oost-Vlaanderen op de hoogte van dit initiatief? Is de provincie Oost-Vlaanderen genegen om dit initiatief te ondersteunen? Zo ja, op welke manier zal dit gebeuren? En zal er in dit verband beroep gedaan worden op eventuele externe partners? Ik had nog een ander document bijgevoegd, maar ik ga dit niet voorlezen. Maar het ondersteunt eigenlijk deze thematiek.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel voor de vraag. Het is nu aan de deputatie om te antwoorden. Mijnheer Moens, ik denk dat deze vraag voor u is.

De heer gedeputeerde Moens

Dat klopt.

Mijnheer Evrard, bedankt voor uw vraag. Het is een zeer interessante vraag. Zijn we op de hoogte van dit initiatief? Ik was eigenlijk al vrij vroeg op de hoogte. Het is sinds eind maart dat ik de eerste keer informatie gevraagd heb over Schoolmakers. Want dat is de organisatie waar de provincie Antwerpen mee samenwerkt. Toen was het antwoord nogal wollig. Ik wil eigenlijk concreet iets zien. Ik wil echt iets in de praktijk brengen. Dus het moet gaan over concrete initiatieven. Ik heb veertien dagen geleden opnieuw informatie ingewonnen bij Schoolmakers, want eigenlijk is dat puur een commerciële organisatie. Zij konden iets doen voor een bedrag van 75 euro. Maar dat ging louter over een soort van digitaal platform waar vraag en aanbod staan en er eventueel ook nog ondersteunend materiaal ter beschikking wordt gesteld. Ik vond dat eigenlijk vrij vaag blijven voor veel geld. Want uiteindelijk heb je dan nog geen enkel concrete project. Het is inderdaad zoals u zegt, mijnheer Evrard, op 14 mei was het minister Weyts die ook die oproep richtte tot zomerscholen. Ik ben dat op zich zeer genegen. Ik denk dat het heel belangrijk is in deze tijd om leerachterstanden weg te werken. Zijn oproep bestond eruit dat het toch wel interessant is om dat te organiseren. Er staan ook financiële middelen tegenover. En er zal zelfs een digitaal platform georganiseerd worden vanuit Vlaanderen zelf. Dus ik vond het dan ook niet meer nodig om dat met een externe organisatie te doen. Maar ik vond het toch wel heel belangrijk dat we iets konden doen. En ik heb dan gekeken of we dat ook in onze eigen scholen zouden kunnen inrichten. We

DEBATTEN

gaan dat ook doen deze zomer. We starten in Gent op onze locatie in Gent en we doen dat eigenlijk voor twee doelgroepen. De eerste doelgroep gaat over de leerlingen van het eerste jaar die daar al een leerachterstand lopen. We hopen dat we ze kunnen bijspijkeren om de stap naar het tweede jaar of naar de tweede graad een stukje weg te werken en dat op te vangen. Maar anderzijds willen we ook werken met een groep van leerlingen die nu in het zesde leerjaar zitten en die zich inschrijven bij onze school om die een stuk voor te bereiden om de vlotte start in het eerste jaar van de eerste graad van het secundair onderwijs te kunnen verzekeren. Dus wij nemen initiatief. We zijn ook aan het kijken of andere scholen daarmee willen instappen. Van onze eigen scholen natuurlijk. Maar dat is natuurlijk iets minder evident. Ik ga zeggen waarom. Ik heb de indruk dat veel directies, en dat geldt over alle netten heen, dat veel directies op de toppen van hun tenen lopen. Zij hebben enorm veel werk moeten steken in de heropstart van het onderwijs, ook wel fasegewijs. En daar zijn ze momenteel nu mee bezig. Maar in onze centrumschool in Gent gaan we dat inderdaad wel doen. Dus het is de provincie die aanbieder is van die zomerklassen. Dat is toegankelijk voor de leerlingen van de campus Gent en de nieuwe leerlingen. Dat zal gebeuren op vrijwillige basis. Het zal een gratis deelname zijn. Wij doen dat de laatste twee weken van augustus. We doen dat acht uur per dag, waarvan vier uur leerstof. We willen focussen op wiskunde en taal, dus vooral ook op het Nederlands. En er zal ook vier uur een verrijking zijn van sport en spel. Het gaat zowel over collectieve lessen als individuele begeleiding. We gaan dat doen in samenwerking met de lerarenopleiding van de Arteveldehogeschool. Dus wij nemen daar initiatief in.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ik ga nu het woord geven aan de vraagsteller en dan mevrouw De Troyer.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ben verheugd te zien dat daar inderdaad al initiatieven voor werden genomen. Eigenlijk, mijn enige vraag nog is: de leerlingen die dergelijke lessen bijwonen, dat gebeurt uiteraard op vrijwillige basis, maar worden de resultaten dan eigenlijk meegenomen in hun evaluatie om al dan niet over te gaan naar een volgend schooljaar? Ik denk dat dat vrij moeilijk is, aangezien dat het net op vrijwillige basis gebeurt.

De heer gedeputeerde Moens

Ja. Dat kan eigenlijk juridisch ook niet, mijnheer Evrard. Je kunt geen resultaten van die zomerscholen meenemen om een overstap te maken naar een volgende schooljaar. Die beëindiging, dus de delibererende klassenraad, verloopt eind juni voor alle scholen, of natuurlijk er is de mogelijkheid om dat ook nog begin juli te doen, maar dan wordt dat ook wel afgerond. Het enige wat er kan, maar dat staat los van de zomerscholen, is dat leerlingen die een uitgestelde proef moeten doen, want dat kan wel, dat daar de deliberaties vallen de tweede helft van augustus. Maar dat staat volledig los van de zomerscholen.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mevrouw De Troyer vroeg nog het woord.

Mevrouw De Troyer

Goed. Ik dank u, mevrouw de voorzitter. Ik dank ook de heer Evrard voor deze vraag. Laat mij toe eens eens toch dat ik mag spreken en een woord van dank wil uitbrengen naar ons onderwijzend personeel voor de geleverde inspanningen. Ik ken een aantal leerkrachten en ik zou toch willen onze dank van al onze provincieraadsleden voor die mensen met die zware inspanningen, want die hebben heel veel inspanningen geleverd om iedereen mee te krijgen. Nu, wij zijn hun dat ook verschuldigd. Vandaar dat ik zeg: zij hebben zoveel inspanningen geleverd. Niets was hun te veel. Ik heb dat hier ook gezien en meegemaakt. Het spontane van ons onderwijzend personeel is werkelijk mooi te noemen. Dat mag ook eens gezegd worden. Nu denk ik dan als men die zomerscholen gaat organiseren, moeten wij dan ook

geen rekening houden met een factor sociale haalbaarheid? Is dat allemaal nog mogelijk en vragen we soms niet teveel? Daar moeten we toch ook rekening mee houden als dat opgezet wordt. Ze doen zoveel. Als men dan op het einde – augustus, ze gaan dat doen en ze gaan dat met veel plezier doen. Natuurlijk, september is daar ook weer. We mogen ook niet te veel verwachten. Ik weet dat het onderwijzend personeel dat met veel plezier gaat doen. Trouwens, ik heb hier zelfs al gezegd, in mijn kleine dorp, Aspelare, zou ik zelf een soort zomerschool organiseren, want ik heb gezegd: ik ga leerlingen van wie ik de mama's ken en niet ken, maar dat er een achterstand zou zijn, ik ga toch niet op reis, ik blijf hier leuk in mijn tuin zitten, heb ik gezegd, en dan kunnen wij ook zomerschool geven. Maar nu daaraan gekoppeld zou ik aan de deputatie willen vragen: is er ook initiatief genomen met betrekking tot de verdeling voor de beschikbare ruimtes? Want ik hoor dat in grote steden, Gent, er toch een probleem is om een aantal kinderen te plaatsen, rekening houdend met de *social distance* die wij moeten in acht nemen. Kan er bijvoorbeeld nagedacht worden of dat er bijvoorbeeld geen plaatsen zijn, locaties, ik denk maar aan de grote banketzaal, er moet geen banket gegeven worden, maar we kunnen daar toch ons huis openzetten om daar leerlingen op te vangen? Het zou toch ook een mooie uitstraling zijn. Ik zie, mijnheer eerste gedeputeerde, ik ben altijd blij als u al aan het knikken bent. U weet dat ik dat grensoverschrijdend doe en dat ik mijn vraag richt en ik weet dat daar een positieve oplossing kan worden gegeven en dat misschien het initiatief van onze deuren open te zetten, dat dat van ons kan komen. Voilà. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Moens, wilt u nog aanvullen?

De heer gedeputeerde Moens

Ja, graag. Wel, ik deel de bekommernis van mevrouw De Troyer, in die zin dat u zegt: het moet toch allemaal haalbaar blijven voor de leerkrachten om dat in te richten. Vandaar ook dat we eigenlijk geen beroep doen op onze leerkrachten zelf. Want die moeten klaar zijn voor de opstart van september, maar dat we een beroep doen op studenten van de Arteveldehogeschool om dat in te richten. Daarmee ontlasten we onze leerkrachten die inderdaad een heel mooie bijdrage geleverd hebben. Omdat er veel van verwacht was in deze crisis, proberen wij hen op die manier te ontlasten. Dus ik wil ook echt wel rekening houden met dat sociale aspect. Wat betreft de locaties, dat staat nu los van de zomerscholen en de ruimte en de sociale afstand die moet gecreëerd worden. Daar zijn we mee gestart. Scholen zijn op een goede, correcte manier kunnen opstarten, alle veiligheidsnormen in acht genomen. Er is heel veel werk rond geweest. Ook rond de adviseur, de veiligheidsconsulent en dergelijke meer. Die hebben enorm veel werk verricht, want het was zeker niet evident. Maar op zich stelt het probleem zich nog niet in onze scholen. Ik ga er wel bij zeggen: momenteel is men de oefening aan het doen om het tweede en het vierde jaar op te starten. Ik denk dat dat ook nog allemaal haalbaar is. Maar er is ook de vraag gekomen om ook de andere jaren minimaal nog één keer naar school te laten komen. Ik zal ervoor pleiten om dat toch te maximaliseren daar waar het haalbaar is natuurlijk. En daar moeten we natuurlijk wel kijken van: is daar voldoende ruimte beschikbaar? Dus we proberen er wel rekening mee te houden. Maar momenteel stelt het probleem van voldoende ruimte zich niet. Ik denk inderdaad dat het zich eerder afspeelt in de lokale dorpscholen of de lagere scholen waar dat probleem inderdaad zeer acuut is.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel. Dan kunnen we overgaan naar de volgende vraag.

PUNT 26. VRAAG VAN GREET DE TROYER (OPENBARE ZITTING)

Provinciale herbruikbare mondkmaskers "Iedereen mee!" voor personeel en provincieraadsleden?

PUNT 31. VRAAG VAN BART VERMAERCKE (OPENBARE ZITTING)

Aankoop mondkmaskers

DEBATTEN

PUNT 32. VRAAG VAN KENNETH TAYLOR (OPENBARE ZITTING)

Ondersteuning gemeenten in de kosten voor de aankoop van mondmaskers

PUNT 38. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Mondmaskers

Mevrouw de voorzitter

Er zijn een aantal vragen gesteld over de mondmaskers vanuit verschillende personen, verschillende fracties. Ik stel voor om die vragen te bundelen. Dat gaat hier over vraag 26, de vraag van mevrouw De Troyer, de vraag van de heer Vermaercke over de aankoop van mondmaskers, de vraag van de heer Taylor en ten slotte ook nog vraag 38 van de heer Matthys over de mondmaskers. Ik stel voor om die vragen samen te stellen, dus de vraagstellers mogen achtereenvolgens hun vraag stellen en dan komt er vanuit de deputatie één antwoord op.

Goed. Mevrouw De Troyer, u mag de spits afbijten. Daarna de heer Vermaercke, de heer Taylor en de heer Matthys. Alstublieft.

Mevrouw De Troyer

Ik dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer eerste gedeputeerde, gedeputeerden, collega's, laat mij toe eerst en vooral een groot woord van dank te zeggen en te betuigen aan al onze zorgverleners en de mensen in eerste linie, tweede, derde linie en aan onze bevolking, onze Oost-Vlamingen. Zij verdienen ons respect. Ik zal zeggen: wij gaan achteruit, politici. Want in mijn ogen zijn zij het die op het forum moeten komen. Zij hebben ons bijgestaan, geholpen zonder gekibbel, zonder geklaag en zij stonden dag en nacht klaar. Zij zijn voor mij de helden. Zij zijn in deze tijden, 2020, in feite de helden. Vandaar ook mijn bekommernis over die mondmaskers. Ik kan u zeggen, collega's, het voordeel om zo een vraag vroeg in te dienen, is dat ik als eerste aan het woord mag komen. Het nadeel natuurlijk is dat er zoveel al gesproken is over die mondmaskers dat het lijkt alsof het een beetje passé is. Maar, collega's, niets is minder waar. Mijns inziens, maar ik laat het over aan virologen en medici, mijns inziens is dit een blijvend gegeven dat steeds nieuw leven zal ingeblazen worden. En dat de komende maanden en jaren niets aan actualiteit zal inboeten, behalve dan dat ik denk dat die mondmaskers permanent zullen moeten beschikbaar zijn en blijven. Het zal ons ook een les zijn. Men weet ook, collega's, COVID-19, deze situatie is meer dan ernstig. We hebben allemaal de onthutsende beelden gezien. Zij staan op ons netvlies. Zij zijn geworden een voetafdruk op ons hart. Wij leven mee met al degenen die getroffen zijn, de families, de moeilijke omstandigheden en men moet ook vooruit opnieuw. Maar de problematiek van de mondmaskers laat ik graag op het niveau waar het thuishoort. Dit is inderdaad geen provinciaal bestuursniveau. Maar wat ik vaststel in dit ernstig gegeven, dat onze Oost-Vlaming creatief is. En dat een lach en een traan deel uitmaken van het leven. Nu, laat dat nu voor mij juist een instrumentum zijn om naast verantwoordelijk aangepast gedrag ons als mens toe te laten flexibel te zijn om in deze ernstige situatie een oplossing te geven en in feite te proberen dat wij daarmee moeten omgaan. Nu, met mondmaskers kan creatief worden omgegaan. Zoals viroloog professor Van Ranst zei: mondmaskers, het moet niet alleen gaan in de hippe modewereld en men moet geen maskers hebben van Chanel, ik dacht: voor onze Oost-Vlaming kunnen wij creatiever zijn. Wat gebeurt er? Vorige week moest ik naar de rechtbank gaan in Brussel en daar kreeg ik een mondmasker aangeboden met spruitjes, *Brussels sprouts*. Leuk, dacht ik. Waarom niet voor Oost-Vlaanderen *with love*? Niet witlof, collega's, maar met veel liefde. *With love*. Wij kunnen onze eigenheid benadrukken en ook onze overlevingsdrang. Dus dacht ik in mijn vraagstelling op dat ogenblik: laat ons onze slogan gebruiken 'Iedereen mee in Oost-Vlaanderen'. Maar niets belet om een beroep te doen op de creativiteit van al mijn provincieraadsleden. 'Iedereen mee' is een goede slogan, maar we kunnen dat ook enten op onze eigen provinciale bevoegdheden en beleidsprioriteiten, zoals bijvoorbeeld samen het bos door de bomen, verwijzend naar groen. Uiteraard 'groen' met een kleine letter. Ik had nog een andere slogan. We fietsen er samen doorheen. Veilig. Onze mobiliteit in Oost-Vlaanderen. Wij kunnen ook slogans hebben met lokale producten. Collega's, geef mij nog een beetje tijd. Ik kan zeer creatief zijn. Maar mijn vraag is: onderschat ook niet het belang van die mondmaskers. Het is niet enkel voor onze veiligheid, maar het is ook de veiligheid van wie wij tegenkomen. Vandaar dan ook mijn vraag naar de provincie toe wat betreft die

mondmaskers en die was ingegeven: kunnen er herbruikbare provinciale mondmaskers ter beschikking worden gesteld, zowel van het personeel, en ik bedoel dus al het personeel, iedereen? We kunnen ze zelfs dus herkenbaar maken, symbolisch met slogans erop. Ik zou vragen: zijn die voorhanden? Gaan die voorhanden blijven? Hoe gaat dit aangepakt worden? En dan mijn probleem, maar daar kom ik straks nog op terug: hoe kunnen wij in volgende situaties van vergaderingen zowel binnen provincieraad, buiten provincieraad, maar de vergaderingen op onderwijsniveau of op recreatieniveau, hoe kunnen wij fysiek vergaderen met alle veiligheidsregels in acht genomen? Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel.
Mijnheer Vermaercke.

De heer Vermaercke

Dank u wel, voorzitter. Op 10 april vroeg ik de gouverneur via een schriftelijke vraag of er een plan bestaat om provinciaal de uitrol van mondmaskers te coördineren. Ik wees toen op het feit dat er mogelijks een opbod kon ontstaan tussen verschillende gemeenten om hun eigen bevolking te voorzien. Dit leek mij toen geen goede ontwikkeling. Ik begrijp dat deze vraag geen betrekking had op een provinciale bevoegdheid, maar een federaal veiligheidsbeleid diende. Allicht daardoor ontving ik geen antwoord. Ondertussen hebben verschillende steden en gemeenten initiatieven genomen en zal allicht ook de federale overheid hier een ondersteuning in geven. Op 30 april lees ik in de notulen, besliste de deputatie over te gaan tot een groepsaankoop en die te coördineren van 300.000 mondmaskers ter waarde van 1 miljoen euro. Mijn vragen zijn dan ook de volgende. Waarom besliste de deputatie pas op 30 april om over te gaan tot een groepsaankoop? Welke gemeenten tekenden hierop in? Zijn dit herbruikbare maskers en voldoen ze aan de geldende certificering? Wat is de concrete planning van levering? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Taylor.

De heer Taylor

Dank u wel, voorzitter. Ik kan eigenlijk al een antwoord geven op uw vragen, mijnheer Vermaercke. Want ik heb het dossier ingekeken. Er zijn uiteindelijk vijf gemeenten die ingeschreven hebben, wat staat voor een bevolkingsaantal van 158.850 inwoners in Oost-Vlaanderen, wat net geen 10 procent is van Oost-Vlaanderen. Ik heb de vorige provincieraad eigenlijk al een vraag over de mondmaskers ingediend waar ik de vraag stelde of de provincie Oost-Vlaanderen niet kon tussenkomen, net zoals in West-Vlaanderen, met een financiële tussenkomst naar de gemeenten toe die hun verantwoordelijkheid genomen hebben in de aankoop van die mondmaskers. Misschien is het ook belangrijk voor het antwoord dat van de deputatie gaat komen, dat het ook geen gemeentelijke bevoegdheid is om in mondmaskers te voorzien, maar dat gemeenten die taak wel op zich genomen hebben, omdat ze de nood ervan in zagen. Maar er zijn heel wat gemeenten, zoals ook mijn gemeente zelf, die eigenlijk al de beslissing genomen hadden om mondmaskers te nemen die dus niet meer op de groepsaankoop van de provincie konden instappen. Vandaar dat mijn vraag gekomen is, dus in de vorige provincieraad: kan de provincie geen tussenkomst doen in die mondmaskers? Ik heb daar op vandaag nog geen antwoord op gekregen. Ik ga er dan ook vanuit dat de deputatie daar eigenlijk geen beslissing in genomen heeft. Dus ja, ik kan alleen maar betreuren dat de provincie daar de urgentie niet inziet om de gemeenten daarin te ondersteunen. Het kan perfect vanuit de ondersteuning van de gemeenten, wat een bevoegdheid is van de provincie. En wat mij ook opgevallen is, want ik heb het dossier van de mondmaskers ingekeken, ja, dat het inderdaad een zeer late levering is. Want men spreekt daar nog van: pas op 8 mei een beslissing. Het is ook zo dat men wacht op een beslissing van Aalst, van de crisiscel. Dat er dan een termijn is van een maand levering. Dus die levering zit er nog niet aan te komen. Ik heb dat ook vernomen van de gemeenten die zich

DEBATTEN

ingeschreven hebben. Dus als dat een daadkrachtige provincie is, dan kan ik het alleen maar betreuren. Dus ja, ik vraag mij vooral af wat het antwoord van de deputatie daarover is.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.
Mijnheer Matthys nog voor de laatste vraag hierover.

De heer Matthys

Ja, collega's, ik heb er weinig aan toe te voegen, want mijn fractiegenoot mevrouw De Troyer heeft het al zeer goed en mooi verwoord en de twee andere vraagstellers ook trouwens. Maar misschien nog dit. Ik heb gezien mijn eerdere functie in de Gentse gemeenteraad nogal een goede band over de partijgrenzen heen met een aantal mensen binnen de stad Gent. En ook daar is er een serieuze vraag naar mondkmaskers en kijkt men ook in de richting van de provincie Oost-Vlaanderen. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan is het nu het woord aan de deputatie.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel. Ik ga vraag per vraag beantwoorden, zodat ik ook niemand vergeet. Ik ga starten met de vraag van mevrouw De Troyer. Daarvoor bedankt. Ik heb uw originele vraag voor mij, mevrouw De Troyer, waarvan u spreekt: kunnen die reeds naar aanleiding van de provincieraad van mei voorhanden zijn, zodat er veilig en fysiek en democratisch kan vergaderd worden? Dat lees ik in uw vraag. Dus ik kan daar uit afleiden dat u een voorstander bent van een fysieke zitting. Ik kan mij daar – maar dat is heel persoonlijk en ik heb respect voor ieders mening, maar ik kan mij daar volledig bij aansluiten. Dus dat was allemaal voorzien. Er zijn voldoende mondkmaskers, zowel voor ons personeel, als voor provincieraadsleden. Wij zijn gestart met niet-herbruikbare. Die waren voorzien omdat we moesten wachten op de herbruikbare. Maar die zijn er ondertussen ook al. Dus een creatieve slogan erop, dat is eigenlijk niet meer mogelijk. Maar op zich is het wel een origineel idee. Dus op basis van de aanwezigheid op de werkvloer zijn er voor ons personeel voldoende mondkmaskers verdeeld al. We hebben er nog wel indien het thuiswerken zal afgebouwd worden, dat onze mensen hier op een veilige manier kunnen tewerkgesteld worden. Ik hoop dat dat voldoende is, mevrouw De Troyer, op uw vraag.

Mevrouw De Troyer

Nee, nee, prima. Dank u.

De heer gedeputeerde Moens

Goed. Dan bij de vraag van de heer Vermaercke. Natuurlijk, mijnheer Vermaercke, u bent een beetje uitgegaan van waarschijnlijk, ik vermoed dat, als de federale regering de oproep deed van: er moeten mondkmaskers gedragen worden, was het de federale regering die zei van: wij gaan daarvoor zorgen of toch minstens die indruk gaf. En als dat dan zal zijn dat er een verdeling moet gebeuren, was dat een bevoegdheid van de gouverneur. Het is de gouverneur die dat dan verzorgt. Als provincie kunnen wij daar natuurlijk wel enige logistieke ondersteuning in geven. Ik denk maar aan het voorzien van locaties of het transporteren. Dat zijn zaken die wel mogelijk zijn. Nu, u moet ook weten, mijnheer Vermaercke, dat er nog wel een periode geweest is, en dat is toch nog niet zo heel lang geleden, dat professor Van Ranst zei dat dat niet nodig was. Dat is vrij snel veranderd. Dus wat hebben we gedaan als deputatie? Wij waren wel voorbereid op de exit-strategie. Maar wij wilden wel de federale regering afwachten wat zij daarover gingen zeggen en wat er verplicht moest worden of niet. Op een bepaald moment leek het dat

het extreem verplicht ging worden. Nu is het beperkt tot openbaar vervoer, tot scholen en wordt het aangeraden op plaatsen waar er heel veel volk is. Nu, op een bepaald moment kregen we wel de vraag van een gemeente of wij dat wilden doen en of wij ons daartoe wilde engageren. Dan hebben wij een oproep gedaan naar alle gemeenten. Ik ga eerlijk zijn, in eerste instantie dachten wij dat op te zetten in het kader van een traject rond duurzaam en sociaal aanbesteden bij lokale besturen. Dat hebben wij eerst bekeken en onderzocht. Maar zeker om de Oost-Vlaamse sociale economie daar een stuk in te ondersteunen. De dienst economie en ook de aankoopdiensten hebben heel wat werk verricht. Zij hebben ook gekeken naar de juridische technische mogelijkheden die onderzocht zijn. Er is een beperkte marktbevraging gebeurd. Het bleek bijvoorbeeld ook dat het mogelijk was om een overheidsopdracht te doen bij wijze van onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking bij dwingende spoed op te starten. Maar omwille van de grootte hebben we geen beroep kunnen doen op de sociale economie en hebben wij het op een andere manier gedaan.

Als het gaat over welke gemeenten en de aantallen, daar heeft de heer Taylor al het antwoord op gegeven. Het gaat over vijf gemeenten, in totaal goed voor 170.000 mondkmaskers, iets meer. Zijn die herbruikbaar en voldoen die aan de geldende certificering? Ja, die zijn herbruikbaar. Ze zijn 100 procent van katoen. Ik kan ook de standaard geven zoals ze moeten gemaakt zijn, maar ik ga dat niet doen. Ik denk dat dat voldoende is. Wat de timing betreft, het zou kunnen zijn dat die eind deze week, begin volgende week geleverd worden.

Dan op de vraag van de heer Taylor. Die vraag heeft u inderdaad al gesteld. Ik heb beloofd dat ik dat ook ging bekijken, dat ik ging overleggen met de collega's van de andere provincies. Want u verwijst enkel natuurlijk naar West-Vlaanderen die dat initiatief genomen heeft. De andere provincies zijn er ook van uitgegaan dat het aankopen van mondkmaskers voor gemeenten niet de bevoegdheid is van de provincie. Ik wil dat ook wel zeggen. Ik denk dat dat decretaal ook zo is. Dat je gemeenten ondersteunt door een aankoopbeleid, dat is natuurlijk wel perfect mogelijk. Het is natuurlijk ook het antwoord op de vraag van de heer Matthys. Dus ik moet eerlijk zeggen: ook mijn collega's van de andere provincies waren daar op zich niet voor gewonnen, vonden ook dat zij zich moesten houden aan de bevoegdheden die wij daaromtrent hebben. Wat ik wel beloofd heb, en dat heb ik ook gedaan, is dat ik contact zou opnemen met het kabinet van de bevoegde ministers, met name minister Beke en met mevrouw De Block. Van minister Beke heb ik daar een antwoord op gehad dat hij het ging bekijken en ging meenemen. Maar van mevrouw De Block heb ik er nooit een antwoord op gekregen en die mail is nu ondertussen toch al een maand verstuurd. Ik heb het soms een beetje lastig, collega's, met te zeggen van: dit is de taak van de provincie. We hebben een omliggende afbakening, een taakstelling die we gekregen hebben en die willen we met vol enthousiasme uitvoeren. Maar ik heb dikwijls de indruk dat er vanuit lokale besturen puur gekeken wordt naar het financiële aspect of de financiële mogelijkheden die wij zouden kunnen bieden als provincie. En op zich vind ik dat jammer. Als ik het heel cru zeg, is het de provincie een beetje als melkkoe. Nochtans merk ik meer en meer dat er vanuit Vlaanderen, of soms zelfs louter financiële ondersteuning is naar gemeenten en niet naar provincies. Ik ga u twee voorbeelden geven. En ik betreur dat. Ik betreur dat echt. Als het gaat over de responsabiliseringsbijdrage, dan zijn het enkel de gemeenten die daarvoor in aanmerking komen. Als het gaat over middelen voor cybercriminaliteit zijn het enkel de gemeenten en zijn het niet de provincies. Dus het lijkt mij vanzelfsprekend dat we de middelen inzetten voor de taken die we moeten uitvoeren en niet voor degene die we niet meer moeten uitvoeren. Ja, tot daar.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel. Ik zie een handje van mevrouw Verhoeve.

Mevrouw Verhoeve

Ja, dank u wel. Ik wil toch even aansluiten omdat de eerste gedeputeerde daarnet zegt dat hij overlegd heeft met de andere Vlaamse provincies. Dat laat mij dan toch toe, mijnheer Moens, om terug te komen naar mijn vraag die ik weliswaar in de vorige raad heb gesteld, maar ik kon die niet fysiek stellen toen en ook niet via deze weg. Maar de vraag was om de uitnodiging tot het betalen van de provinciebelasting, om die uit te stellen. Toen heeft u ook gezegd: dit is niet meer mogelijk, die zijn inmiddels verstuurd. We hebben een raad gehad op 29 april en voor zover ik mij herinner, waren die voor de gezinnen inderdaad verstuurd. Die voor de bedrijven zijn op 15 mei de deur uitgegaan. Daar had u wel de mogelijkheid om de zaken uit te stellen. En aangezien u zegt: ik ga in overleg met mijn collega's van de andere Vlaamse provincies, en om dan toch het rijtje van de Vlaamse provincies te vervolledigen: in Limburg heeft men

DEBATTEN

dat uitstel toegepast. Daar gaat men in het najaar de uitnodiging sturen voor het betalen van de provinciebelasting. Men kan argumenteren dat het over kleine bedragen gaat. Dat is juist. Alleen, ik denk dat zowel voor de gezinnen en dan zeker ook voor de bedrijven waar het wel had kunnen uitgesteld worden, dat alle beetjes helpen. Ik kan het u verzekeren.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel, mevrouw Verhoeve.

Excuseer, mijnheer Taylor, ik had niet gezien dat u het woord had gevraagd en u was een van de vraagstellers bij deze vraag. Mijnheer Taylor.

De heer Taylor

Ja, inderdaad. Ik betreur het antwoord van de eerste gedeputeerde. Maar dat zal u wel verwacht hebben, député. Ik vind het ook straf dat u zegt dat wij als gemeenten de provincie als een melkkoe zouden zien. Eerlijk gezegd, wat wij eigenlijk verwacht hadden, is dat de provincie nog voordat de gemeenten dachten aan een aankoop van mondkmaskers, dat u dan al zou gereageerd hebben en dat uw raamovereenkomst en uw aanbesteding, uw groepsaankoop, dat die al klaar lag, nog voordat de gemeenten dachten dat ze mondkmaskers moesten aankopen. Dan was er helemaal geen gevoel van melkkoe geweest en konden wij perfect ingestapt zijn op een raamovereenkomst die u opgemaakt had en dat had heel veel werk kunnen besparen voor de gemeenten. Maar zoals ik zojuist al gezegd heb: u neemt in deze crisis uw taak niet op. U gaat alleen kijken: wat moeten wij doen als provincie? Nee, uw taak is: hoe kan ik die gemeente ondersteunen in de zwaarste crisis sinds de Tweede Wereldoorlog? En daar blijven gemeenten in Oost-Vlaanderen gewoon in de kou staan. En als ik dan kijk, eerlijk gezegd, naar de groepsaankoop die u gedaan heeft, kan ik mij daar ook alleen maar vragen bij stellen. Als ik zie dat de firma die u het vergund heeft, die haalt honderd op honderd in die aanbesteding. Ik moet zeggen, ik heb nu al heel veel aanbestedingen zien passeren in mijn gemeente, ik heb nog maar weinig gezien dat een firma honderd op honderd heeft, zowel op prijs, zowel op leveringstermijn als op kwaliteit. Dus ik zal het dossier tot op het bot uitpuren, daar mag u zeker van zijn, want ik vind dat ook heel vreemd, hoe dat verlopen is. U kunt in snelheid werken, maar ik vind dat vreemd. En voor de rest heb ik het gevoel dat bij elke vraag die er hier komt van hulp of steun, dat dat gewoon weggeparkeerd wordt. Het feit dat ook deze vragen allemaal gebundeld worden, dat is omdat de mondkmaskervraag zo snel mogelijk van de agenda zou verdwijnen. Dat we dan zeggen dat we in het vervolg bij vragen ook alles van scholen gaan combineren, alles van parken gaan combineren. Ik vind het eigenlijk een totaal disrespect naar gemeenten toe. Voor mij zijn jullie een schildpaddeputatie. Een schilddeputatie om drie redenen. Enerzijds omdat je eigenlijk heel traag bent. Omdat je er niet komt op de momenten dat je nodig bent. Ten tweede, omdat je in je schild kruipt op het moment dat er een vraag gesteld wordt en dat je een keer buiten je verantwoordelijkheid kunt gaan. En vooral omdat je veel naar beneden kijkt naar de antwoorden die voor je liggen, maar dat je eigenlijk geen deftig antwoord kunt geven op de vragen.

De heer gedeputeerde Moens

Goed. Ik ga misschien eerst antwoorden op de vraag van de heer Taylor. De criteria die er zijn en dat je honderd op honderd hebt waar er een beperkt aantal criteria zijn, mijnheer Taylor, en als je eraan voldoet, kun je inderdaad honderd op honderd halen. Als je het hebt over de timing, dan zitten wij op dezelfde timing als de andere provincies. Die zijn ook niet vroeger. Provincies die initiatieven genomen hebben voor een groepsaankoop, daar zitten wij eigenlijk in hetzelfde systeem en in dezelfde timing. Dus dat zijn eigenlijk een beetje flauwe excuses.

Bij de vraag van mevrouw Verhoeve, daar is inderdaad een communicatiefout gebeurd. Er is nog wel een verschil. Wij zijn er inderdaad altijd van uitgegaan dat alles gedrukt is. Om eerlijk te zijn: ik dacht dat alles gedrukt was. Zowel voor de bedrijven als voor de gezinnen. En inderdaad, dat klopt. Op 29 april was de laatste raad. Op 30 april kreeg ik de mail van de dienst Belastingen van: moeten wij die aanpassing doen voor vier maanden? Ik zeg: alles is toch al gedrukt? Dus blijktbaar was daar een communicatiefout. In eerste instantie werd de indruk gegeven dat alles gedrukt was. Vandaar ook dat we de betalingstermijn op de brieven voor vier maanden gezet hebben. Nu, u verwijst wel naar de provincie Limburg. Zij hebben dat gedaan. Normaal innen zij hun belastingen in juni. Zij konden inderdaad alles nog uitstellen. Waarom konden wij dat niet meer? Omdat de organisatie die alles drukt en alles organiseert, eigenlijk had laten

weten: contractueel is er bij jullie bepaald dat het die timing is. Als ieder bestuur, als iedere overheid alles opschuift naar het tweede deel van het jaar, is het voor ons niet haalbaar en kunnen wij dat ook niet meer garanderen. Maar daar wil ik wel de fout op mij nemen, mevrouw Verhoeve, of de verantwoordelijkheid op mij nemen dat er een communicatiefout geweest is.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dan kunnen wij deze vragen daarbij afsluiten.
Mijnheer Taylor, u vraagt nog het woord?

De heer Taylor

Ja. Ik vind het vooral heel straf dat je naar andere provincies verwijst als het over de leveringstermijn gaat, maar dat je niet verwijst naar een provincie gelijk West-Vlaanderen die wel 1 euro per inwoner geeft aan zijn provincie. Het is de ene keer als het u goed uitkomt, verwijzen naar de andere provincies en de andere keer niet.

Mevrouw de voorzitter

Goed. We gaan naar de volgende vraag.

PUNT 27. VRAAG VAN OLAF EVRARD (OPENBARE ZITTING)

Laptops vzw Digital for Youth

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Richtpunt Campus Gent Henleykaai mocht de 10.000e laptop van vzw Digital for Youth in ontvangst nemen. Volgens de directeur waren er 150 laptops nodig voor een derde van de schoolbevolking. Zo'n 25 laptops werden geleend. De rest werd geschonken door diverse instellingen en organisaties. Het Netwerk tegen Armoede klaagt nu echter aan dat sommige gezinnen in een moeilijke financiële situatie liever geen laptop in huis halen. Een aantal scholen leggen de gezinnen die om een dergelijke laptop vragen, een gebruiksovereenkomst voor. Bij mogelijke schade of diefstal moet een schadevergoeding betaald worden die kan oplopen tot de aankoopwaarde van het toestel. In bepaalde gevallen moet er ook een waarborg betaald worden. Voor mensen uit deze doelgroep is dat te veel geld. Daarnaast rijst er nog een bijkomend probleem. Wat ben je met een laptop als je geen internetverbinding hebt? Ook daarvoor is het nodige geld vaak niet beschikbaar. Dan mijn concrete vragen. Hoeveel laptops mocht het provinciaal onderwijs van Oost-Vlaanderen in totaal ontvangen? Legt het provinciaal onderwijs individuele of algemene voorwaarden op bij de bedeling van deze laptops? Zo ja, welke?

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

DEBATTEN

Ja. Dank u wel, mijnheer Evrard. Inderdaad, het gaat over heel wat laptops die wij ontvangen hebben van die organisatie. Voor de middenschool in Gent ging dat over 45, voor PHTI waren dat er 19, PIHS 11, Heynsdaele 2, Buggenhout 30. Het schoolbestuur is vrij om te beslissen of die pc's eigendom worden van de leerlingen of van de school. Ik moet zeggen: wij hebben ervoor gekozen om die eigendom te laten van de school. Dat betekent dat de leerlingen die laptop op het einde van het schooljaar moeten teruggeven aan de school. Zo kan die laptop ook gebruikt worden of ter beschikking gesteld worden voor de meest kwetsbare leerlingen die het volgend schooljaar ook komen. Met de leerlingen wordt een contractje opgemaakt waar u naar verwees. Maar bij ons staat er enkel in dat zij het toestel dat zij gekregen hebben moeten terugbezorgen en er staan eigenlijk geen andere voorwaarden in. Wat wij zelf hier ook nog gedaan hebben, dat is dat de ICT-beheerder van de school, als die binnengebracht worden die oude computers, die oude laptops, zullen die opnieuw opgekuist worden en gereset worden. Nadien kunnen die dan hergebruikt worden. Wij hebben zelf binnen de provincie ook nog een aantal inspanningen geleverd om die tekorten op te vangen. Daar heeft de ICT-dienst van de provincie een grote inspanning geleverd. 79 van de economisch afgeschreven laptops zijn in orde gesteld en die zijn ook ter beschikking gesteld van onze scholen. Momenteel zijn er geen vragen meer naar laptops. Ik heb de indruk dat alle leerlingen die het nodig hadden voor afstandsonderwijs, dat die vraag volledig is ingevuld en dat loopt ook goed, heb ik vernomen van de directies. Wat het probleem is met internet, dat is vrij nieuw. Daar heb ik van de directies nog geen opmerkingen over gekregen. Maar ik heb wel gehoord dat de internetprovider Telenet haar publieke internetconnecties voor leerlingen zonder internettoegang heeft geopend. Dus dat dat wel zou mogelijk zijn.

De heer Evrard

Oké, dat volstaat.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Dan was er een vraag van Lena Van Boven, maar zij heeft zich verontschuldigd voor deze raad, dus komt haar vraag conform het reglement te vervallen en gaan wij over naar de vraag van mevrouw De Merlier.

PUNT 29. VRAAG VAN VERA DE MERLIER (OPENBARE ZITTING)

Groepsaankoop van 100% binnenlandse groene stroom en aardgas

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Merlier.

Mevrouw De Merlier

Ja, dank u. Ik las in persberichten dat de groepsaankoop groene energie succesvol was en zelfs beloond werd met een CREG-kwaliteitslabel, wat uiteraard zeer positief is. Niettegenstaande heb ik toch een aantal vragen. Hoeveel van de ingeschreven deelnemers zijn effectief ingegaan op het aanbod en overgestapt naar een nieuwe leverancier? Is dit vergelijkbaar met het verleden? Werd er gepeild naar de beweegredenen waarom sommigen niet ingegaan zijn op het aanbod? U zegt dat binnenlandse groene stroom niet duurder hoeft te zijn dan grijze stroom. Kunt u dit aantonen? Hoe wordt deze groepsaankoop concreet geëvalueerd? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Merlier. Dit is een vraag voor de deputatie. Mevrouw Gillis, is dat een vraag voor u?

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mevrouw De Merlier, er waren in totaal bijna 57.000 inschrijvingen voor de groepsaankoop. Er stapten er bijna 34.000 over, dus die effectief meegedaan hebben aan de groepsaankoop. Dat betekent een conversiegraad van bijna 60 procent. Als we dat nu vergelijken met de vorige jaren, dan zien we dat dat een stijging is. Want de vorige jaren lag de conversiegraad maar op 51 procent. Dus dat is een stijging van 9 procent. Wij wijden dat aan de zeer concurrentiele prijs die we hebben kunnen bedingen. We zaten zelfs onder het sociaal tarief dit jaar. Na iedere groepsaankoop wordt er inderdaad een e-mailenquête verspreid naar de bevindingen van de mensen. Vonden ze het goed, wat konden we beter doen? Dat gebeurt dus inderdaad via e-mail. Maar u weet dat wij ook in de gemeenten loketten hebben waar de mensen zich ook fysiek naartoe kunnen bewegen om zich in te schrijven. Daar wordt ook aan de gemeenten gevraagd om een enquête uit te sturen hoe de evaluatie door de mensen gebeurt. Nu, het tevredenheidsonderzoek of de enquête van de voorbije groepsaankoop loopt momenteel nog. Maar als we kijken naar de vorige jaren, dan zien we dat mensen die dus ingeschreven hebben, maar niet effectief deelnemen, dat doen omwille van het feit dat het verschil op hun factuur niet zo groot is, dus dat ze er eigenlijk niet zoveel voor willen uithalen en ook dat de leverancier ofwel gekend is ofwel net niet gekend is. Dus dat zijn de beide redenen die men aangeeft. Nu, de resultaten van deze enquête worden altijd voorgelegd aan de deputatie voor de start van een nieuwe campagne. Uit die enquête zien we ook dat zowel de mensen die deelnemen, maar ook de deelnemende gemeentebesturen zeer positief zijn over het verloop van die groepsaankopen. Dat binnenlandse groene stroom niet duurder hoeft te zijn dan grijze stroom, dat kunnen we op meerdere vlakken aantonen. In de eerste plaats omdat de kilowattuurprijzen die we op de veiling verkregen hebben op dat moment de laagste prijzen waren die op de markt waren. In vergelijking met de prijzen op de markt. Dus zoals ik al zei: die prijs lag onder het officieel sociaal tarief. Verder kun je zien dat via de V-test de goedkoopste contracten op de markt niet per definitie de grijze contracten zijn. De V-test is een onafhankelijke vergelijkingstest van de commerciële contracten op de energiemarkt door de VREG. En als laatste hebben we voor de aanvang van de afgelopen groepsaankoop bij vijf grote energieleveranciers gevraagd wat het verschil zou zijn als we Belgische groene stroom zouden doen of Europese groene stroom. Dan komt dat verschil te liggen tussen de 5 en 13 euro op jaarbasis. Als we zien dat het gemiddeld voordeel dat de mensen halen uit die groepsaankoop ligt op ongeveer 300 euro, dan is dat bedrag tussen de 5 en 13 euro eigenlijk te verwaarlozen.

Nu, u had het ook over het kwaliteitslabel van de VREG. Wij zijn daar terecht fier op, omdat dat uiteindelijk verwijst naar een zekere onafhankelijkheid en een zekere professionaliteit van de inrichter. Het is ook een onafhankelijkheid toe naar de energieleverancier. Dus wij zijn daar terecht fier op, op dat label. Nu, zoals je weet gaan we verder met die groepsaankopen. We streven natuurlijk naar 100 procent groene stroom van eigen bodem, want dat is ook een speerpunt in ons klimaatbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen. Ik hoop dat ik op alle vragen heb geantwoord.

Mevrouw De Merlier

Oké, dat volstaat. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Merlier en mevrouw Gillis. Dan gaan we over naar de volgende vraag.

PUNT 30. VRAAG VAN GREET DE TROYER (OPENBARE ZITTING)

Provinciehuis nu/Leo toekomstig en Provincieraad versus post-Corona/-Covid19

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

DEBATTEN

Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, de beslissing, mevrouw de voorzitter, de wijze beslissing vandaag dat wij een digitale vergadering houden van onze provincieraad, waarvan akte. Laat mij toe te zeggen dat ik het gezelliger, knusser en verrijkender zou vinden om fysiek bij elkaar te zitten.

Mevrouw de voorzitter

Ik zie micro's openstaan naast die van mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Ik denk dat de microfoon van de eerste gedeputeerde nog openstaat. Kan dat? Of van mevrouw De Merlier? Bon, ik ga het proberen. Ik denk dat het nu beter is. Laat mij toe, collega's, te zeggen dat het inderdaad leuker is als wij fysiek bij elkaar zitten. Het is gezelliger en knusser. Maar u zult ook allemaal weten dat ik positief denkend ben, geen pessimist. Maar men zal niet zomaar voor en na een post-verhaal zijn van de corona. Geen arts gelooft dat, geen viroloog. Wij gaan er moeten mee omgaan. Als ik nu zie wat zelfstandigen al dan niet doen en moeten doen om opnieuw te heropenen. Als ik zie dat in de privésector en ik moet maar mijn kantoor bekijken, plexiglas, allerhande inrichtingen die wij moeten doen. Dan had ik ook de vraag, collega's: wat gebeurt er aan de voorbereiding infrastructureel van onze provincieraadszaal? Die zaal is groot genoeg. Men kan er creatief mee omspringen. Zijn wij daartoe bereid op de nabije toekomst? Beweegt er intern iets of hoopt men in de provincie op betere tijden en dat niets moet gedaan worden? Ik weet wel, en ik loop ook al een tijdje mee in onze provincieraad, dat het het bureau is dat daarover gaat. Maar ik had graag gehad dat de deputatie een concreet plan zou voorleggen aan het bureau, zodanig dat er gericht kan tussengekomen en geadviseerd worden. Mijn vragen zijn dus: wordt er concreet gewerkt met nadruk op werken? Is het de bedoeling om in juli en augustus onze provincieraadszaal coronaproof te maken? Nu, dat zijn mijn vragen over de provincieraadszaal zelf. De zitplaatsen en ook de stemunits, blijven ze dicht naast elkaar staan of zal daar ook ingegrepen worden? Nu, tot daar mijn vraag over de huidige provincieraadszaal. Maar ik vraag ook een visie naar de toekomst toe. Met name dus de Leopoldskazerne, de provincieraadszaal daar. Hoe zit het daar met de ruimte? Hoe zit het daar met de mogelijkheid om voldoende afstand te hebben? En daaraan gekoppeld ook, ik ben daar al voor tussengekomen, het idee dat men vroeger had over die landschapsbureaus. Gaat men nog altijd verder brouwen op "Wij zijn voorstander van die landschapsbureaus"? Wat gaat u doen met de problematiek van de airco en tapijten? Ik zeg altijd: binnen Oost-Vlaanderen iedereen mee. Maar het zal 'iedereen mee' zijn met dit virus of een ander virus. Nu vraag ik dus duidelijk en concreet: is er een realistische beleidsvisie voor het welzijn van ons personeel in de oude provincieraadszaal en dan getransponeerd op onze raadszaal in de Leopoldskazerne? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel, mevrouw De Troyer. Ik geef het woord aan de deputatie. Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel, mevrouw De Troyer, voor uw vraag. Ik weet waar u naartoe wilt. Ik heb de indruk dat u graag fysiek zou samenkomen en u een beetje kennende, heb ik daar ook alle begrip voor. Ik zit ook een beetje op dezelfde lijn. Maar ik moet erbij zeggen: ik heb ook respect voor alle meningen, alle visies, alle argumentaties van al onze raadsleden. Kan de provincieraad fysiek samenkomen? In principe is daar ruimte genoeg voor. Dat is perfect mogelijk. Wij denken er nu over na. Er is eigenlijk ook al een concept uitgewerkt waar dat die organisatie ook praktisch kan uitgevoerd worden. Er zullen natuurlijk wel een aantal aanpassingen moeten gebeuren, een aantal ingrijpende aanpassingen. Maar wij zijn daartoe ook bereid. Vandaar ook dat ik de vraag gesteld heb op het bureau aan alle fractieleiders en ook aan mijn collega's van: kijk, hoe ver willen we daarin gaan, als we die aanpassingen doen? Is dat van tijdelijke aard of doen we dat definitief? Er is ook gevraagd door een aantal fractieleiders van: wat kost dat als dat van tijdelijke aard is? Of wat kost dat als dat definitief is? Daar hebben we de cijfers ik denk gisteravond nog van binnengekregen. Dus in principe kunnen wij alles klaarmaken, dus ook met schermen zoals u

noemt, om dat fysiek te laten doorgaan. Maar dat laat ik over aan de wijsheid van de voorzitter van de provincieraad op advies natuurlijk van alle fractieleiders. Maar ik hoop, dat is mijn persoonlijke mening, dat dat zo snel mogelijk kan, want dit is natuurlijk niet het perfecte systeem. Nu, wat de nieuwe zaal betreft, daar wordt er natuurlijk ook wel aan gedacht van: hoe zal dat zijn in dat post-coronatijdperk? Terwijl dat vier maanden geleden niet het geval was. Het is een zaal die in ieder geval ruim genoeg is. Ik denk dat er 80 à 100 personen in principe zouden binnen kunnen. Dus het aantal raadsleden, u kent ons aantal, aangevuld met een groot aantal bezoekers. Daar is dus in principe ruimte genoeg om ons uit elkaar te zetten en kan er natuurlijk ook rekening gehouden worden bij de uitwerking van dat concept om al met dat post-coronatijdperk rekening te houden.

Voor uw andere vragen geef ik het woord aan collega Grillaert.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Dank u wel, collega. Voorzitter, als u het mij toestaat om een aanvulling te doen in verband met de Leopoldskazerne? Ik hoor niets, dus ik ga ervan uit dat dat kan.

Mevrouw de voorzitter

Excuseer, mijn microfoon stond niet aan.

Ja, inderdaad, mevrouw Grillaert.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Nu, er leeft enorm veel rond het concept landschapskantoren, waarbij nu zeker in coronatijd wordt gezegd dat dat toch niet de ideale manier meer zal zijn om samen te komen. Nu, sommige opiniemakers zeggen zelfs dat we niet meer gaan samenkomen op deze manier, maar dat we eerder nog eens gaan samenkomen op een soort café om dan creatief te overleggen met elkaar en dat al de rest zal thuis gebeuren. Ik denk dat dat misschien niet zo een vaart zal lopen. Alleszins, ik weet ook dat de perceptie leeft dat we in de Leopoldskazerne of in het nieuwe provinciehuis dan, dat wij ook daar zullen met landschapskantoren werken. Maar eigenlijk is niets minder waar. Daar zal gewerkt worden met een afwisseling van verschillende soorten zaken. De flexplekken, de concentratieplekken, teamoverlegplekken, loungeplekken. Dus er zal effectief gewerkt worden met een aantal principes die afwisselend zijn. Dus als mensen zich moeten concentreren, kunnen ze naar een concentratieplek gaan. Werken ze thuis en komen ze maar sporadisch naar kantoor, dan kunnen ze een flexplek innemen. Dus in die zin denk ik, maar goed, we hebben dat ook nog eens door onze preventieadviseur laten doornemen, denk ik dat we op dit moment niet het probleem zouden hebben van landschapskantoren zoals het nu zich stelt. Het is ook zo dat we geen airco hebben. De ramen zullen open kunnen. We hebben wel koeling die via de grond gaat. Dus in die zin denk ik dat we naar indeling van ons nieuwe provinciehuis wel voldoende zullen gewapend zijn tegen het nieuwe normaal zoals het genoemd wordt. Wat niet wegneemt dat we moeten voorzichtig zijn, omdat we altijd moeten evalueren of dat voldoende zal zijn. Daar ben ik mij ook van bewust. Nu, het nieuwe werken is ook nog zoiets, dat geeft ook veel flexibiliteit. Onze personeelsleden konden veel thuiswerken en kunnen veel thuiswerken, dus dat is in die zin in deze tijden zeer praktisch gebleven. De dienst HR, maar dat is dan meer voor mijn collega, zal het personeel bevragen wat zij van het huidige telewerksysteem vinden, dus welke inzichten dat zij daarbij hebben. Wij zullen dat uiteraard ook meenemen in verdere plannen en ik heb ook beloofd op de Tweede Commissie dat wij een overzicht zullen geven van de stand van zaken van Leo. Tot daar, voorzitter.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel.

Is dat voldoende, mevrouw De Troyer? Alstublieft.

Mevrouw De Troyer

DEBATTEN

Neen, ik zou nog even willen tussenkomen. Als ik het goed begrijp, dan zegt u: het concept dat voorzien was voor de coronacrisis voor de indeling van de bureaus, daar gaan wij momenteel niets aan wijzigen? Want er zijn genoeg concentratieplekken. U zegt: dat concept moet niet aangepast worden momenteel.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Ik heb het nog eens laten screenen door de preventieadviseur, door onze dienst Patrimonium, omdat er heel veel vragen over zijn, en momenteel zien we niet de noodzaak in om daar veel aan te wijzigen. Net omdat het geen landschapskantoren zijn zoals we ze kennen. De grote zalen met iedereen naast elkaar of iedereen tegenover elkaar. Dat is niet het concept. Het gaat echt over verschillende manieren van vergaderen, van werken. Dus in die zin denken we niet dat er veel zal moeten gewijzigd worden aan het concept. Maar ik heb ook gezegd: evalueren en evolueren met de tijd. Dat zullen we zeker doen en zeker bekijken. Maar op dit moment lijkt het ons niet nodig om heel veel ingrijpende veranderingen aan te brengen.

Mevrouw De Troyer

Mag ik, mevrouw de voorzitter? Staat dat advies – want ik wil daar later niet meer op terugkomen, dat advies, het is vandaag 27 mei 2020, dat advies is een rapport van de preventieadviseur en die zegt vandaag: wij vinden nu dat je nog kunt veranderen, nu dat je nog kunt je aanpassen, vandaar mijn vraag, in de Leopoldskazerne. Nu hebben we dat gegeven over het virus. Nu kun je nog aanpassen. Zie dat we geen meerkosten hebben omdat we – ik vind toch dat dat een beetje moet onderbouwd worden. Ik had graag, ik zie het hier, een verslag, een beslissing van de preventieadviseur. Ik zou toch graag hebben dat wij eventueel, dat wij dat verslag een keer kunnen inkijken, en dat daar toch een keer te rade moet gegaan worden verder om inlichtingen in te winnen.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Voorzitter, als ik even mag. Of het een formeel verslag is van de preventieadviseur, dat weet ik niet. Ik weet wel dat ik gevraagd heb om het antwoord op uw vraag samen voor te bereiden. Nu, we gaan sowieso naar de commissie gaan in juni. Dan lijkt het mij zeker geen slecht idee om daar ook de preventieadviseur bij te betrekken. Dat is geen enkel probleem. Ik had zelfs in het begin gezegd: laten we er een viroloog bij betrekken. Maar die mensen hebben nu ander werk. Maar goed, het kan alleszins geen kwaad om verder erop in te gaan en verder te bekijken. Alleszins niet. Maar weet dat wij daar ook zeer bewust van zijn en dat wij daar ook beducht voor zijn, want het is niet altijd even gemakkelijk om te veranderen, ook niet voor ons personeel. We zijn een bepaalde manier gewoon van werken. We hebben al veel geleerd de laatste maanden. Maar we zijn een bepaalde manier gewoon van werken. Dus het is zeker ook de bedoeling dat we naar ons personeel een mooi veranderingstraject kunnen voorleggen. Dat kunnen we alleen maar als het goed onderbouwd is. Dus ik begrijp uw vraag perfect.

Mevrouw de voorzitter

Oké. De heer Van Laecke heeft mij al drie keer het woord gevraagd intussen en ook de heer Blommaert.

Mevrouw De Troyer

Laat mij toe, mevrouw de voorzitter, gewoon te vragen aan mevrouw gedeputeerde dat dat in een commissie zal besproken worden op basis van een schriftelijk verslag van een adviseur.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Ik zal dat zeker meenemen. Dat vind ik een zeer slecht woord, maar ik zal dat ter harte nemen, mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Van Laecke en dan de heer Blommaert.

De heer Van Laecke

Dank u wel, voorzitter. Ik wil aanvullend op de vraag van mevrouw De Troyer er een element aan toevoegen dat daarnet ook al is aangehaald door gedeputeerde Grillaert. Namelijk het verhaal van het telewerken of thuiswerken. Het is een van de gevolgen voor sommige organisaties of bedrijven waarmee ze geconfronteerd werden in tijden van de coronacrisis en waar men vroeger die cultuur niet had, maar men nu genoodzaakt werd om een aantal mensen thuis te laten werken. Zo ook de provincie. Het is een van de werkgevers die die maatregel heeft ingevoerd. Nu blijkt dat telewerken of thuiswerken naar efficiency en effectiviteit ook vaak positieve gevolgen heeft. Ik had eigenlijk twee vragen aanvullend op de vraag van mevrouw De Troyer daaromtrent. Eén. Is de provincie ook bereid om daar een personeelsbeleid rond te gaan uitwerken? Ik begrijp van gedeputeerde Grillaert op basis van wat zij zegt daarnet dat er een bevraging komt, dat dat ook zo zal zijn wellicht. Maar twee. Is er ook rekening mee gehouden of zal er rekening mee gehouden worden in de opbouw van de Leopoldskazerne of van het project Leo liever naar het voorzien van het aantal werkplaatsen en werkplekken? Want natuurlijk, als men een beleid heeft waarbij medewerkers gedurende een bepaald maximaal aantal dagen per week thuis kunnen werken, dan wordt er ook vaak in minder bezetting voorzien in aantal werkplekken dan het totaal aantal ambtenaren. Is daar al rekening mee gehouden of zal daar rekening worden mee gehouden?

Mevrouw de voorzitter

Goed. Mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Dank u wel. Een organisatie kun je soms herkennen hoe men omgaat met kleine dingen. Hier ook in dit geval wat betreft de werking van de preventieadviseur. Nu, in de commissie hebben wij fysiek kunnen aanwezig zijn en wat viel mij op? Er waren drie dingen die eigenlijk enorm tegen het coronabeleid waren. Wat zeer belangrijk is, daar zal ik eerst mee beginnen. Iedereen weet dat, dat is handen ontsmetten en wassen en afstand houden. Nu, wat viel mij op? De deuren van de provincieraadszaal gingen overal allemaal dicht. Iedereen moet die met zijn handen vastnemen. Dus dat kan niet de bedoeling zijn. Ook de routes zijn daar niet gekend. Ik hoop dat dat op andere plaatsen wel is. Als personeelsleden elkaar moeten kruisen, dat dat ook voorzien is op sommige werkplekken. Ik vind het belangrijk. Ik heb met een aantal collega's gezien. Er stond alcoholgel, verspreid in de raadszaal en in de gang. En wat was bizar? Dat was een potje dat je met een dop moest opendoen. Dat kan nooit de bedoeling zijn natuurlijk. Dat zal een preventieadviseur toch moeten weten. Dat is goed voor bij mij thuis, voor mensen in eenzelfde bubbel. Dan mag je zoiets gebruiken. Maar je moet zoiets niet gaan gebruiken waarbij ik, iemand anders, nog een andere collega dat potje open moet doen. Dus ik zou wel graag hebben dat die preventieadviseur al die dingen een keer bekijkt, er ernstig rekening mee houdt dat dat ook voor ons gevaarlijk is. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel.
Mevrouw De Troyer, ik zie bij u een handje.

DEBATTEN

Mevrouw De Troyer

Ik heb dat handje al gehad.

Mevrouw de voorzitter

Er is een mogelijkheid om dat opnieuw naar beneden te doen. Als u in dat balkje op dat handje gaat staan, dan –

Mevrouw De Troyer

Pardon. Al doende leert men.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Grillaert, vroeg u nog het woord of is dat ondertussen ook –

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Nee, dat is opnieuw, omdat collega Van Laecke een vraag gesteld heeft in verband met de werkplekken. Nu, die oefening is gemaakt ook in het kader van het meerjarenplan, omdat er in het meerjarenplan een aantal nieuwe functies staan. Dus een aantal nieuwe personeelsleden. Er is toen een telling gedaan. Ik ben niet zo goed met het onthouden van getallen. Ik ga niet zeggen dat ik niet goed ben met getallen, want dat kan tegen mij gebruikt worden. Maar ik ben niet goed in het onthouden van getallen. Dus ik ga die getallen moeten schuldig blijven. Maar ook daar beloof ik dat er op de commissie uitgebreid uitleg zal over gegeven worden.

Mevrouw de voorzitter

Goed, wordt dus ongetwijfeld vervolgd. Een volgende vraag is ook een vraag van mevrouw De Troyer.

PUNT 33. VRAAG VAN GREET DE TROYER (OPENBARE ZITTING)

Intern crisiscommunicatieplan provincie – evaluatie en toekomstig beleid?

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer eerste gedeputeerde, dames gedeputeerden, collega's. We hebben hier een provincieraad achter de rug en ik verwijs, ik ben eens aan het kijken naar de vragen. Ik zie dus de vraag van mijn collega, de heer Matthys over de aanpak coronacrisis. Ik zie de vragen van mijn collega Hertog over de opening van de provinciale domeinen. Ik zie hier de vraag van de heer Evrard over zomerscholen. Collega's, mijn vraag ging duidelijk ook over een crisiscommunicatieplan. Laat mij ook toe aan de burgemeester van Wichelen, de heer Kenneth Taylor, te zeggen dat de communicatie die hij gevoerd heeft, de communicatie in zo een moeilijke omstandigheden, in het zwaar getroffen rusthuis, dan zeg ik: burgemeester, we hebben hier in deze streek, weliswaar een eindje van bij u, heel veel respect voor de manier waarop de heer Taylor zijn communicatie heeft gevoerd. Ik weet dat wij hier in deze dorpen allemaal stil waren, maar het was een duidelijke communicatie. Er waren geen vragen

meer. Het was goed. Dus ik weet dat deze crisis ons allemaal, en om professor Van Gucht, inwoner van Denderleeuw, te kunnen citeren: deze crisis heeft ons allemaal bij het nekvel gegrepen, maar heeft ons allemaal koortsachtig warm achtergelaten. Ik weet, de provincie is een groot bedrijf met veel personeel, veel domeinen, veel scholen, veel leerlingen, veel ouders. Een crisis komt onverwacht. Vandaar dat ik vraag: is er een crisiscommunicatieplan? Ik weet dat veel bedrijven – ik hoor dat, zij hadden dat, andere hadden dat niet. Vandaar mijn vraag naar onze deputatie: hadden wij een crisiscommunicatieplan? Welke waren de ervaringen? Zijn er tekortkomingen geweest? Wat zijn de zwaktes en de sterktes in dit systeem? En het is inderdaad de frustratie die naar boven kwam en is gekomen – en ik voel dat aan de mensen ook. Op een gegeven moment, als er een crisis is lokaal in een stad en in een dorp, dan kijken de mensen naar hogerop en dan zeggen ze: mevrouw De Troyer, de provincie. Welke communicatie is er vanuit de provincie om zoiets te coördineren? Waar zit die leidende rol? Vandaar dat ik zeg: goed, een crisis pakt ons allemaal koud en bitter en triestig en ernstig. Ik zou toch willen vragen: is er zo een crisiscommunicatieplan? Kunnen wij naar de toekomst toe dat niet beter organiseren en in handen nemen? Bestaan die mogelijkheden? Want een mens bleef inderdaad in zijn kot. Als een mens in zijn kot blijft, dan heeft een mens heel veel tijd om aan alles te denken en heel veel tijd om naar iedereen te luisteren. Vandaar dat de mensen zich ook afvroegen binnen onze provincie: wat is er, wat is mogelijk? En de mensen, onze Oost-Vlamingen, vragen naar duidelijke antwoorden en duidelijke communicatie. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Het is een vraag voor de heer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel, mevrouw De Troyer. Wij hebben natuurlijk een crisiscommunicatieplan wat u kunt vinden op de website, op intranet. Maar dat is natuurlijk een andere crisis, zoals voorafgaande kleinere situaties of kleinere crisissen die er zijn. We zijn eigenlijk direct gestart met de crisiscel corona die op zeer regelmatige basis samenkomt en vooral op die momenten dat we weten dat er een vergadering is van de Nationale Veiligheidsraad, zodat we zo snel mogelijk kunnen bijsturen, onze communicatie daarop aansturen. Zowel naar ons personeel toe, want dat is een andere vorm van communiceren, als naar onze cliënten toe. En wie zijn onze cliënten? Dat is natuurlijk niet iedere burger van de provincie die met het provinciaal bestuursniveau in contact komt, maar dat zijn inderdaad de bezoekers van onze domeinen. Dat is een heel belangrijk iets. Onze bezoekers van de erfgoedcentra en natuurlijk onze leerlingen en onze leerkrachten. Dus die communicatie is goed. Binnen die cel is altijd iemand aanwezig van de communicatiedienst, zodat er afgestemd kan worden wat er precies bijgestuurd moet worden en wat een goede communicatie is. De vraag is: zijn er verbeterpunten mogelijk? Ik denk dat we die evaluatie moeten doen, maar dat het momenteel nog iets te vroeg is, omdat we nog volledig in die crisis zitten. Het is pas nadat de crisis is beëindigd, dat we kunnen kijken van: waar zijn onze sterktes, waar zijn onze zwaktes en waar moeten we bijsturen? Maar ik heb de indruk dat er immens hard – niet de indruk, het is zo. Ik kan gewoon bevestigen dat er immens hard gewerkt is. Overleg tussen verschillende diensten, tussen de dienst communicatie, tussen de preventieadviseurs. Die mensen hebben het uiterste gegeven om constant bij te sturen en bij te werken. Ik denk dat dat een antwoord was op al uw vragen, of anders moet u mij verbeteren.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Mijnheer eerste gedeputeerde, u weet: ik twijfel niet aan uw inspanningen. Ik twijfel niet aan de inspanningen van de mensen uit dat coronacrisismanagement of hoe men dat noemt. Maar ik denk wel dat men naar de toekomst toe dat meer moet naar buiten brengen. Het is niet doorgesijpeld. Dat is het enige dat ik zeg. Ik twijfel niet aan jullie inzet. Ik twijfel niet aan jullie doen. Ik twijfel daar niet aan. Het enige probleem is dat het misschien tot in, ik zeg maar, kleine dorpen niet doorsijpelt. Ik zeg u dat. We

DEBATTEN

kunnen dat meenemen. Het is raar dat er telefoontjes bij mij binnenkomen, want ik zeg: ik ben in plaats van advocaat een call-centrum geworden. De mensen zoeken iemand aan wie ze vragen kunnen stellen. En van 's morgens tot 's avonds is mijn telefoon – dat was ook een nieuwigheid voor mij, werkelijk vragen. Mensen zitten thuis. Mensen vragen. En ik denk dat de communicatie spijtig genoeg, ondanks jullie harde werk, niet is doorgedrongen. Ik hoop dat we dat kunnen meenemen. Ik hoop dat we naar de toekomst dat op een andere manier kunnen uitbouwen. Ik wil daar ook mijn steentje toe bijdragen.

De heer gedeputeerde Moens

Maar mevrouw De Troyer, ik heb er veel bedenkingen omtrent. Ik denk dat we moeten communiceren naar onze doelgroepen. Ik heb het voorbeeld gegeven van de bezoekers van onze recreatiedomeinen. Ik denk dat we er zeer goed in geslaagd zijn, altijd heel kort op de bal gespeeld hebben. Natuurlijk, als u het heeft over een veel bredere communicatie, dan moeten we ook zien dat we elkaar niet overlappen. We zijn nu al een land met heel veel bestuursniveaus. Ik ga eerlijk zijn: ik vind bepaalde communicatie vrij chaotisch. Al die verschillende niveaus naast elkaar, dat je op den duur niet meer weet van: wat is het nu? En daar vind ik het toch wel gevaarlijk om als provincie een soort van algemene visie, een algemene communicatie te doen. Dat vind ik een gevaarlijk verhaal. Maar dat we een gerichte communicatie doen naar al onze gebruikers van onze accommodatie, dat vind ik wel. En ik denk dat we daar vrij sterk in geweest zijn. Alhoewel het soms heel snel werken is. Er echt op inspelen, dat is niet altijd evident geweest.

Mevrouw De Troyer

Uiteraard. Mevrouw de voorzitter, want dat is hier wennen, om zo een discussie te voeren. Excuseer. Ik moet het woord vragen aan mevrouw de voorzitter, maar ik mag mij rechtstreeks als antwoord, mijnheer gedeputeerde – dat is juist, wat u zegt. Maar misschien kunnen we dan eens denken, we hebben ook TV Provincie gehad. Ik zeg maar zoiets. Misschien hadden we toen dat item kunnen gebruiken met daar een keer kort te zeggen: dat is de stand. Want er is daar heel veel. Er is ook veel opnieuw naar gekeken. Ik zeg u dat. Maar men verwachtte – ik kan het alleen maar zeggen, de mensen verwachten misschien daar een communicatie concreet te doen. Maar we zullen het meepakken naar de toekomst. Ik hoop dat we het nooit meer moeten meemaken.

De heer gedeputeerde Moens

Iets anders, mevrouw De Troyer, ik heb u nog niet gezien. U komt niet in beeld. Steekt u zich weg?

Mevrouw De Troyer

Nee, ik zit hier.

De heer gedeputeerde Moens

Maar u komt niet in beeld. Ik geef het gewoon maar mee. Ik zie andere collega's, maar u zie ik niet.

Mevrouw De Troyer

Wel, dat is spijtig. Ik zie de heer Blommaert, ik zie mevrouw De Merlier, ik zie mevrouw gedeputeerde Grillaert, ik zie mevrouw de voorzitter, ik zie de heer Evrard. Ik zie er veel. En ik heb altijd u al gezien, mijnheer eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Moens

Maar u zie ik niet. Ik vind het jammer.

Mevrouw De Troyer

We zullen dat aan mevrouw de voorzitter zeggen in het vervolg, dat we elkaar toch zien, dat de sprekers naar elkaar –

De heer gedeputeerde Moens

Ja, dat vind ik wel belangrijk.

Mevrouw De Troyer

Het is wennen. We doen ons best.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik zag dat de heer Windels het woord vroeg.
Mijnheer Windels, ik heb het nu gezien dat u uw hand heeft opgestoken, maar de afspraak is: wie het woord wil, typt in de chat dat hij het woord wil. Maar ik heb het nu wel gezien.
Mijnheer Windels, u wilt nog iets aanvullen?

De heer Windels

Ja, sorry. In het verleden heb ik het op die manier gedaan. Ik was het even vergeten. Mijn excuses.

Mevrouw de voorzitter

Geen probleem.

De heer Windels

Ik wil even inpikken op wat de heer Moens daarnet zei. Het lijkt eigenlijk een beetje op een discussie die we een aantal keer gehad hebben en waar we samen constructief moeten naar kijken. Want ik vind, er zit toch nog een misvatting in mijn ogen wat communicatie betreft. Ik hoor dat wij ons moeten richten naar onze klanten en onze klanten zullen dan de bezoekers zijn van de recreatiedomeinen. Ik vind eerlijk gezegd dat elke inwoner van Oost-Vlaanderen onze klant is en zeker een potentiële klant is voor die recreatiedomeinen. Dus ik denk dat we alleszins moeten kijken, ik volg mevrouw De Troyer daar, maar ik denk dat de mensen effectief wel zitten te wachten op informatie. Ze zullen dan zelf wel kiezen of het voor hun relevant is, ja of nee. Ik denk dat we moeten kijken dat we voldoende mensen bereiken. De doelgroep van de recreatiedomeinen, de bezoekers vooral, die bestaat volgens niet. Want daar kun je geen mail naartoe sturen om te zeggen wat je effectief wil zeggen. Volgens mij is dat eigenlijk iedereen. Dus ik ben eerlijk gezegd ook wel wat op mijn honger gebleven. Ik denk dat ik echt een understatement aan het gebruiken ben nu wat betreft de communicatie vanuit de provincie. Ik wil daarbij aansluitend nog een opmerking maken naar aanleiding van een opmerking die gemaakt is een tijd geleden door de heer Matthys, namelijk dat de gouverneur dan maar op tafel moet springen. Ik vind dat niet. Ik vind niet dat het nodig is dat de gouverneur daar een rol in speelt. Maar ik denk wel dat het van belang is dat een provincie al haar inwoners informeert op een deftige manier. Ik denk dat we vandaag niet iedereen bereiken, maar dat is een discussie die we eerder al eens gehad hebben. Ik denk, ook al zouden we een item – ik vind het een goede suggestie – op de zendtijd van provincie tv of wat is het, deputatie tv, dat we die zendtijd misschien kunnen gebruiken, maar dat we daarmee zeker niet iedereen bereiken. Dus ik denk dat we een analyse moeten maken of we met de kanalen die we vandaag gebruiken, of we daar

DEBATTEN

iedereen mee bereiken. Ik herhaal een beetje wat we daar in het verleden al over gezegd hebben. Maar in crisistijd denk ik dat het heel belangrijk is dat we iedereen informeren en dus ook alle kanalen die beschikbaar zijn, gebruiken en ik denk dat we dat vandaag niet doen.

De heer gedeputeerde Moens

Ik wil er misschien toch nog wat aan toevoegen, collega's. Eigenlijk zitten we een beetje op hetzelfde spoor. Want nu zetten we de stap van crisiscommunicatie naar de communicatie in het post-coronatijdperk. We hebben een aantal zaken uitgewerkt en bepaalde zaken zullen nog aan bod komen. Ik geef een aantal zaken mee. Waar hebben wij TV Provincie voor gebruikt de laatste weken? Het relanceplan van de economie is aan bod geweest. Het feit dat we geen openschooldagen konden creëren voor onze scholen in ons onderwijs, zoals het volwassenonderwijs, secundair onderwijs als ons –

[geluid valt weg]

Mevrouw de voorzitter

Bij mij valt de –

De heer gedeputeerde Moens

Ik was even weggevallen dacht ik.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Moens, u viel even weg.

De heer gedeputeerde Moens

Ja. Dus dat is één aspect. En wat er ook nog aankomt, dat is vooral ook werken op het Oost-Vlaams toerisme en het toerisme in eigen streek. Dus die communicatie zit wel in de pijplijn, maar je moet natuurlijk een verschil maken tussen enerzijds crisiscommunicatie die volgens mij intern gericht zit op ons personeel. Dat is één aspect daarvan. En op het aanpassen van onze infrastructuur die we aanbieden. Daar volg ik u, mijnheer Windels, iedereen is een potentiële cliënt. Iedere Oost-Vlaming is welkom om beroep te doen op onze infrastructuur. Dus we moeten die bereiken. Maar daarnaast is er inderdaad ook nog het aspect dat we moeten rekening houden met die post-coronatijd en hoe dat we er kunnen op inspelen. En dat hebben we ook gedaan, dat plan ligt eigenlijk ook voor.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Dan gaan we over naar de volgende vraag.

PUNT 34. VRAAG VAN BART BLOMMAERT (OPENBARE ZITTING)

Visie op personeelsbeleid

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Blommaert, u heeft het woord.

De heer Blommaert

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte deputatie, ik wil graag een beetje informatie over aanwervingen. Sinds begin van de personeelsdienst, sorry... in het begin van de legislatuur hebben ze een visie voor het aanwerven van personeel. Nu, wat is mij opgevallen? Een gunstige wind heeft mij twee nota's deputatie bezorgd. Dat is de aanwerving van in het logistiek departement directiecel een hoofdingenieur-directeur, waarbij de bevoegde gedeputeerde de heer Moens is. En anderzijds het departement personeel, directeur vacant verklaring. Dus de personeelsdirecteur, want iedereen weet dat mevrouw Dellart ons verlaten heeft. Nu, wat daar zo zeer bizar aan is, aan gans dat verhaal, als ik dat goed lees, ofwel vergis ik mij daar in gans het systeem, is dat men daar eigenlijk met twee maten en twee gewichten werkt. In de manier hoe men personeel aanwerft. Dus dat zijn eigenlijk twee leidinggevende functies. Het ene is een directeur en het andere is een hoofdingenieur-directeur. Dat zijn niet de minste functies binnen onze provincie. En wat valt mij op? De ene keer doet u de invulling vacature via interne mobiliteit, aanwervings- en bevorderingsprocedure, waarbij dat een diplomavereiste breed wordt gehouden. En de andere keer doet u een selectieprocedure enkel via bevordering. Dus geen mogelijkheid tot externe kandidaten. Zeer beperkt diploma- en ervaringsvereisten zijn gesteld. Dat doet sommige mensen vermoeden, maar ik denk dat alleen een vermoeden is, dat men sommige functies zou bijna openzetten voor personen die al in dienst zijn, waar dat men echt al weet van: we gaan die functie aan die of die persoon gunnen. Dus eigenlijk, wat versta ik daar niet in? Dat is dat men dan ook een keer moet kijken natuurlijk voor alles wat met personeel te maken heeft binnen de provincie, naar de rechtspositieregeling. Diezelfde wind heeft mij dat blad ook bezorgd. Ik heb de versie van november 2018. Tenzij dat die ondertussen veranderd is, maar ik heb geen recentere gevonden. Daar staat bij dat functies binnen de rang, allemaal met die a'tjes, de bestaande wervingsreserve wordt aangesproken. Twee, pas dan via combinatie, via aanwerving, bevordering en interne mobiliteit. Dus wat daar staat, die afwijking die jullie gebruiken, is voor mij zeer bizar. Te meer omdat verder in die rechtspositieregeling staat dat de overheid die motivatie, die afwijking moet motiveren. Dus eigenlijk wil ik daar een antwoord op weten waarom er voor twee leidinggevende functies twee keer met twee verschillende maten wordt gewerkt. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Ik denk dat dit voor mevrouw Gillis is.
Mevrouw Gillis.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, maar ik wil er toch wel even op antwoorden. Wij hebben dat maandagavond op het bureau besproken, dat ik een vraag ging stellen aan de heer Blommaert om iets meer te verduidelijken, om iets meer te kaderen. Ik heb maandagavond ook nog de vraag via e-mail gesteld met mevrouw Haegens in CC en u trouwens ook, mevrouw de voorzitter, in CC. Ik heb daar geen antwoord op gekregen. Nu zwaait u nu met een rpr. Ik heb hem hier ondertussen bij me, maar ik ken dat boek niet van buiten. U zwaait met twee nota's, deputatienota's. Ik had graag gehad dat ik op voorhand wist wat uw vragen daar juist op waren. Ik kan alleen maar zeggen dat wij proberen, wat ik wilde antwoorden op uw vraag, dat ik dacht dat u vroeg was: dat we proberen in eerste instantie toch via interne mobiliteit en via interne bevordering te gaan. Waarom? Omdat we op die manier personeelsleden de kans geven om van job te veranderen of om door te groeien. Natuurlijk, mevrouw Dellart is vorig jaar vertrokken. Dat is al vroeger gebeurd. Maar dat is nu de regel dat we proberen via interne mobiliteit en via interne bevordering, daar de voorkeur aan geven. Nu, wat betreft de twee functies die u vergeleken heeft. Ik vind dat heel moeilijk, want dat gaat over personen die u aanhaalt en ik denk dat dat niet in een openbare zitting kan besproken worden. Mevrouw de voorzitter, ik kijk naar u.

Mevrouw de voorzitter

Zolang er geen namen worden genoemd en het enkel over de procedure gaat, kan dat mijns inziens wel. Maar er mogen inderdaad geen namen worden genoemd, dat klopt.

DEBATTEN

De heer Blommaert

Mag ik even, mevrouw de voorzitter?

Mevrouw de voorzitter

Excuseer, mijnheer Blommaert.

En mevrouw Gillis, u kunt uiteraard maar antwoorden waar u kan op antwoorden. Dat is wel logisch. Mijnheer Blommaert.

De heer Blommaert

Ik vind het een beetje bizar dat u die nota's deputatie moet bij de hand hebben om te weten wat ik bedoel. Het gaat hier, mevrouw Gillis, alleen maar over het principe. Daarvoor moet je dat zelfs niet weten. Het kan niet zijn dat je belangrijke functies, dat je de ene keer, u zegt het zelf, dat via intern laat doen, en de andere keer open. Eigenlijk is dat mijns inziens niet correct. Waarom moet je dat alleen intern doen als je mensen hebt die misschien van buitenaf beter zijn? Eigenlijk is dat niet correct. Ofwel doe je het altijd ofwel doe je het nooit. Want de ene keer zeg je van: dat zou misschien beter passen via dat systeem en voor die functie, we hebben een goede intern, dus nu gaan we het intern laten. Dat kan niet. Ik vind dat eigenlijk weinig transparant. Ik vind het ook niet mooi ten opzichte van het personeel zelf en andere mensen van andere openbare besturen. Nog eens, ik ga geen namen noemen, je moet geen schrik hebben. Hoofdingenieur-directeur, waarom moet dat nu echt intern zijn? Dat kan toch zijn dat, ik zeg maar iets, de stad Gent, de stad Oudenaarde, ik noem naar iets, om het even waar, dat er daar iemand is die minstens even goed of zelfs beter is. Maar die personen hebben we dan geen kans gegeven om te zeggen: we gaan het alleen intern houden. Terwijl voor andere functies ga je het wel doen. Mijn visie was niet zozeer die twee posities, maar wat is eigenlijk uw visie daarover? Dat mensen kunnen doorgroeien in een organisatie, ik vind dat goed. Maar ik vind niet dat je moet doorgroeien als je vindt dat je van extern een betere hebt. Dan moet je die betere nemen. Dat is mijn visie. Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Mag ik antwoorden? Ja. Mijnheer Blommaert, ik denk dat u toch iets vergeet. Het is niet omdat we via interne mobiliteit of via interne bevordering gaan dat we die mensen zomaar aanstellen. Die mensen moeten volledig de selectieprocedure, zijnde een schriftelijke proef, assessment en een mondeling examen doen. Zijn de mensen die dus van intern komen, zijn die niet geslaagd? Dan gaan we wel extern gaan. Dus het is niet zomaar dat we iemand op het oog hebben van: o, die gaan we nu eens aanstellen. Nee, die doorlopen een volledige selectieprocedure. Ik denk dat dat de correcte weg is, maar dat we inderdaad in eerste instantie kijken van: hebben we gekwalificeerd personeel dat dat kan en kunnen we uiteindelijk kennis en ervaring van onze eigen mensen benutten, dat we daar ook op inspelen.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Blommaert, nog kort.

De heer Blommaert

Mevrouw Gillis, waarom doet u dat dan niet voor die andere functie ook, voor het personeel?

Mevrouw gedeputeerde Gillis

U hebt gezegd dat het een dossier was van de heer Moens dacht ik?

De heer Blommaert

Nee, dat is juist een van u.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

En over welk dossier gaat het nu?

De heer Blommaert

Wat moet ik zeggen, P00219. Departement personeel, directeur.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, maar concreet over dat dossier van het departement personeel directeur is het zowel via interne mobiliteit, interne bevordering als extern gegaan.

De heer Blommaert

Voilà. Nu zegt u het zelf. Extern ook. Waarom dan ook extern en bij de andere niet? Dat bedoel ik. Het is voor een buitenstaander, laat staan voor een provincieraadslid, onmogelijk om te beseffen welke lijn jullie hanteren. En met dit soort systemen, als je het de ene keer wel doet en de andere keer niet, dan creëer je de illusie dat je eigenlijk *à la tête du client* werkt. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Maar dat is absoluut niet de bedoeling. Ik herhaal het nog eens: alle kandidaten moeten de volledige examenprocedure, de volledige selectieprocedure doorlopen. En is een kandidaat niet geslaagd, dan komt hij ook niet in aanmerking, zal hij de job ook niet hebben.

De heer Blommaert

Als ik mag, mevrouw de voorzitter, de laatste keer dat ik ga tussenkomen hierover. Als ik dan zie, en dat zou u toch wel moeten weten wat er staat, als je afwijkt ervan, moet de aanstellende overheid gemotiveerd afwijken. Waar is die motivatie dan?

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Mijnheer Blommaert, ik heb de nota niet die u bij de hand heeft, dus ik ga niet antwoorden. Ik heb het niet op voorhand gezien. Ik ken niet alle deputatienota's van buiten. Daarvoor moet u mij verontschuldigen, dus daar kan ik niet op antwoorden.

De heer Blommaert

Ik zou graag hebben als ik dan mag, u gaat mij dan, iedereen, de motivatie van dat dossier bezorgen? Ik zal het u laten weten en dan bezorgt u mij de motivatie.

Mevrouw gedeputeerde Gillis

Ja, dat is goed. Dank u wel.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dan kunnen we dit punt aansluiten en gaan we over naar de vraag van de heer Roman.

PUNT 35. VRAAG VAN KOEN ROMAN (OPENBARE ZITTING)

Grondwaterbemalingen bij bouw- en infrastructuurwerken

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Roman.

De heer Roman

Dank u wel, voorzitter. Ik zal ondertussen maar zeggen goedenavond, collega's. We zijn er toch weer een marathon van aan het maken. Maar goed, ik had een vraag naar de gouverneur toe, omdat het gaat over het grondwaterbeleid en de droogte waar we ons momenteel in bevinden. Ik moet daar niet teveel woorden aan vuilmaken. Mijn vraag was duidelijk genoeg. Het komt erop neer dat we alles moeten doen, zeker omdat we toch ook in Oost-Vlaanderen aan waterwinning doen met de Kluizen bijvoorbeeld, om ons grondwaterpeil zo hoog mogelijk op niveau te houden. Mijn vraag is naast klassieke maatregelen, zoals landbouwers die geen water meer mogen oppompen uit grachten of rivieren of private huishoudens verbieden nog hun auto's te wassen of gras te sproeien, om ook eens verder te kijken en om te zien of we niet meer kunnen doen rond grondwater dat verloren gaat bij bouwprojecten. De laatste dagen staat er in de krant, vanmorgen nog in De Standaard een groot artikel. Er gaat heel veel water verloren door het oppompen ten behoeve van bouwwerken, ondergrondse kelders, parkings en rioleringswerken. Nu, die bronbemalingen zijn vergunningsplichtig. Dat zijn vergunningen die uitgereikt worden op lokaal niveau. Het zijn de steden en gemeenten die verantwoordelijk zijn om een bronbemaling al dan niet goed te keuren. In die hoedanigheid hebben wij als provincie of als Vlaamse overheid daar weinig invloed op. Nu zijn er wel gemeenten en steden, zoals Eeklo, Gent en nog andere buiten onze provincie, die bij het toekennen van die vergunning wel bijkomende maatregelen opleggen aan de aannemers die de werken uitvoeren. Bijvoorbeeld vragen ze als het mogelijk is om grondwater te herinfiltreren. Klei en leem laten dat niet toe, maar in zanderige streken in het noorden van onze provincie wel. Of omgekeerd ook om het grondwater maximaal op te vangen, zodanig dat de omgeving daar gebruik kan van maken om water te komen afhalen via containers van 20.000 liter of 40.000 liter die er voorradig zijn. Nu, mijn vraag aan de gouverneur is of het niet mogelijk is om onze steden en gemeenten binnen de provincie eens te attenderen op die mogelijkheid van bijkomende randvoorwaarden in de milieuvergunning op te nemen. En om daartoe, ik weet niet of ik dat een omzendbrief mag noemen, maar anderzijds toch een gericht schrijven te doen om te kijken dat alle toekomstige vergunningen, zij die lopen, daar kunnen we niets meer mee doen, maar dat daar dan die bijkomende maatregelen gevraagd worden om te nemen door die aannemers. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dank u wel, mijnheer Roman. Het zal gedeputeerde Grillaert zijn die op deze vraag zal antwoorden.

Mevrouw Grillaert.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Dank u, voorzitter. Collega Roman, het is namelijk zo omdat het enigszins binnen vergunningenbeleid kadert dat het afgesproken was dat ik het antwoord op die vraag op mij zou nemen. Maar ik moet eerlijk zeggen: u heeft op veel vlakken het gras van voor mijn voeten gemaaid. Ik had een aantal zaken opgenomen als mogelijke inspiraties voor de lokale besturen, maar waar ik eigenlijk mee wil beginnen, is dat de vergunningsproblematiek of toch de manier waarop dat wordt aangevraagd, die bronbemaling eigenlijk al geregeld is in VLAREM. Dus in die zin, om daar extra voorwaarden op toe te passen, is op

zich niet nodig. Waarom? Omdat VLAREM eigenlijk zegt dat het opgepompte water eigenlijk terug in de grond moet worden gebracht. En als dat niet kan, moet het water naar een gracht of een beek worden geleid. En slechts in laatste instantie een lozing op de riolering. Eigenlijk zijn al die regels van toepassing in gans Vlaanderen. Dus in die zin is infiltratie de eerste optie, dan een beek en dan pas riolering. Maar dan komen we natuurlijk bij het volgende aspect en dat is handhaving waar wij eigenlijk geen taak in hebben als provincie, wat ik nog altijd betreur. Als je een vergunning kunt verlenen, zou je die ook moeten kunnen handhaven. Maar dat is een andere discussie, maar ik ga het nog elke keer zeggen. Dus op zich is dat allemaal al zeer goed gereguleerd en zou dat voldoende moeten kunnen zijn. Er zit ook een grens op van een aantal kubiek en zo verder. Maar die reglementering zal u waarschijnlijk ook kennen. U heeft ook een aantal dingen gezegd, in Eeklo zijn ze bezig met een beoordelingskader om een evaluatie van vergunningsaanvragen in verband met bronbemaling te bekijken. In de stad Gent zijn ze ook bezig om daar dingen rond te doen. Nu, het is op zich niet altijd zo simpel om het opgepompte water te gebruiken. Want ondiep grondwater kan ook veel ijzer bevatten en daarom is het niet altijd geschikt voor alle toepassingen. Dus in die zin is het niet altijd zo makkelijk om te zeggen: het water kan terug gebruikt worden voor bepaalde toepassingen. Ik heb ondertussen ook al een voorbeeld gehoord van De Pinte, waar ze ook geprobeerd hebben om water op te vangen en op die manier ook bijvoorbeeld de burens de kans te laten geven om dat water te gebruiken. Maar goed, dan kom je ook bij hetgeen wat ik zeg, de waterkwaliteit en ook het feit dat je een voldoende groot reservoir moet hebben, echt wel groot, als je een significant effect wil hebben om dat op te vangen. Dat moet dan ook op een goede manier moet toegankelijk zijn voor de mensen om daar achter water te gaan. Dus op zich is die problematiek niet zo gemakkelijk. Ik weet dat leeft enorm. Spijtig genoeg had ook op onze inspiratiedag rond droogte daar een speciaal item aan besteed en gingen we op basis van hetgeen daar uitkwam ook kijken of we verder dingen konden doen. Nu, die inspiratiedag is op dit moment niet doorgegaan. Die zou in het najaar doorgaan. Ik denk dat we dan even gaan kijken of er bijkomende zaken kunnen zijn die wij kunnen meegeven aan de gemeenten. Want op zich, naar vergunningen toe of naar attesten, zitten wij daar – ieder zijn rol, ieder zijn bevoegdheid. Het is al veel gezegd vandaag. Maar zeker als het over zulke dingen gaat, is dat zeker de bedoeling. Maar wij weten dat dat een probleem is. Nu, over de droogteproblematiek op zich. Dat is inderdaad onze gouverneur die de droogtecommissie voorziet. Dus dat is eigenlijk zijn bevoegdheid. Dus die bronbemaling, het leeft enorm. Als de VLAREM-normen op zich worden toegepast, kan er al veel verholpen worden, lijkt mij. Maar de handhaving heeft ook zijn deel van het werk. Voilà, voorzitter.

De heer Roman

Oké. Als ik daar mag op terugkomen. Het is inderdaad zo dat het via VLAREM geregeld is, maar omgekeerd steekt men zich veel te gemakkelijk weg achter het feit van: we kunnen het niet, omwille van de omstandigheden. Maar dan stel ik mij gewoon de vraag: waarom lukt het bij werken die uitgeschreven worden door Aquafin, waarom lukt het bij werken die uitgeschreven worden door OVAM? Maar als lokale besturen iets uitschrijven, dan lukt dat niet. Mits enige inspanning is wel een en ander mogelijk. Om maar een concreet voorbeeld te geven. U spreekt over ijzer in het water. Steek daar een zandfilter tussen en dat ijzer haal je eruit. Ik werk ganse dagen met bronbemaling, dus ik weet voldoende hoe dat zit. Ook een container voorzien als er te veel water komt, dat is ook geen probleem. Je voorziet dat van een overloop en je hebt constant 40.000 liter beschikbaar voor de omgeving. Dus je hebt overall wel een oplossing voor. Dus mijn vraag zou gewoon zijn: richt toch een keer een schrijven naar de steden en gemeenten om te maken dat er meer inspanningen gedaan worden om te maken dat het water zomaar niet de riolen binnenvloeit. En inderdaad, dan kun je ook meegeven dat er verwacht wordt dat er een handhavingsbeleid is. Daar zijn de burgers nu wel mee bezig. Ik heb het gras van voor uw voeten gemaaid, maar dat is ook omdat ik dergelijke punten in mijn mailbox binnenkrijg. Wij mogen ons water niet besproeien, maar mijn buur die in een appartementsblok zit, die pompt daar duizend liters per keer binnen. Dat klopt niet.

Mevrouw gedeputeerde Grillaert

Voorzitter, als ik nog even kort mag repliceren. Er bestaan ook systemen dat je eigenlijk heel vlug kunt stoppen van zodra dat niet meer nodig is om te pompen. Dus in real time oppompen, laat het mij zo zeggen. Ik weet niet of dat nog vaak gebeurt. De mensen op het terrein zijn ook veel meer bewust van het feit dat het niet meer zo evident is, maar gewoon laten lopen als het niet meer nodig is bijvoorbeeld. Al die zaken, je kunt er natuurlijk timers op zetten. Het zijn allemaal technische mogelijkheden die er

DEBATTEN

inderdaad wel zijn. Nu, ik zal met de gouverneur misschien eens bekijken wat de mogelijkheden zijn voor daar iets rond te doen. Ik ga het terugkoppelen sowieso naar u. Maar ik wil ook het gras voor de voeten van de gouverneur niet maaien als u dat begrijpt, collega Roman.

De heer Roman

Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u wel. Dan gaan we over naar onze voorlaatste vraag.

PUNT 36. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Stilzwijgen provinciebestuur en gouverneur betreffende problematiek grensovergang Nederland

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte collega's, ik weet het, mijn twee volgende vragen gaan over de problematiek van de grenzen en ik weet het, pur sang zijn dit eigenlijk geen Oost-Vlaamse bevoegdheden. Maar ook daar is het onze opdracht om u ervan te overtuigen dat het uw taak is om mensen samen te brengen, om stakeholders samen te brengen, om uw stem te laten horen, om lobbywerk te doen, om een verbindende rol te spelen met als doel de belangen van de Oost-Vlamingen te behartigen. Vandaar dat ik toch deze vragen heb ingediend en ik dank de voorzitter dat ze deze vragen aanvaard heeft.

Mijn eerste vraag gaat als volgt. Voor vele Oost-Vlamingen die aan de grens met Nederland wonen en voor Nederlanders die vlakbij Oost-Vlaanderen wonen, is de huidige regelgeving betreffende het oversteken van de grens bijzonder onduidelijk. Een transparante communicatie vanwege de federale overheid is er niet. Het valt op hoe doof onze minister Pieter De Crem blijft over de richtlijnen die de Europese Unie op 13 mei heeft uitgevaardigd betreffende het opnieuw openstellen van de grenzen. Met de heropening van de scholen wordt de situatie nog prangender. Concreet, heel veel Nederlandse kinderen gaan in Oost-Vlaanderen naar school. Met de huidige regelgeving riskeren ouders die hun kinderen over de grens naar school voeren een boete, en dat kan toch niet de bedoeling zijn. Ik heb ook weer naar de andere provincies gekeken. De provincie Limburg blijft niet bij de pakken zitten. Waarnemend gouverneur van de provincie Limburg Michel Carlier doet zijn uiterste best om het leven van zijn provinciegenoten te vergemakkelijken en roept op om duidelijkheid te scheppen in deze bijzonder verwarrende situatie. Ook werd er reeds een petitie getekend door meer dan 5000 grensbewoners in Limburg, waaronder door de Limburgse gouverneur en diverse burgemeesters. Maar, jammer genoeg, blijktbaar worden er in deze tijden ook platte politieke spelletjes gespeeld. U gelooft het of niet: de Limburgse gouverneur werd door minister De Crem reeds teruggesloten. Ook de andere provincies zitten niet stil. Ik denk hierbij aan gedeputeerde Luc Gillard van de provincie Luik, die ook voorzitter is van de Euregio Maas-Rijn. Hij roept ook op tot duidelijkheid. Van de Oost-Vlaamse deputatie horen we de laatste dagen en weken niets. Ook onze Oost-Vlaamse waarnemend gouverneur hult zich in stilzwijgen. Ik begrijp dit niet, collega's, want door het sluiten van de grens ontstonden onnoemelijk veel problemen voor de inwoners, onze inwoners, onze Oost-Vlaamse inwoners van de grensstreek. En waar vanuit de provincies Limburg en Luik, zowel gouverneurs, gedeputeerden als burgemeesters aan de alarmbel hebben getrokken, de lobby op volle toeren hebben laten draaien om de grens te openen of toch op zijn minst de afspraken duidelijker te maken en de soms letterlijke obstakels weg te halen voor haar inwoners, blijft het alweer vanuit Oost-Vlaanderen angstvallig stil. De provincie Oost-Vlaanderen en ook de waarnemend gouverneur, hebben in mijn opzicht hier een belangrijke stem naar de inwoners toe en

ook ten opzichte van zij die van over de landsgrenzen hier komen werken of naar school gaan. Een uitspraak, een standpunt of zelfs maar een opmerking over de huidige situatie vanuit het provinciebestuur zou voor veel inwoners, veel Oost-Vlamingen aan de grens, al het gevoel geven dat hun bezorgdheden gehoord worden en niet worden genegeerd. Het gevoel in de steek gelaten te worden is het sentiment wat er vandaag leeft onder de grensbewoners. En dit is extra zuur omdat de grensopening voor hen geen toeristische of recreatieve motieven heeft, maar juist de dagdagelijkse bekommernissen belemmert zoals de pure scheiding van families. En dit kan je letterlijk nemen. Het onvermogen om vanuit je eigen voordeur of tuin op 1,5 m gedag te zeggen tegen je eigen kinderen, kleinkinderen, ouders of grootouders. Mijn vraag is dan ook: kan de provincie Oost-Vlaanderen bij monde van de deputatie en/of de gouverneur en publieke oproep doen aan de hogere overheden om alstublieft duidelijkheid te scheppen betreffende de regels rond het openen van de grens met Nederland, ten einde het leven van onze Oost-Vlamingen die aan de grens wonen gemakkelijker te maken en leefbaarder? Ik dank u voor uw aandacht.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Matthys. Ik denk dat dit voor de heer Moens is.

De heer gedeputeerde Moens

Het is voor de heer Moens en voor de waarnemend gouverneur. U stelt terecht, mijnheer Matthys, dat het geen provinciale bevoegdheid is. Dus als provinciebestuur hebben wij daar op zich niets mee te maken, kunnen wij er ook geen enkele rol spelen. Nu, ik ben zelf een grensbewoner, dus ik ken de situatie vrij goed. Ik ving ook wel signalen op. Het is daar dat de gouverneur een taak kan in spelen en soms signaleer ik wel een keer situaties aan de gouverneur van: neem dat een keer mee en dan is dat inderdaad zo. De gouverneur neemt dat mee naar het hoger overleg om die situaties aan te kaarten. Maar op die vraag, op die concrete vraag zal ik het antwoord moeten laten geven door de gouverneur. Want als deputatie, mijnheer Matthys, ik zeg het nog een keer, hebben wij er geen enkele bevoegdheid in.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer de waarnemend gouverneur.

De heer waarnemend gouverneur Detollenaere

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil eerst nog een keer terugkomen op de eerste vraag van de heer Matthys. Ik wens hier de heer Matthys, de heer Roggeman en de heer Windels te danken voor hun lovende woorden en het feit dat men apprecieert welke werkzaamheden we doen in de stilte. Het klopt dat ik zelf niet de media opzoek, maar liever samenwerk met mijn mensen. Oost-Vlaanderen is er niet voor mij, maar ik ben er voor Oost-Vlaanderen, voor zijn inwoners, voor zijn provincieraadsleden, en daarom beantwoord ik heel graag de vragen van jullie. Enige maanden geleden heeft de heer Vermaercke mij een vraag gesteld omtrent mijn werkzaamheden in het kader van de Vlaamse projecten. Ik ben blij dat ik nu ook over corona het een en ander kan vertellen. Ik ga proberen dat niet zo uitgebreid te doen, alhoewel corona natuurlijk het fenomeen is waar alle media en iedereen het over heeft, om zeker niet in stilzwijgen te blijven. Ik denk en ik hoop dat mijn antwoord dan ook zal de heer Matthys tevredenstellen. Sinds 13 maart, zoals iedereen weet, zitten we omwille van de coronacrisis in een federale fase. Dat is belangrijk. Wat is een federale fase? Een federale fase wil zeggen, en dat was op nadrukkelijke vraag van de lagere politieke niveaus en van de gouverneurs, dat alle beslissingen genomen worden door de federale overheid. Met andere woorden om te parafraseren, het was zo dat niet alleen de burgers in hun kot moesten blijven, maar ook de burgemeesters en gouverneurs moesten in kot blijven. Het federale niveau zou alle beslissingen nemen. Precies om ervoor te zorgen dat er transparantie was tot er eenvormigheid, uniformiteit was over alle gemeenten- en provinciegrenzen heen om in deze moeilijke situatie het toch zo duidelijk mogelijk te maken. Ik ga hier niet verder in op het aspect van de communicatie. We weten allemaal dat de communicatie beter had gekund en dat die niet altijd eenduidig is. Maar we moeten ook beseffen dat we hier in een uiterst moeilijke situatie zitten. Een

DEBATTEN

situatie die we nog nooit gekend hebben. Vandaar dat dat niet altijd van een leien dakje gaat. Nu, in deze federale fase heb ik als gouverneur de taak om ervoor te zorgen dat de federale onderrichtingen die neergeschreven zijn in de opeenvolgende ministeriële besluiten zo goed als mogelijk worden opgevolgd door de besturen en door de burgers. Zelf heb ik daaromtrent geen enkele beslissing gelegd. Sinds het begin van de crisis heb ik samen met mijn collega's al 38 videoconferenties meegemaakt met het nationaal crisiscentrum. Het nationaal crisiscentrum, dat dus onder leiding staat van de minister van Binnenlandse Zaken. Op die conferenties worden de actuele toestand en de federaal genomen maatregelen besproken. Het is ook daar dat wij als gouverneurs aanbevelingen kunnen doen, vragen stellen omtrent die situatie. Zo heb ik dus al geregeld, net als mijn andere collega's, overleg met ons eigen provinciaal coördinatiecomité. Dat is het overlegplatform met de vijf disciplines waar wij telkenmale als er een vergadering is met het nationaal crisiscentrum, de vragen bespreken die ingediend zijn door burgers, door provincieraadsleden, door burgemeesters, door belangenorganisaties. Die maken wij over aan het crisiscentrum. Dat wij niet altijd een antwoord krijgen, is juist. Dat wij niet altijd een antwoord krijgen dat misschien de gemeente bevalt, dat is ook juist. Maar concreet nu omtrent die grensovergangen, moeten wij toch stellen dat de grenzen voor essentiële reizen nooit gesloten geweest zijn. Het principe was: blijf in uw kot. Letterlijk staat in het ministerieel besluit: het is verboden zich op de openbare weg te begeven. Maar dan zijn er een aantal uitzonderingen voorzien. Het zijn al vijftien opeenvolgende FAQ's geweest. Ik weet dat dat ook niet bevorderlijk is voor de duidelijkheid natuurlijk. Maar in die opeenvolgende FAQ's en ministeriële besluiten staan een aantal uitzonderingen op dat verbod. Bijvoorbeeld, zoals u weet, in het kader van woon-werkverkeer, in het kader van medische zorg, in het kader van dierenwelzijn, in het kader van bijstand of zorg verlenen. Ook bijvoorbeeld in het kader van het bezoeken van uw partner en dan ook met betrekking tot uw concrete vraag, dat ouders, risico's in het kader van het vervoeren van leerlingen. Dat is duidelijk opgenomen in de FAQ's dat dat wel toegestaan is. Dat wordt wel beschouwd als een essentiële verplaatsing, namelijk het reizen, de verplaatsingen van leerlingen, studenten en stagiaires. Nu, met betrekking tot de coronacrisis is het zo dat ik geregeld in nauw contact sta met onze Oost-Vlaamse korpschefs via een videoconferentie.. Alle mogelijke coronaproblematieken worden daar besproken. Ook in het kader van die grensovergangen heb ik met de vijf betrokken korpschefs van de vijf politiezones die aan de grens liggen, Maldegem, Meetjesland, Assenede-Evergem, regio Puyenbroeck en Waasland-Noord, en ook met de respectievelijke voorzitters van de politie van de negen grensgemeenten daaromtrent over overleg gehad. Nu, naast dit overleg hebben wij overleg met de aangrenzende provincies. Daarmee bedoel ik dan met West-Vlaanderen en met Zeeland. Dit is het fameus grosoverleg, de grensoverschrijdende samenwerking. We hebben al een drietal keren bijeengekomen. Twee keer in april en vorige week nog. Precies met de bedoeling om van elkaar te weten welke maatregelen welke regio, welk land neemt. De bedoeling die we daar gehad hebben, dat was precies om ervoor te zorgen dat de respectievelijke beleidsniveaus bij ons, dus het federaal niveau, voor Nederland het Nederlandse niveau, dat we in de mate van het mogelijke zouden gelijkmatige maatregelen nemen op een gelijktijdig tijdstip. Het is uiteraard heel moeilijk en uit de praktijk blijkt dat dat niet zo evident is om dezelfde maatregelen te nemen en op hetzelfde tijdstip. Dat heeft ook te maken met de autonomie van Nederland en ons eigen land. Maar goed, daar hebben wij ook al geregeld wel gevraagd aan het nationaal crisiscentrum, dat ik dan die bezorgdheden, of mijn collega van West-Vlaanderen, overmaak met de vraag om maximaal te proberen dezelfde maatregelen. Dan is het uiteraard heel transparant en dan is het ook gemakkelijker voor de burgers om dit te begrijpen. Bijvoorbeeld als we nu zien dat bij ons nog geen sprake is van de horeca te openen en dat dat op 1 juni dus in Nederland wel zal gaan, vergemakkelijkt natuurlijk niet de situatie. Maar goed, we proberen dus die aanbevelingen te doen. Maar zoals reeds gesteld, er is één iemand die bevoegd is in heel deze crisis en dat is het federale niveau. Nu, we proberen dus constructief te zorgen voor oplossingen niet in de pers, maar op het niveau van de vergaderingen, op het niveau van de vergadertafels. Maar ik ga u toch nu een heel concreet iets vertellen. Ik vertel er geen geheimen mee, maar dat staat niet in de pers en dat hoeft ook niet in de pers te komen. Met betrekking tot moedergezag. Moedergezag, zondag 10 mei heb ik persoonlijk op de videoconferentie met het nationaal crisiscentrum de donderdagavond, dus 7 mei, drie dagen ervoor, omdat wij hier ook vragen kregen: mogen wij naar het buitenland gaan, mogen wij naar onze moeder gaan, mogen we een bloemetje meebrengen? Dan heb ik de vraag gesteld aan het crisiscentrum. Ik ga zelfs meer zeggen. Ik heb niet alleen de vraag gesteld, maar ik heb aangedrongen om dit mogelijk te maken als uw moeder net over de grens woont, om die te kunnen bezoeken. Ik heb niet alleen de vraag gesteld, maar erop aangedrongen. Ik heb ook de juridische kapstok gegeven om dit mogelijk te maken. Wat zegt het ministerieel besluit? Het ministerieel besluit zegt bij een van zijn uitzonderingen dat men als essentiële reis naar het buitenland kan beschouwen, als essentiële verplaatsing kan beschouwen in het kader van sociale noden. In het ministerieel besluit staan twee voorbeelden geciteerd. Namelijk één, in het kader van het bezoeken van uw partner die niet onder hetzelfde dak woont en twee, in het kader van het bezoeken van uw kinderen in het kader van co-

ouderschap. Ik heb aan het crisiscentrum gezegd: kijk, in de FAQ zie ik dat niet staan, maar wel in het ministerieel besluit. Bij wijze van voorbeeld. Zoals een partner, zoals co-ouderschap. Dus ik heb gezegd: men zou hier ook kunnen interpreteren: zoals het bezoeken van uw moeder op Moederdag die net over de grens woont. De eerlijkheid gebiedt mij om te zeggen dat het crisiscentrum noch ja, noch nee erop geantwoord heeft. Ze gingen het meenemen. Alleen hebben we inderdaad vastgesteld, zoals u terecht opsomt, dat de minister van Binnenlandse Zaken vond dat dit niet onder die noemer kon. Hij is bevoegd om die interpretatie te geven. Hij is ook de enige die bevoegd is om die interpretatie te geven. Wat stellen we vast? Dat is dat minister De Crem nu heel recent toch de aanzet gegeven heeft dat de kans er wellicht inzit om nog voor 8 juni in het kader van een volgende versoepelingsronde, dat het wellicht voor 8 juni zou kunnen gaan over nog bijkomende zaken, zoals het kunnen overschrijden van de landsgrenzen. We weten dat nog niet zeker, maar dat zou kunnen. Maar dus die dingen. Het neemt niet weg, bij wijze van voorbeeld, dat heb ik gegeven op de conferentie. Dat ik de situatie niet blijf opvolgen, dat ik de belangen van de Oost-Vlaming – want ik denk dat het een zaak is die niet alleen met Oost-Vlaanderen te maken heeft, maar ook West-Vlaanderen, ook Limburg, Antwerpen, al onze provincies die grenzen aan het buitenland, dus dat dat wel iets is wat terdege overwogen wordt. Daarom, en ik ga nu nog een primeur geven, en het is nu puur toeval omdat je vandaag die vraag stelt, maar deze morgen heb ik een brief ondertekend vanuit uw regio, Scheldemond. Dus ik heb nu het genoegen zelf voorzitter te zijn van dit ondertekend waarbij wij als Euregio Scheldemond aan de Nationale Veiligheidsraad en aan de federale regering vragen om in het kader van een nieuwe versoepeling van de maatregelen, om oog te hebben voor in feite dat die grenscontroles zouden op elkaar afgestemd worden. We weten dat enkel de Franse politie en de Belgische politie de grenscontroles doet. Nederland doet dat niet. Duitsland doet dat ook niet. Wij en Frankrijk wel. Dus de vraag wordt nu in dit schrijven gericht dat wij vragen om die grenscontroles op elkaar af te stemmen, dat is één. En twee, dat wij vragen: als je overweegt om een versoepeling te doen van grenscontroles, zorg dan niet alleen dat er afstemming is, maar heel concreet vragen we ook in die brief om familiebezoek over de grens mogelijk te maken. Dat was het.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Het was ook een uitgebreid antwoord.
Volstaat dat, mijnheer Matthys?

De heer Matthys

Ja. Ik onthoud dat u hard werkt, dat u heel veel goed werk doet, dat u zich inzet, maar dat het wel duidelijk is dat er vanwege de hogere overheden vaak nog verwarring en onduidelijkheid is en dat het inderdaad aan de provincie en de vertegenwoordigers van de provincie is om die verwarring en die onduidelijkheid aan te kaarten. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Matthys.

PUNT 37. VRAAG VAN BRUNO MATTHYS (OPENBARE ZITTING)

Buitenlandse pensioenrechten grensarbeiders/inkomenscompensatie zelfstandigen

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Matthys, u mag verder gaan met de laatste vraag van onze provincieraad van vandaag.

De heer Matthys

DEBATTEN

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het is nogal ingewikkeld, maar ik zal kort proberen te zijn. Zoals u weet, is er een probleem met de buitenlandse pensioenrechten van een aantal van onze grensarbeiders. Dit ondanks het koninklijk besluit dat grensarbeiders die in België wonen, maar in een buurland werken, ook na 65 jaar, toegang geeft tot Belgische werkloosheidsuitkeringen tot wanneer ze aanspraak kunnen maken op de buitenlandse pensioenrechten. De situatie is tamelijk complex, maar het komt erop neer dat de kern van het probleem is dat deze regeling zich beperkt tot werknemers die het bewijs kunnen leveren dat zij gedurende minstens 15 jaar verbonden waren door een arbeidsovereenkomst met een werkgever gevestigd in een aan België grenzend land, woonachtig waren in België. Wat is nu het probleem? Niet alle grensarbeiders voldoen aan deze voorwaarde, met als gevolg dat zij al dan niet tijdelijk zonder pensioen of uitkering vallen. Uiteraard is dit geen provinciale bevoegdheid maar wel een federale bevoegdheid. Dit werd onlangs trouwens in het federaal parlement aangekaart. Wat de provincie Oost-Vlaanderen wel zou kunnen doen, is optreden als actieve bemiddelaar en de diverse politieke en administratieve partijen en instanties over de grenzen heen, dus ook met de connecties in Nederland, samenbrengen om samen te zoeken naar een oplossing voor dit toch enorm pijnlijke probleem. Het gaat tenslotte om Oost-Vlaamse burgers die gans hun leven hard gewerkt hebben en die plots totaal ongewild in de financiële problemen geraken. Wat ik persoonlijk wel als een provinciale bevoegdheid zie, is de aanpak van coronagerelateerde maatregelen ter ondersteuning van getroffen Oost-Vlamingen. Ik denk hierbij aan een inkomenscompensatie voor zelfstandigen die in België wonen en in Nederland werken. Want dat is ook weer heel ingewikkeld, Nederland hanteert het woonlandprincipe, waar enkel Nederlands-ingezetenen een inkomenscompensatie krijgen. In België hanteert men het werklandprincipe. Er wordt bijgedragen aan de pot sociale zekerheid dus men mag daar een beroep op doen. Met andere woorden: de zelfstandige die in dus in België woont, maar in Nederland werkt, valt tussen wal en schip en stelt het ondertussen al bijna 2,5 maand zonder inkomen. De provincie Oost-Vlaanderen kan deze mensen financieel ondersteunen gedurende de coronacrisis. Ik heb dan ook twee vragen van totaal uiteenlopende aard. Mijn eerste vraag is: kan de provincie Oost-Vlaanderen een actieve en bemiddelende rol spelen in het oplossen van de problemen rond pensioenrechten en financiële ondersteuning van Oost-Vlaamse grensarbeiders? En twee: kan de provincie Oost-Vlaanderen zelfstandigen tijdelijk financieel ondersteunen die tijdens de coronacrisis geen inkomen hebben door het woonland-/werklandprincipe? Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel, mijnheer Matthys.
Mijnheer Moens.

De heer gedeputeerde Moens

Dank u wel, mijnheer Matthys. Ik moet eigenlijk weer zeggen, maar u heeft het zelf gezegd: het is geen provinciale bevoegdheid. Maar welke rol kan de provincie spelen? Hier kunnen we inderdaad een rol spelen en die spelen we ook. Wij zijn actief betrokken in de Euregio Scheldemond, waar de waarnemend gouverneur daarnet naar verwees. Hij is waarnemend voorzitter, dus hij zit er in functie van de provincie Oost-Vlaanderen. Dus een pure provinciale bevoegdheid waar inderdaad zeer veel overlegmomenten worden voorbereid, zoals ook de Vlaams-Nederlandse top, wat een heel belangrijk overlegmoment is tussen de minister-president van Nederland en die van Vlaanderen en waar die grensknelpunten – want u neemt er nu één uit, de pensioenregeling, en dat is zeker terecht, maar er zijn er heel veel meer. Er is een studie rond gebeurd, dat is ook opgelijst en dat moet nu uitgevoerd worden op verschillende niveaus. Welk initiatief heb ik onlangs genomen? Net voor de coronacrisis heb ik alle Vlaamse en alle Oost-Vlaamse, federale en Vlaamse parlementsleden samengebracht om net die buurproblematiek te bespreken en dat we daar een soort doorgeefluik kunnen zijn tussen de federale overheid, de Vlaamse overheid en ook de provincie naar aanleiding van die grenssituaties en de problemen die zich daar situeren. Dus dat is iets wat we opnemen binnen onze mogelijkheden en binnen onze bevoegdheden. Natuurlijk, wat uw tweede vraag betreft, dat is onmogelijk omdat wij die bevoegdheid niet hebben. Als het gaat over die steunmaatregelen die er zijn, dan is dat de Vlaamse overheid die dat kan doen. Zij kunnen bijvoorbeeld een coronahinderpremie geven. Wij hebben die mogelijkheid niet om dat te doen. Dus ik wil dat ook meegeven. Maar een bemiddelende rol om die punten aan te pakken, te bespreken, die knelpunten uit te werken, dat doen we natuurlijk wel. Ik denk dat we die rol daar ook moeten in spelen.

Trouwens, het initiatief dat genomen is om die Vlaamse en die federale parlementsleden samen te brengen, is enorm gewaardeerd. Zij vragen ook om dat nog een volgende keer te doen.

De heer Matthys

Dank u.
Mag ik daar nog even op reageren?

Mevrouw de voorzitter

Ja, mijnheer Matthys.

De heer Matthys

Ja. Wat het tweede deel van mijn vraag betreft, daar had ik het antwoord al gevreesd. Maar ik wou het toch een keer proberen. Wat het eerste deel van mijn vraag betreft, mijnheer de eerste gedeputeerde, ik zal even afwijken van mijn rol als oppositieraadslid. Maar ik wist en ik weet dat de provincie al veel doet. En ook via die regio dat de provincie al haar uiterste best doet. Ik ben daar ook dankbaar voor. Maar ik wilde dit toch belangrijke agendapunt zeker ter sprake brengen. Vandaar nog eens te accentueren hoe vervelend de situatie is voor deze mensen. Ik ben u zeer dankbaar dat u daar het nodige voor probeert te doen. Tot slot wil ik dan ook fijntjes opmerken dat dit wel een goed voorbeeld is van een probleem, een thema dat eigenlijk geen bevoegdheid is van de provincie Oost-Vlaanderen, maar wel de provincie Oost-Vlaanderen toch een bepaalde rol kan spelen, mits een bepaalde creativiteit. Ik dank u.

De heer gedeputeerde Moens

Ja, maar daar hoeven we echt niet creatief voor te zijn. Dat is nu eenmaal onze taak om die bemiddelende rol te spelen en die problematiek – want die grensoverschrijdende samenwerking is wel een bevoegdheid van ons. Dat we ook wel contacten of problematieken die er zijn met de grens, dat we die uitwerken en proberen er oplossingen voor te zoeken, ook al kunnen we ze zelf niet geven. Dus dat is een taak die we met veel plezier ook uitoefenen.

De heer Matthys

Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u wel. Dan kunnen wij afsluiten met deze positieve noot. Het heeft nog lang geduurd, onze digitale provincieraad. Onze volgende provincieraad is gepland op woensdag 17 juni 2020. Op welke manier dat zal zijn, dat hangt nog een beetje af van de beslissingen van de Nationale Veiligheidsraad. We houden jullie daar zeker tijdig van op de hoogte. Alleszins zien we elkaar dan terug. Liefst in levenden lijve, maar als dat nog niet gewenst is of nog niet veilig is, dan zou het misschien kunnen dat het digitale wijze zal zijn. Ik wil er graag nog even aan herinneren dat jullie niet mogen vergeten om de stemformulieren terug te sturen. De twee stemformulieren, om die in te dienen. Ik zag dat de heer Matthys nog het woord vraagt nu.
Of vergis ik mij, mijnheer Matthys?

De heer Matthys

Ja, heel kort. Wat betreft die formulieren, krijgen we daar een ontvangstbevestiging van, dat we die al dan niet correct hebben opgestuurd?

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Ja, ik denk zoals de vorige keer. Ik weet niet of mevrouw Haegens het nu nog hoort. Maar zoals de vorige keer zal er inderdaad een ontvangstbevestiging gestuurd worden door mevrouw Haegens.

Mevrouw Haegens

Zoals altijd, ja.

Mevrouw de voorzitter

Voilà, dank u wel. Dan sluit ik hierbij af. Houd jullie allemaal gezond en tot de volgende. Dag.

EINDE VAN DE ZITTING